5028
հայերեն

2004

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՎԹԻ

որն է աղոթք և Օրհնություն

առ աստվածո ...

Կ.Պոլիս 1830.

1Н

243
Ա-16

2896-81

5028-mh

19-ԱԷ

Սաղմոս Դաւթի ։

Ա

ԵՐԱՆԻ

այր որ ոչ գնաց ՚ի խորհուրդս ամբարշտաց . ՚ի ճանապարհս մեղաւորաց նա ոչ եկաց , և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ ։

Այլ յօրէնս տն են կամք նորա . և յօրէնս նր խորհեսցի նա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի . և եղիցի նա որպէս ծառ , որ տնկեալ է ՚ի գնացս ջուրց .

Որ զպտուղ իւր 'ի ժամու տացէ, եւ տերեւ նորա մի՛ թափեսցի. եւ զամ զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա:

Ո՛չ այսպէս են ամպարիշտք, եւ ո՛չ այնպէս. այլ որպէս զփոշի, զոր հոսէ հողմ 'ի վերայ երեսաց երկրի:

Վասն այսորիկ՝ ո՛չ յարիցեն ամպարիշտք 'ի դատաստան, եւ ո՛չ մեղաւորք 'ի խորհուրդս արդարոց:

Զի ճանաչէ Տէր զճանապարհս արդարոց. ճանապարհք ամպարշտաց կորիցեն:

Անվերնագիր 'ի Հեբրայեցւոց, երկոքեան սոքա ընդ մի համար են: Բ

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. եւ ժողովուրդք խորհեցան 'ի սնոտիս:

Յարեան թագաւորք երկրի. եւ իշխանք ժողովեցան 'ի միասին՝ 'ի վերայ Տեառն եւ 'ի վերայ օծելոյ նորա:

Խզեսցուք զկապանս նոցա, եւ ընկեսցուք 'ի մէնջ զլուծ նոցա:

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք. եւ Տէր արհամարհեսցէ զնոսա:

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկու-

թեամբ

իւրով, և սրտմտութեամբ իւրով խը-
ռովեսցէ զնս :
Ես կացի թագաւոր ՚ի նմանէ, ՚ի վր
լերին սիօնի սրբոյ նորա, ՚ի պատմել
զհրամանս տն :
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և
ես այսօր ծնայ զքեզ :
Խնդրեա՛ յինէն, և տաց քեզ զհեթա-
նոսս ՚ի ժառանգութի, և իշխանութի
քեզ ընդ ամ ծագս երկրի :
Հովուեսցես զնս գաւազանաւ եր-
կաթեաւ . և որպ զանօթ բրտի՝ փշրես-
ցես զնոսա :
Արդ թագաւորք՝ զայս ՚ի միտ առէք,
և խրատեցարուք ամենեքեան, որք դա-
տէք զերկիր :
Ծառայեցէ՛ք տն երկիւղիւ . և ցըն-
ծացէ՛ք առաջի նր դողութբ :
Ընկալարուք զխրատ նր՝ զի մի՛ բար-
կասցի տր . և կորնչիցիք ՚ի ճանապար-
հաց արդարութե :
՚Ի ժամանակի, յորժամ բորբոքեսցի
բարկութի նր :
Երանի՛ ամենեցուն՝ որք յուսացեալ
են ՚ի տր :

Սաղմոս դաւթի. Ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ էր նա յերեսաց աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ.

Գ.

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ. և բազումք յարեան ՚ի վ̄ր իմ։

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք փրկութ̄ի սորա առ ա̄ծ իւր։

Բայց դու տ̄ր օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։

Ձայնիւ իմով առ տ̄ր կարդացի, և լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ ս̄րբ իւրմէ։

Ես ննջեցի և ՚ի քուն եղէ. զարթեայ՝ և տ̄ր ընդունելի իմ է։

Ոչ երկեայց ես ՚ի բիւրաւոր զօրաց նոցա. որք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս։

Արի՛ տ̄ր՝ և փրկեա զիս ա̄ծ իմ. զի դու հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս թշնամութ̄բ ՚ի տարապարտուց. և զատամունս մեղաւորաց փշրեցես։

Տեառն է փրկութ̄ի. ՚ի վ̄ր ժողովրդեան քոյ՝ օրհնութ̄ի քո։

Ի կատարած օրհնութեան. Սաղմոս
երգութեան Դաւթի. Դ.

Ի կարդալ իմում լուար ինձ Աստուած ըստ արդարութեան. ի նեղութեան ինձ անդորր արարեր. ողորմեա՛ ինձ և լո՛ւր աղօթից իմոց։

Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զունայնութիւն, և խնդրէք զստութիւն։

Ծանիջի՛ք՝ զի սքանչելիս արար Տէր սրբոյ իւրում. և Տէր լուիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկասջի՛ք՝ և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարո՛ւք։

Մատուցէ՛ք պատարագս արդարութեան. և յուսացարո՛ւք ի Տէր։

Բազումք ասէին, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Ապաղաղութ՟ յոյս և ՚ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առանձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։

Ի կատարած վասն վիճակելոյն.

Սաղմոս Դաւթի. Ե

Բանից իմոց ունկնդիր լեր Տէր, և ՚ի միտ առ զաղաղակ իմ։

Նայեա՛ց ՚ի ձայն աղօթից իմոց, Թագաւոր իմ և Աստուած իմ։

Զի առ քեզ աղաղակեմ Տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց, յանդիման լինիլ առ քեզ։

Ո՛չ եթէ դու Աստուած կամիս զանօրէնութիւն. և ո՛չ բնակեսցեն առ քեզ չարք, և անօրէնք մի՛ բնակեսցեն առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զամենեսին, որք գործեն զանօրէնութիւն. կորուսանես զամենեսեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւոր՝ պիղծ համարի Տէր. այլ ես ըստ բազում ողորմութեան քում մտից ՚ի տուն քո. և երկիրպագից ՚ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո։

Տէր՝ առաջնորդեա ինձ յարդարութեն
քում. վասն թշնամեաց իմոց ուղղեա
առաջի իմ զճանապարհս քո :
Զի ոչ գոյ ՚ի բերանս նց ճշմարտու-
թիւն. և սիրտք նց նանրեալք են:
Գերեզմանք բաց են կոկորդք նց. և
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն:
Դատեա զնս ած՝ զի անկցին ՚ի խոր-
հրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բազում
ամբարշտութե նոցա մերժեա զնոսա,
զի դառնացուցին զքեզ:
Ուրախ լիցին ամենքին՝ որք յուսացեալ
են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և
բնակեսցես դու ՚ի նս.
Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան
քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. տր՝
որպէս զինու հաճութե քով պսակեցեր զնս.

Ի կատարած ըստ օրհնութե վս ութերորդին.
Սաղմոս դաւթի. Զ

Տէր՝ մի՛ սրտմտութե քով յանդի-
մաներ զիս. և մի՛ բարկութե քով
խրատեր զիս:
Ողորմեա ինձ տր զի հիւանդ եմ ես.

բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոս֊
կերք իմ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, եւ դու
տէր՝ մինչեւ յերբ.

Դարձ տր եւ փրկեա՛ զանձն իմ. կեցո՛
զիս տ՛ր ըստ ողորմութե՛ն քում։

Զի ոչ ոք է՝ որ ՚ի մահու յիշէ զք֊
քեզ. կամ ՚ի դժոխս խոստովան առ֊
նիցի առ քեզ։

Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութեան ի֊
մում. լուացի զամենայն գիշեր զմա֊
հիճս իմ. եւ արտասուօք իմովք զան֊
կողինս իմ թացի.

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ ակն իմ. եւ
մաշեցայ ես ՚ի վր ամ թշնամեաց իմոց.

Ի բա՛ց կացէք յինէն ամենեքեան.
որք գործէք զանօրէնութի՛։

Լուաւ տր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ
տր աղօթից իմոց, եւ տր զխնդրուածս
իմ ընկալաւ։

Ամաչեսցեն եւ խռովեսցին յոյժ ամ
թշնամիք իմ. դարձցին յետս եւ ամա֊
չեսցեն յոյժ վաղվաղակի
եւ խռովեսցին.

Սաղ

Սաղմոս Դաւթի՝ զոր ասաց Տ՟ն, վ՟ս բանին քու-
շայ՝ որդւոյ ջեմինայ ։ Է

Տէր իմ 'ի քեզ յուսացայ, փրկեա՛ զիս. եւ յամենայն հա-
լածչաց իմոց ապրեցո՛ զիս ։

Գուցէ երբեք յափշտակիցէ որպ՟ս ա-
ռիւծ զանձն իմ. ո՛չ ոք իցէ որ փրկի-
ցէ, եւ ո՛չ այն՝ որ ապրեցուցանիցէ ։

Տ՟ր Ա՟ծ իմ թէ արարի զայս. եւ թէ
իցեն անօրէնութի՟ք 'ի ձեռս իմ ։

Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ, որք
հատուցին ինձ չար. անկեայց եւ ես 'ի
թշնամեաց իմոց ընդունայն ։

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ.
հասցէ եւ կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ.
եւ զփառս իմ 'ի հող բնակեցուսցէ ։

Արի՛ Տ՟ր բարկութ՟բ քով. եւ բա՛րձր լեր
'ի սպառիլ թշնամեաց իմոց ։

Զարթի՛ր Տ՟ր Ա՟ծ իմ 'ի հրամանս քո՝
զոր պատուիրեցեր. եւ ժողովք ժողո-
վրդոց շուրջ եղիցին զքեւ ։

Վ՟ս այսորիկ 'ի բարձունս դա՛րձ Տ՟ր.

 եւ

Եւ Տէր դատէ զժողովուրդս իւր։
Դատ արա ինձ Տէր ըստ արդարութեան ի-
մում. եւ ըստ անմեղութեան իմում որ յիս։
Վախճանեսցին չարիք ՚ի վերայ մեղաւո-
րաց, եւ յաջողեսցես դու արդարոյ։
Որ քննէ զսիրտս եւ զերիկամունս Աստ-
ուած արդար. յիրաւի է ինձ օգնութիւն յԱստուծոյ
որ ապրեցուցանէ զուղիղս, որք ու-
ղիղ են սրտիւք.
Աստուած դատաւոր արդար հզօր եւ երկայ-
նամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութիւն իւր
զօրհանապազ։
Եթէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր
իւր սրեալ է՝ եւ զաղեղն իւր լարեալ.
Եւ ՚ի նմա պատրաստեալ է զանօթս մահու.
Եւ զնետս իւր այրեցելովք է գործեալ։
Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութիւն. յղ-
ացաւ զցաւս, եւ ծնաւ զանիրաւութիւն։
Գուբն՝ զոր փորեաց եւ պեղեաց, ՚ի նոյն
անկցի ՚ի խորխորատ՝ զոր եւ գործեաց։
Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա. եւ ՚ի վերայ
գագաթան նորա անօրէնութիւնք իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց Տեառն ըստ արդարութեան
նորա. եւ սաղմոս ասացից անուան Տեառն
բարձրելոյ։

Ը

Տէր Տէր մեր , զի՛ սքանչելի է անուն քո 'ի վերայ ամենայն երկրի :

Համբարձաւ մեծ վայելչութիւն քո 'ի վերայ քան զերկինս . 'ի բերանոյ մանկանց տղայոց և ստնդեայց հաստատեցեր զօրհնութիւն :

Վասն թշնամեաց քոց Տէր . զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն :

Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց, զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստատեցեր : Ո՞վ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա . կամ որդի մարդոյ , թէ այց ինչ արասցես դու նմա :

Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զհրեշտակս քո . փառօք և պատուով պսակեցեր զնա . և կացուցեր զնա 'ի վերայ ամենայն ձեռակերտաց քոց :

Զամենայն ինչ հնազանդ արարեր 'ի ներքոյ ոտից նորա, զխաշն և զարջառ՝ և զամենայն ինչ: Եւս և զերէվայրի , զթռչունս երկնից , և զձկունս ծովու՝ որք շրջին ընդ շաւիղս ծովու .

Տ՟ր տ՟ր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո ՚ի վերայ ամ՟ երկրի ։

****

՚Ի կատարած վասն գաղտնեաց որդւոյն ։

Սաղմոս Դաւթի ։ Թ

Գոհացայց զքէն տէր բոլորով սրտիւ իմով ։ պատմեցից զամ՟ սքանչելիս քո ։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ ։ սաղմոս ասացից անուան տ՟ն բարձրելոյ ։

՚Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց ։

Արարեր զդատաստան իմ, և զիրաւունս ։ նստար յաթոռ դատաւոր արդարութ՟ե ։

Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ ամբարիշտն ։ զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից ։ և թշնամ-ւոյն զէն պակասեաց մինչ ի սպառ ։

Զքաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ յիշատակ ն՟ց աղաղակաւ ։

Տ՟ր կայ և մնայ յաւիտեան ։ պատրաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դատաստանի ։

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութ՟բ,

և

և զժողովուրդս իւր ուղղութ՟։
Եղև տ՟ր ապաւէն տնանկի, օգնական
՚ի նեղութ՟ ՚ի դէպ ժամանակի։
Յուսասցին ՚ի քեզ ա՟մքն՝ որք գիտեն
զանուն քո. զի ոչ թողցես զայնոսիկ,
որք խնդրեն զքեզ տ՟ր։
Սաղմոս ասացէք տ՟ն՝ որ բնակեալն է
՚ի սիոն, պատմեցէք ՚ի հեթանոսս՝
զգործս նորա։
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և
ոչ մոռացաւ տ՟ր զաղաղակս տնանկաց։
Ողորմեաց ինձ տ՟ր՝ և տես զխոնարհութ՟ի
իմ ՚ի թշնամեաց իմոց. ո բարձր արա-
րեր զիս ՚ի դրանց մահու։
Որ՟պ պատմեցից զա՟մ օրհնութիւնս քո ՚ի
դրունս դստեր սիոնի, և ցնծասցուք
՚ի փրկութեան քում։
Ընկղմեան հեթանոսք յապականութ՟ իւ-
րեանց՝ զոր արարին. և որոգայթ՝ զոր
թագուցին, առցէ զոտս ն՟ց։
Ճանաչի տէր յառնել զդատաստանս
իւր. և ՚ի գործս ձեռաց իւրեանց՝
կապեսցին մեղաւորք։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ՚ի դժոխս.

և

և ամ՟ հեթանոսք՝ որք մոռանան զա՟ծ ։
Մի՛ է ի սպառ մոռանալ տ՟ր զաղքատն . համ
բերութ՟ի տնանկաց մի՛ կորիցէ ի սպառ ։
Արի՛ տ՟ր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ . դա-
տեսցին հեթանոսք առաջի քո ։
Կացո՛ տ՟ր օրէնսդիր ’ի վ՟ր ն՟ց . և ծանի
ցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են ։
Ընդէ՞ր տէր կայցես ’ի հեռաստանէ .
անտես արարես ’ի դէպ նեղութեան
ժամանակի ։
Յամբարտաւանել ամբարշտին՝ այրի՛
աղքատն . արգելեսցին ’ի խորհուրդս
իւրեանց , զոր և խորհեցան ։
Զի գովի մեղաւորն ’ի ցանկութ՟ի ան-
ձին իւրոյ . որ զրկէն , և նա գովի ։
Իսկ ը՟է՞ր բարկացոյց մեղաւորն զա՟ծ , ը՟ս
բազում բարկութ՟ե իւրում , թէ ո՛չ խնդրի ։
Մի՛ է ա՟ծ առաջի աչաց նորա . պղծ
են ճանապարհք նորա յա՟մ ժամ ։
Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց ն՟ր .
’ի վ՟ր ամ՟ թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ ։
Ասաց ’ի սրտի իւրում , թէ ո՛չ սասանե
ցայց ազգէ յազգ առանց չարի .
Անիծիւք և դառնութ՟բ և նենգութ՟բ

լի՛

լի՛ է բերան նորա. և ՚ի ներքոյ լեզուի նո՛ր ցաւք և վաստակք.

Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս ՚ի գաղտնիս՝ սպանանել զանբիծն.

Աչք նորա ՚ի տնանկս հային. դարանի ՚ի գաղտնիս. որպէս առիւծ ՚ի մօրւոջ իւրում.

Դարանի յափշտակել զաղքատն, յափշտակել զաղքատն, և ձգել զնա.

Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա, խոնարհեսցի և անկցի ՚ի տիրել իւրում ՚ի վերայ տնանկաց.

Ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ Ած. դարձոյց զերեսս իւր՝ զի մի՛ տեսցէ իսպառ.

Արի՛ Տր Ած իմ. բարձր եղիցի ձեռն քո. և մի՛ մոռանար զտնանկս.

Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն զԱծ, զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի.

Տեսանես դու զնա ՚ի ցաւս, և ՚ի սրտմտութիւնս հայիս. ՚ի քեզ թողեալ է աղքատն, և որբոյն՝ դու ես օգնական.

Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի՝ և չարի. խնդրեսցին մեղք նորա, և նա մի՛ գտցի

Բ

Տր

Арм.ССР
А. Мясн
2896-91

Տ՟ր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտե_
նից · կորիցեն հեթանոսք յերկրէ ն՟ր ։
Զ ցանկութ՟ի տնանկաց լուաւ տ՟ր , ՚ի
պատրաստութ՟ի սրտից նոցա հայեցաւ
ունկն քո ։

Դատ առնել որբոյն և տնանկի , զի մի՛
ևս յաւելցի մարդ , ՚ի մեծաբանել
խուրում ՚ի վ՟ր երեսաց երկրի ։

✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵✵

՚Ի չափաւորած · Սաղմոս Դաւթի ։

Ժ ·

Ի տէր յուսացայ · որպէս ասիցէք
ցանձն իմ , փոխեա՛ց ՚ի լերինս
որպէս ճնճղուկ ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղու_
նս իւրեանց · պատրաստ արարին զնետս
՚ի կապարճս , ձգել ընդ խաւար՝ այնո_
ցիկ , որք ուղիղ են սրտիւք ։

Զի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւերե_
ցին · իսկ արդարն զի՞ արար ։

Տ՟ր ՚ի տաճար ս՟բ իւրում · տ՟ր յերկինս
յաթոռ իւրում ։

Աչք ն՟ր ՚ի տնանկս հային , և արտևա_
նունք

նունք նր̅ քննեն զորդիս մարդկան ։
Տր̅ քննէ զարդարն և զամբարիշտն .
որ սիրէ զմեղս , ատէ զանձն իւր ։
Տեղասցէ ՚ի վր̅ մեղաւորաց որոգայթ՝
հուր և ծծումբ . այս մրրիկ բաժին
բաժակի նոցա ։
Արդար է տր̅՝ և զարդարութի̅ սիրէ .
և զուղղութի̅ տեսանեն երեսք նր̅ ։
՚Ի կատարած ՚ի վր̅ ութերորդին . Սաղմոս դաւթի ։

ԺԱ

Ապրեցո՛ զիս տր̅՝ զի նուաղեաց սբ̅ .
նուաղեցան ճշմարտութի̅ք յորդւոց
՚ի մարդկանէ .
՚Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի
իւրում . շրթամբք նենգաւորօք սրտէ
՚ի սիրտ խօսեցաւ ։
Սատակէ տր̅ զամ̅ շրթունս նենգա-
ւորս , և զլեզուս մեծաբանս ։
Որք ասացին , զլեզուս մեր՝ մեծս ա-
րասցուք , շրթունք մեր առ մեզ են ,
և արդ՝ մեր ո՞վ է տր̅ ։
Վս̅ տառապանաց աղքատին՝ և հեծութե̅
տնանկին . այժմ յարեայց ասէ տր̅ . եդից
զփրկութի̅ իմ , և համարձակեցայց ՚ի նմ̅ ։

Բանք Տ՟ն են բանք ս՟բ , որ՟պ զարծաթ
ընտրեալ եւ փորձեալ յերկրէ . սրբեալ
եւ պարզեալ եօթնպատիկ՝ ՚ի հողոյ ։
Դու Տ՟ր պ՟հեսցես զմեզ , եւ ապրեսցուցես
զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչեւ յաւ՟տն ։
Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին . ըստ
բարձրութե՟ քում՝ մեծս արասցես
դու զորդիս մարդկան ։

Ի կ՟տրած . Սաղմոս դաւթի ։ ԺԲ.

Մինչեւ յե՞րբ Տ՟ր մոռանաս զիս իս֊
պառ . մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն ։
Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն
իմ . եւ ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս ։
Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին ՚ի
վ՟ր իմ . Նայեա՛ եւ լո՛ւր ինձ Տ՟ր ա՟ծ իմ ։
Լո՛յս տուր Տ՟ր աչաց իմոց , զի մի՛ եր֊
բեք ՚ննջեցից ՚ի մահ ։
Մի՛ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի
նմա . կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն ,
թէ ես սասանեցայց ։
Ես յողորմութիւն քո Տ՟ր յուսացայ , ցըն֊
ծացաւ սիրտ իմ ՚ի փրկութե՟ քում .
օրհնեցից զՏ՟ր զբարերարն իմ ։

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, թէ ոչ գոյ ա՜ծ։

Ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե՜ իւր՜նց. և ո՛չ ոք է՛ որ առնէ զքաղցրութի՜ւ։

Տէր յերկնից նայեցաւ յա՜մ որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստ-ուն, որ խնդրիցէ զա՜ծ։

Ամենեքեան ի խոտորեցան ՚ի միասին՝ և անպիտանացան։

Ո՛չ ոք է՝ որ առնէ զբարի. և չէ՛ ոք մինչև ՚ի մի։

Որպ՜ ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան, ոյք գործեն զանօրէնութի՜ւ։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ո՜պ կե-րակուր հացի, և զտ՜ր ո՛չ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ո՛չ իցէ երկիւղ. զի տ՜ր է յազգս արդարոց։

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արա-րին. զի տ՜ր է յոյս նորա։

Ո՞ տացէ ՚ի Սիոնէ զփրկութի՜ւ Իս՜լի. ՚ի դարձուցանել տ՜ն զգերութի՜ւ ժողով-րդեան իւրոյ. ցնծասցէ Յակոբ՝ և ու-րախ եղիցի Իսրայէլ։ 21

ԺԴ

Տէր ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի քում. կամ ո՞վ բնակեսցի ՚ի լերան ս͞բ քո։

Որ գնայ ամբիծ՝ գործէ զարդարութի͞ն, խօսի զճշմարտութի͞ն ՚ի սրտի իւրում։ Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար՝ ընկերի իւրում ոչ արար։ Նախատինս ՚ի մերձաւորս͞ց նա ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի ն͞ր չարագործն։ Զերկիւղածս տ͞ն փառաւոր առնէ. որ երդնու ը͞ն ընկերի իւրում և ոչ ստէ։ Զարծաթ իւր ՚ի վաշխու ոչ տայ, և կաշառս ՚ի վ͞ր իրաւանց ոչ առնու. որ զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

Սաղմոս Դաւթի. ԺԵ.

Պահեա զիս ա՟ծ իմ, զի ես ՚ի քեզ յուսացայ. ասացի տ͞ն, տ͞ր իմ ես դու և բարիք իմ՝ ինձ, ՚ի քէն են. Ս͞բց քոց որք են յերկրի քում. սքանչելի արարեր զա͞մ կամս իմ ՚ի նոսա,

Յաճախեցին հիւանդութիւնք նց · յետ
այսորիկ ապա վաղվաղեցին ·

Ո՛չ ժողովեցայց ՚ի ժողովս նց յարեանց · եւ
ո՛չ յիշեցից զանուանս նց ՚ի շրթունս իմ:

Տէ՛ր՝ բաժին ժառանգութեան իմոյ եւ բա
ժակի իմոյ · դու ես որ այսրէն դար
ձուցանես զժառանգութիւն իմ՝ յիս:

Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս, եւ
ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղեւ ինձ:

Օրհնեցից զտէր՝ որ իմաստուն արար
զիս, մինչ ՚ի գիշերի եւս՝ խրատեցին
զիս երիկամունք իմ ·

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի
իմ յամ ժամ · զի է ընդ աջմէ իմմէ,
զի մի՛ սասանեցայց:

Վա՛սն այսորիկ՝ ուրախ եղեւ սիրտ իմ,
եւ ցնծացաւ լեզու իմ · եւս եւ մարմին
իմ՝ բնակեսցէ յուսով:

Զի ո՛չ թողցես զանձն իմ ՚ի դժոխս ·
եւ ո՛չ տացես սրբոյ քում տեսանել
զապականութիւն:

Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց ·
լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց
՚ի քաղցրութիւն վայելչութեան աջոյ քո մինչ
իսպառ:

Սաղ

Սաղմոս դաւթի. ԺԶ.

Լուր տէր արդարութեան. և նայեաց ՚ի
խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից
իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք:
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն,
և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն:
Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր ՚ի
գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ
յիս անիրաւութիւն:
Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդ
ւոց մարդկան. վն բանից շրթանց քոց
ես պահեցի զճանապարհս խստաս:
Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ ՚ի ճանապար
հի քում, զի մի՛ դայթակղեսցին
գնացք իմ:
Ես առ քեզ տր կարդացի՝ զի լուար
ինձ ած, խոնարհեցո՛ առ իս զունկն
քո. և լուր բանից իմոց:
Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո՝ ո՛
փրկես զայնոսիկ, որք յուսացեալ են
՚ի քեզ՝ յայնցանէ, որք հակառակ կան
աջոյ քո:
Պահեա զիս ոպ բիբ ական. ընդ հովա

նեաւ

Նաեւ թեւոց քոց ծածկեսցես զիս , յերեսաց ամբարշտաց որք տառապեցուցին զիս ։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին ․ և՚ի ճարպս իւրեանց արգելին ․ և բերանք նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն ։

Մերժեցին զիս , և այժմ դարձեալ պատեցան զինև ․ ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր ։

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ՝ զի պատրաստ է յորս ․ և որպէս կորիւն առիւծու զի նստի դարանս ։

Արի՛ Տէր՝ ժամանեա նոցա , և խափանեա զնոսա ․ փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց , ՚ի սրոյ՝ և՚ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Տէր՝ կորո զնոսա յերկրէ ․ բաժանեա և խափանեա զնոսա ՚ի կեանս իւրեանց ։

Գանձուք քովք լցան որովայնք նոցա , յագեցան կերակրովք , և թողին ըզմնացուածս տղայոց իւրեանց ։

Ես արդարութեամբ երևեցայց երեսաց քոց ․ և յագեցայց յերևել փառաց քոց ․

Ի կ͞տրած. Սաղմոս Դաւթի։ Զոր ասաց, յորժամ փրկեաց զնա տէր ի ձեռաց ա͞մ թշնամեաց։ ԺԷ.

Սիրեսցից զքեզ տ͞ր զօրութի͞ իմ. տ͞ր՝ հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ՝ և փրկիչ իմ։

Ա͞ծ՝ օգնական իմ, և ես յուսամ ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե͞ իմոյ՝ ընդունելի իմ է։

Օրհնելով կարդացից առ տէր, և ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց։

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղխք անօրէնութե͞ խռովեցուցին զիս։

Ախտք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։

Ի նեղութե͞ իմում ես առ տ͞ր կարդացի, և առ ա͞ծ իմ աղաղակեցի։

Լուաւ ինձ ի տաճարէ ս͞բյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առաջի ն͞ր, մտցէ յականջս ն͞ր։

Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հիմունք լերանց սասանեցան և խռովեցան, զի բարկացաւ ի վ͞ր ն͞ց ա͞ծ.

Եւ ծուխ 'ի բարկութեն նր . և հուր յերեսաց նր բորբոքեցաւ, և փայլատակունք հատան 'ի նմանէ .

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ . և մէգ 'ի ներքոյ ոտից նր .

Եւ 'ի քրոբէս և թռեաւ . սլացաւ նա 'ի թևս հողմոց .

Եդ զխաւար 'ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ զնովաւ են յարկք իւր . և խաւարային ջուրք՝ մինչև յամպս օդոց .

'Ի փայլատակել նր առաջի նց, ամպք անցուցին զկարկուտ՝ և զկայծակունս հուր .

Որոտաց տր յերկնից, և բարձրեալն ետ զձայն իւր 'ի կարկուտ՝ և 'ի կայծակունս հուր .

Առաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց զնոսա . յաճախեաց զփայլատակունս իւր՝ և խռովեցոյց զնս .

Երևեցան ակունք ջուրց . և յայտնեցան հիմունք աշխարհի .

'Ի սաստէ քումմէ տէր, և 'ի շնչել հողմոյ բարկութեն քո .

Առաքեց 'ի բարձանց և ընկալաւ զիս . ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց .

Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի թշնամեաց իմոց
հզօրաց՝ և յատելեաց իմոց, զի հզօրք
եղեն քան զիս.

Յամանեցին ինձ աւուրք չարչարա-
նաց իմոց. եղև տր հզօրիչ իմ, և ե-
հան զիս յանդորր, փրկեաց զիս տէր՝
զի կամեցաւ զիս։

Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութեն
իմում. ըստ անբծութեան իմում հա-
տուսցէ ինձ։

Զի պահեցից զճանապարհս տն, և ոչ
ամբարշտեցայց յայ իմմէ։

Ամենայն իրաւունք նր առաջի իմ են.
և զարդարութն իւր ոչ ՚ի բացեայ արար
յինէն։

Եղէց և ես անբիծ ընդ նմա. և զգու-
շացայց յանօրէնութէ իմմէ։

Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարութն
իմում. ըստ սրբութն ձեռաց իմոց՝
առաջի աչաց իմոց.

Ընդ սրբոյն՝ սուրբ եղիցիս, ընդ առն
ամբծի՝ ամբիծ եղիցիս, ընդ ընտ-
րելոյն ընտրեալ եղիցիս. և զթիւրսն
կործանեսցես։

 Դու

Դու զժողովուրդս խոնարհս՝ կեցուցանես. և զաչս ամբարտաւանից՝ դու խոնարհեցուցանես։

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ տ՟ր ա՟ծ իմ, լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի։

Զես փրկեցայց ՚ի փորձութենէ. աստուծով իմով անցից ընդ պարիսպս։

Ա՟ծ իմ անբիծ են ճանապարհք քո. և բանք տ՟ն ընտրեալ են. և ապաւէն ամենեցուն որք յուսան ՚ի նա։

Վասն զի ով է ա՟ծ բաց ՚ի տ՟նէ. կամ ով է ա՟ծ բաց յա՟յ մերմէ։

Ա՟ծ, որ զգեցուցեր ինձ զօրութի՟ն. և եդեր յանբծութե՟ն զճանապարհս իմ։

Հաստատեցեր զոտս իմ ո՟պ զեղջերուի. և ՚ի վ՟ր բարձանց կացուցեր զիս։

Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատերազմ. և արարեր զբազուկ իմ որ՟պ զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ զպաշտպանութի՟ն փրկութե՟ն քո՟յ։

Աջ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո կանգնեաց զիս իսպառ. և խրատ քո ուսուսցէ զիս։

Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ՚ի ստորէ իմմէ. եւ ոչ տկարացան շաւիղք իմ։

Հալածեցից զթշնամիս իմ՝ եւ հասից նց՟. եւ ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ՝ մինչեւ սպառեցից զն՟ս։

Նեղեցից զնոսա, եւ ոչ մի՛ կարասցեն կեալ. եւ անկցին ՚ի ներքոյ ոտից իմոց։

Զգեցուցեր ինձ զօրութի՟ ՚ի պատերազմի. եւ զյարուցեալսն ՚ի վերոյ իմ՝ ներքոյ իմ արարեր։

Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր եւ զատելիս իմ սատակեցեր։

Աղաղակեցին, եւ ոչ ոք էր՝ որ փրկէր ըզն՟ս. կարդացին առ Տ՟ր, եւ ոչ լուաւ նց՟։

Մանրեցից զն՟ս որպ՟ փոշի առ՟ջի հողմոյ. եւ որպ՟ կաւ գուեհաց կոխեցից զն՟ս։

Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի հակառակութե՟ ժողովրդոց. եւ կացուսցէ զիս՝ գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծառայեաց ինձ. եւ ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որդիք օտարաց մաշեցան, եւ կաղացան ՚ի շաւղաց իւրեանց։

Կենդանի է Տէր՝ եւ օրհնեալ է Աստուած. եւ բարձր եղիցի Աստուած փրկութեան իմոյ։

Նա է որ խնդրէ զվրէժ իմ. եւ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ։

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ՝ բարձր արարեր զիս. եւ յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս։

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ՚ի հեթանոսս. եւ անուան քում սաղմոս ասացից։

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա. առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա դաւթի. եւ ընդ զաւակի նորա յաւիտեան մինչեւ յաւիտեան։

Օրհնութիւն Մովսէսի եւ որդւոյն Իսրայէլի։ Ելից. ժե.

Օրհնեսցուք զՏէր, զի փառօք է փառաւորեալ։

Զհեծեալս եւ զերիվարս ընկէց ՚ի ծով. օգնական ընդունելի իմ Տէր, եւ եղեւ ինձ ՚ի փրկութիւն։

Սա

Սա է իմ ա՟ծ՝ և փառաւոր առնեմ զն
սա. ա՟ծ հօր իմոյ՝ և բարձր ա՟րրից զնա։
Տէր խորտակէ զպատերազմունս, և
տ՟ր է անուն ն՟ր։
Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս սպառա
զինաց, զկառս և զերիվարս, և զա՟մ
զզօրութ՟իս փարաւոնի ընկէց 'ի ծով.
Ծով ծածկեաց զնոսա. ընկղան յան
դունդս խորոց՝ իբրև զվէմս։
Աջ քո տ՟ր՝ փառաւորեալ է զօրութ՟է
իւրով. և աջ քո տէր՝ խորտակեաց
զթշնամիս քո։
Եւ մեծութ՟է փառաց քոց մանրեցեր
զհակառակորդս քո. առաքեցեր զն
բարկութ՟ի սրտմտութ՟ե քոյ. և եկեր
զն՟ս ո՟պ զեղէգն։
Հոգւով զօրութեան սրտմտութ՟ե քո
պատառեցան ջուրք. դիզան կացին
որ՟պ պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն.
և պաղեցան դիզան այլք ջուրցն 'ի
մէջ ծովուն։
Ասաց թշնամին. ասէ, հալածեցից՝
հասից՝ և հարից. բաժանեցից զաւա
րըն՝ և լցուցից 'ի նոցանէ զանձն իմ։

Ի սուր իմ արկից զնոսա. տիրեսցէ և
բարձրասցի ՚ի վ՟ր ն՟ց աջ իմ։
Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց
զն՟ս ծով. ընկղմեցան, և իջին որպէս
կապար ՚ի ջուրս սաստիկս։
Ո՞ նմանի քեզ յա՟ծս տ՟ր, կամ ո՞ նմա–
նիցէ քեզ՝ փառաւորեալդ ՚ի ս՟բս։
Սքանչելի փառաւորէլ՝ որ առնես ըզ
նշանս և զարուեստս. ձգեցեր զձե–
ռըն քո. և էկուլ զն՟ս երկիր։
Առաջնորդեցեր արդարութ՟բ ժողովր–
դեան քո այսմ, զոր և փրկեցեր։
Մխիթարեցեր զն՟ս զօրութ՟բ քով ՚ի
բնակետղ սրբութ՟ն քո. լուան ազգք
և բարկացան. և երկունք կալան ըզ
բնակիչս փղշտացւոց։
Յայնժամ փութացան դատաւորք է–
դովմայ, և իշխանք մովաբացւոց։
Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան ա՟մ
բնակիչք քանանացւոց։
Անկցի ՚ի վ՟ր ն՟ց ահ և դողումն. և ՚ի
զօրութ՟ն բազկի քո քարասցին։
Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տէր՝
մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր
ստացար։

Տարեալ տնկեսցես զնոսա 'ի լերին ժառանգութեան քո, 'ի պատրաստութեան բնակութեան ժառանգութեան քոյ։

Զոր ստացար 'ի սկզբանէ տէր, ստացար սրբութի՝ զոր պատրաստեցին ձեռք քո. տէր թագաւոր յաւիտեանս, յաւիտենից և ևս։

Զի եմուտ փարաւոն կառօք և երիվարօք, և ընտիր սպառազինօք 'ի մէջ ծովուն.

Իսկ էած 'ի վերայ նոցա տէր զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք 'ի մէջ ծովուն։

Փառք հօր և որդ։

Մաղթանք։

Սա է իմ ած, և փառաւոր առնեմ զսա. ած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա։

Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, ընկալ զաղաչանս մեր՝ և կեցո զմեզ։

Սա

Քարոզ և աղօթք՝ Նորանէաւչ և Մէնի
կանոնացն :

Վ՟ ՚ի վերուստ խաղաղութեան և փրկութեան անձանց մերոց, զտ՟ր աղաչեսցուք : Տ՟ր ողորմեա :

Վասն լսելի լինելոյ տ՟ն ա՟յ ձայնի աղաչանաց մերոց, զտ՟ր աղա՛՛ :

Վասն քաւիչ և ներող լինելոյ ա՟յ ՚ի վերայ մեղաց մերոց, զտ՟ր աղա՛՛ :

Վասն թողլոյ մեզ զա՟մ յանցանս մեր՝ զկամայ և զակամայ, զտ՟ր աղա՛՛ :

Վասն զի մի՛ ը՟ խոստանսն գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան, զտ՟ր :

Վ՟ հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի ք՟ս ննջեցին, զտ՟ր աղա՛՛ :

Յաւետ միաբան, վ՟ ճշմարիտ և ու՟ղ հաւատոյս մերոյ, զտ՟ր աղա՛՛ :

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս տ՟ն ա՟յ ամենակալին յանձն արասցուք :

Ողորմեա՛ց մեզ տ՟ր ա՟ծ մեր, ըստ մեծի ողորմութեան քում . ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ :

Տ՟ր ողորմեա . տ՟ր ողորմեա . տ՟ր ողորմեա :

Աղօթք

Աղօթք.

Տէ՛ր տուընջեան՝ և գոյացուցիչ գիշե-
րոյ. որ արարեր զլոյս ՚ի զբօսանս
բարեգործութեն ՚ի փրկութեն անձանց
մերոց. և զգիշեր ՚ի հանգիստ քնոյ
տկարացեալ բնութեն մերոյ. Իսկ այժմ
զարթուցեալ բացեր ըղ բերանս մեր
յօրհնաբանութիւն ահաւոր և փառաւո-
րեալ անուանդ քում սրբոյ. Ընկա՛լ
և այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա՛
մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր
վարուք ՚ի նոյն պաշտօն քո կանխել
միշտ. և նովին կանոնիւս անդադար
փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ
Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն.

Խաղաղութիւն ամենեցուն.

Աստուծոյ երկրպագեսցուք.

Օ՛ քեզ, որ յամենայնի գթած և մարդա-
սէր Տէր ես՝ աղաչեմք հանապազ,
զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ
՚ի կարգի կրօնաւորութեան մերում։

Թէ-

Թեթեւացո՛ տ՟ր զքաղցր լուծ քո զոր եդեր ՚ի վ՟ր մեր, զի կարասցուք կալ ՚ի պատուիրանի քում, և զհաճոյսն առնել առաջի քո յա՟մ ժամ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. Հրեշտակային երգակցութ՟ե զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել, և քեզ գոհութի՟ և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութ՟ենդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.

Ամէն։

Սաղըանք։

Սաղմոսիւք և օրհնութ՟ե և երգօք հոգևորօք անդադար փառաւորեմք ըզ Հայր և զՈրդի և զՍ՟բ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս.

Ողորմութե՟ Տեառն լի՛ եղև երկիր .
և Բանիւն տն երկինք հաստատեցան .
և Հոգւով բե" : Սաղմոս . 32 . 4 .

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի.

ԺԸ

ԵՐԿԻՆՔ ՊԱՏ-մեն զփառս Աստուծոյ, և զարարածս ձեռաց նորա պատմէ հաստատութիւն.

Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն.

Ո՛չ են բանք՝ և ո՛չ են խօսք, որոց ո՛չ լսին ձայնք նոցա.

Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա, և մինչև ՚ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Յա

Յարեւու եհար զխորան իւր. և ինքն որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յառագաստէ իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս հսկայ յընթանալ զճանապարհս իւր։

Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. և հանգիստ նորա մինչև ի ծագս նորուն. և ո՛չ ոք իցէ՝ որ թագիցէ ի տապոյ նորա։

Օրէնք Տեառն անբիծ են, և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն Տեառն հաւատարիմ է, և իմաստուն առնէ զտղայս։

Արդարութիւն Տեառն ուղիղ է, և ուրախ առնէ զսիրտս. պատուիրանք Տեառն լոյս են, և լոյս տան աչաց. երկիւղ Տեառն սուրբ է, և մնայ յաւիտեան։

Դատաստան տեառն ճշմարիտ է, և արդար է ի նոյն։

Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ։

Քանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս. ի պահել նմա զհատուցումն բազում։

Զյանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ ի միտ. ի գաղտնեաց իմոց Տէր արա զիս մաքուր. և յօտարէն պահեա զծառայս քո։

Սպա

Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ ամ-
բիծ եղէց՝ և ս̅բ եղէց ՚ի մեղաց մեծաց։
Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ
իմոյ, և խորհուրդք սրտի իմոյ առա-
ջի քո յա̅մ ժամ․ տ̅ր օգնական իմ
և փրկիչ իմ։

Ի կատարած․ Սաղմոս Դաւթի։ ԺԹ

Լուիցէ քեզ տ̅ր յաւուր անձկութեան․
օգնական եղիցի քեզ անուն ա̅յ
յակոբայ։
Առաքեսցէ քեզ տ̅ր օգնութիւն ՚ի սրբու-
թենէ իւրմէ․ և ՚ի սիօնէ ընկալցի զքեզ։
Յիշեսցէ տէր զա̅մ պատարագս քո․
և զուխտս քո ընդունելի արասցէ․
Տացէ քեզ տէր ըստ սրտի քում․ և
զա̅մ խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։
Ցնծասցուք մեք ՚ի փրկութեան քում․
յանուն ա̅յ մերոյ մեք մեծք եղիցուք։
Լցուսցէ տ̅ր զա̅մ խնդրուածս քո․ այժմ
ծանեայք, զի կեցոյց տ̅ր զօծեալ իւր․
Լուաւ սմա յերկնից ՚ի սրբութենէ իւր-
մէ․ ՚ի զօրութիւն փրկութեան աջոյ իւրոյ։
Սոքա կառօք և սոքա երիվարօք․ այլ
մեք

մեք զանուն տն այ մերոյ կարդասցուք։
Սոքա խափանեցան և անկան․ մեք յարեաք՝ և ուղիղ եղաք։
Տր կեցո զթգւորն, և լուր մեզ․ յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ։

'Ի չորրորդ․ Սաղմոս Դաւթի։ Ի

Տէր 'ի զօրութե քում ուրախ եղիցի թագաւորն․ 'ի փրկութե քում ցնծասցէ՛ յոյժ։
Զցանկութի սրտի նր ետուր նմա․ և զկամս շրթանց նր ոչ արգելեր 'ի նմանէ։
Զամին արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութե քո․ և եդեր 'ի գլուխ նր պսակ 'ի քարէ պատուականէ։
Կեանս խնդրեաց 'ի քէն․ և ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յաւիտենից։
Մեծ են փառք նորա 'ի փրկութեան քում․ զփառս մեծ վայելչութե քո դիցես 'ի վերայ նորա։
Տացես զնա յօրհնութի յաւիտեանս յաւիտենից․ և ուրախ արասցես զնա յուրախութե երեսաց քոց։
Թագաւոր յուսացաւ 'ի տր, յողոր-

մու-

մութ բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի ։
Գտցի ձեռն քո ՚ի վ՟ր թշնամեաց քոց․
Աջ քո գտցէ զամ՟ ատելիս քո ։
Դիցես զնոսա որպէս հնոց ՚ի հուր՝ ՚ի ժամանակի երեսաց քոց ․
Տէր բարկութեամբ իւրով խռովեսցուսցէ զն՟ս ․ և հուր կերիցէ զնոսա ․
Զպտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ ․ և զզաւակ նոցա յորդւոց ՚ի մարդկանէ ․
Խորհեցան ՚ի քեզ չարութեամբ ․ և խորհեցան զխորհուրդ , զոր ո՛չ կարասցեն հաստատել ․
Դարձուսցես զն՟ս յաղածանս ․ ՚ի մնացուածս քո պատրաստեսցես զերեսս ն՟ց ․
Բարձր լեր տէր ՚ի զօրութ՟ն քում ․ օրհնեսցուք , և սաղմոս ասասցուք ՚ի զօրութեան քում ։

՚Ի նուագ․ վ՟ս օգնականութեան․ Սաղմոս Դաւթի․
ԻԱ.

Ա՟Ծ Ա՟Ծ իմ նայեաց առ իս ․ ընդէր թողեր զիս ․ հեռի եղէ ՚ի փրկութենէ իմմէ՝ վ՟ս բանից յանցանաց իմոց ․

Ած իմ, 'ի տուէ կարդացի առ քեզ և ինձ
ոչ լուար. 'ի գիշերի՝ և ինձ ոչ անսացեր.
Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես. և գո-
վեալդ իսրայէլի.
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յու-
սացան 'ի քեզ՝ և փրկեցեր զնս.
Առ քեզ աղաղակեցին, և կեցին. 'ի
քեզ յուսացան՝ և ոչ ամաչեցին.
Այլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ.
նախատինք մարդկան՝ և արհամար-
հանք ժողովրդոց.
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ ար-
համարհէին զինև. խօսէին շրթամբք՝
և շարժէին զգլուխս իւրեանց.
Յուսացաւ 'ի տր՝ և փրկեսցէ զնա.
կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա.
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ.
Ի քեզ անկեայ ես յարգանդէ. յորո-
վայնէ մօր իմոյ դու ես ած իմ.
Մի՛ 'ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նե-
ղութիւնք մերձեալ են. և ոչ ոք է
որ օգնէ ինձ.
Շուրջ եղեն զինև զուարակք բա-

զումք

զումք, և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս։
Բացին ՚ի վ͞ր իմ զբերանս իւրեանց,
ո͞պ առիւծ որ մռնչէ և յափշտակէ։
Ես ո͞պ ջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ա͞մ
ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ ո͞պ մոմ
հալեալ ՚ի մէջ որովայնի իմոյ։
Ցամաքեցաւ ո͞պ խեցի զօրութ͞ի իմ. լե-
զու իմ ՚ի քիմս իմ կցեցաւ. և ՚ի հող
մահու իջուցին զիս.
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք.
և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս։
Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ. և
թուեցին զա͞մ ոսկերս իմ. նոքա հայե-
ցան և տեսին զիս.
Բաժանեցին զհանդերձս իմ ՚ի մէջ
իւրեանց. և ՚ի վ͞ր պատմուճանի իմոյ
վիճակս արկանէին։
Դու Տ͞ր մի՛ հեռի առներ զօգնութ͞ի քո
յինէն. և Տ͞ր յօգնել ինձ նայեա՛ց։
Փրկեա՛ ՚ի սրոյ զանձն իմ, և ՚ի ձեռաց
շանց զմիամօրութ͞ի իմ.
Փրկեա՛ զիս ՚ի բերանոյ առիւծու, յեղ-
ջերէ միեղջերուի զխոնարհութ͞ի իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց.

և

Եւ ՚ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտ՟ր. և ամ՟ զաւակք յակոբեան՝ փառաւոր արասցեն զնա.
Երկիցէ ՚ի նմանէ ամ՟ զաւակն իսրայէլի, զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց տ՟ր զաղօթս աղքատի, և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ՚ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ։
՚Ի քէն է գովութի՟ն իմ տ՟ր, յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։
Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ամ՟ երկիւղածաց նորա։
Կերիցեն տնանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն զտ՟ր՝ որք խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք նց՟ յաւիտեանս յաւիտենից. յիշեսցեն, և դարձցին առ տ՟ր՝ ամ՟ ծագք երկրի.
Երկիրպագցեն նմա ամ՟ տոհմք ազգաց՝ զի տ՟ն է արքայութի՟ն, և նա տիրէ ՚ի վ՟ր ամ՟ հեթանոսաց.
Կերին և երկիրպագին նմա ամ՟ պարարտք երկրի. առաջի նորա անկցին ամենեքեան՝ որք իջանեն ՚ի հող։

Անձն

Անձն իմ նովաւ կեայ ․ և զաւակ իմ
ծառայեսցէ նմա ․

Պատմեսցի տն ազգ՝ որ գալոցն է․ պատմեսցեն զարդարութի նր ժողովրդեան,
որ ծնանելոցն է՝ զոր արար տր ։

՚Ի կատարած ․ Սաղմոս դաւթի ։ ԻԲ

Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի ։

՚Ի տեղի դալարւոյ անդ բնակեցոյց զիս․ և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս ։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս ․ և առաջնորդեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդարութե վն անուան իւրոյ ․

Զի թէպէտ և գնացից ես ՚ի մէջ ստուերաց մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ, զի
դու տր ընդ իս ես ։

Ցուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեսցեն զիս ։

Պատրաստ արարեր առջի իմ զսեղան՝
ակն յանդիման նեղչաց իմոց ․

Օծեր իւղով զգլուխ իմ ․ բաժակ քո
ոպ անապակ արբեցոյց զիս ։

Ողորմութի քո տր՝ զհետ իմ եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց ․ բնակել ինձ ՚ի տան տն ը երկայն աւուրս ․

Տ՟ն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ
և ամ՟ն բնակիչք ն՟ր։
Նա ինքն ՚ի վ՟ր ծովու հիմունս էարկ
նմա. ՚ի վ՟ր գետոց պատրաստեաց զնա։
Ո՞վ ելցէ ՚ի լեառն Տ՟ն. կամ ո՞վ կացցէ
՚ի տեղւոջ սրբութե՟ ն՟ր։
Որ ա՟ք է ձեռօք և ամբիծ սրտիւ. որ ոչ
էառ ընդունայն յանձն իւր. և ոչ երդ_
ուաւ ընդ ընկերի իւրում նենգութ՟բ։
Նա առցէ զօրհնութի՟ ՚ի Տ՟նէ, զողոր_
մութի՟ յԱ՟յ փրկչէ իւրմէ։
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զՏ՟ր, խնդրէ
տեսանել զերեսս Ա՟յ Յակոբայ։
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտե_
նից, և մտցէ Թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց, Տ՟ր հզօր
զօրութ՟բ իւրով, Տ՟ր հզօր ՚ի պ՟տերազմի։
Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտե_
նից, և մտցէ Թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց, Տ՟ր զօ_
րութե՟ց՝ սա ինքն է Թագաւոր փառաց։

ԻԴ.

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ. Աստուած իմ 'ի քեզ յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից . և մի՛ ծիծաղեսցեն զինև թշնամիք իմ :

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ, մի՛ ամաչեսցեն . այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութե՛ն իւրեանց :

Զճանապարհս քո տէր ցո՛յց ինձ, և զշաւիղս քո ուսո՛ ինձ :

Առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճշմարտութե՛ն քում և ուսո՛ զիս . զի դու ես Աստուած փրկիչ իմ. և ես քեզ համբերի զօրհանապազ :

Յիշեա՛ տէր զգթութի՛ս քո և զողորմութի՛ս քո որք են յաւիտենից :

Զմեղս մանկութե՛ն իմոյ և զանգիտութե՛ն իմոյ մի՛ յիշեր . այլ յիշեա՛ զիս տէր ըստ ողորմութե՛ն քում վասն քաղցրութե՛ն քոյ, զի քաղցր և ուղիղ ես :

Վասն այսորիկ օրէնսդէտ առնես զմեղաւորս 'ի ճանապարհի . առաջնորդես հեզոց 'ի դատաստանի . և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո :

Ամենայն ճանապարհք Տն ողորմութիւն
եւ ճշմարտութիւն են այնոցիկ՝ որք խնդ-
րեն զուխտ՝ եւ զվկայութիւն նր ։
Վս անուան քո տէր քաւեա զմեղս
իմ՝ զի բազում եղեն ։ Ո՞վ է մարդ որ
երկնչի ՚ի տնէ ։ օրէնսդէտ առնէ զնա
՚ի ճանապարհի՝ զոր եւ հաճեցաւ ։
Անձն նր ՚ի բարութիւն հանգիցէ ։ եւ զա-
ւակ նր ժառանգեսցէ զերկիր ։
Զօրութիւն է տր երկիւղածաց իւրոց ։
եւ զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց ։
Աչք իմ յամ ժամ առ տր են ։ եւ նա
հանէ յորոգայթէ զոտս իմ ։
Նայեա առ իս եւ ողորմեա ինձ ։ զի
միամօր եւ աղքատ եմ ես ։
Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն
յոյժ ։ եւ ՚ի վշտաց իմոց հան զիս ։
Տես զխոնարհութիւն իմ եւ զվաստակ իմ ։
եւ թող ինձ զամ մեղս իմ ։
Տես զթշնամիս իմ, զի բազում եղեն
ատելութբ ։ որք ՚ի նանիր ատեցին զիս ։
Պահեա զանձն իմ եւ փրկեա զիս ։ եւ
մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ ՚ի քեզ ։
Միամիտք եւ ուղիղք կցորդք եղեն ինձ ։
Եւ

և ես քեզ համբերի. փրկեա ած զիս-
րայէլ յամ նեղութեանց նր.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԻԵ.

Դատ արա ինձ տր՝ զի ես յամբծութեն
իմում գնացի. ՚ի տր յուսացայ՝ զի մի՛
եղէց հիւանդ:

Փորձեա՛ զիս տր և քննեա՛ զիս. փոր-
ձեա՛ զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ:

Ողորմութին քո տր առաջի աչաց իմոց.
և հաճոյ եղէց ճշմարտութեն քում:

Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց. և
ընդ անօրէնս ես ո՛չ մտից:

Ատեցի ես զժողովս չարաց. և ընդ
ամբարիշտս ես ո՛չ նստայց:

Լուացից սրբութբ զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տր:

Լսել ինձ զձայն օրհնութեն քո. և
պատմել զամ սքանչելիս քո:

Տր սիրեցի զվայելչութին տան քո՝ և
զտեղի յարկի փառաց քոց:

Մի՛ կորուսաներ ը ամբարիշտս զան-
ձըն իմ. և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս
զկեանս իմ:

Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութե
են. և աջ նոցա լի է կաշառօք:
Ես յամբծութե իմում գնացի. փրկեա՛
զիս Տր և ողորմեա՛ ինձ:
Ոտն իմ կացցէ յուղղութե. յեկեղե-
ցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Սաղմոս դաւթի. մինչչև օծանէր: ԻԶ.

Տր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումէ
երկեայց. Տր ապաւէն կենաց իմոց՝
ես յումէ դողացայց:
'Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ ուտել ըզ-
մարմինս իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք
իմ, նոքա տկարացան և անկան:
Եթէ պատրաստիցի 'ի վերայ իմ պատե-
րազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և թէ յա-
րիցէ 'ի վր իմ ճակատամարտ, սակայն
և այսուիկ 'ի քեզ Տր յուսացայ:
Զմի խնդրեցի 'ի Տնէ, և զայն աղա-
չեմ. բնակել ինձ 'ի տան տեառն զամ
աւուրս կենաց իմոց:
Տեսանել ինձ զվայելչութի Տն. և
հրաման տալ 'ի տաճարի նորա:
Թաքուցեաց զիս 'ի խորանի իւրում

յա-

յաւուր չարի. ը̅ յարկաւ արար զիս
'ի ծածկոյթ խորանի իւրում:

'Ի վէմ բարձր արարեր զիս. և այժմ
բա՛րձր արա զգլուխ իմ 'ի վ̅ր̅ թշնա-
մեաց իմոց:

Շուրջ եղէց և մատուցից 'ի խորանի
նորա պատարագ օրհնութե̅. օրհնեցից
և սաղմոս ասացի̆ց տ̅ն̅:

Լո՛ւր տ̅ր̅ ձայնի իմում զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա՛ ինձ և լո՛ւր ինձ՝ զի
քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին ե-
րեսք իմ՝ զերեսս քո տ̅ր̅ խնդրեցին:

Մ՟ի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն. և մի՛ խոտորիր բարկութ̅բ̅ 'ի ծա-
ռայէ քումմէ:

Օգնական իմ լե՛ր տէր՝ մի՛ անարգեր
զիս. և մի՛ թողուր զիս ա̅ծ̅ փրկիչ իմ:

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և տ̅ր̅
իմ ընկալաւ զիս:

Օրէնսդիր արա զիս տ̅ր̅ 'ի ճանապար-
հի քում. և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի շա-
ւիղս քո ուղիղս:

Մի՛ տ̅ թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ զիս
'ի ձեռս նեղչաց իմոց:

Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք մեղաց . և ստեցին ինձ յանօրէնութեն իւրեանց : Հաւատացի տեսանել զբարութի տն յերկրին կենդանեաց . համբեր տն և քաջալերեաց . զօրասցի՛ սիրտ քո և համբեր տեառն :

Սաղմոս Դաւթի · ԻԷ

Առ քեզ տր կարդացի ած իմ, մի՛ լռեր յինէն . մի՛ երբէք լռեցես յինէն . նմանիցիմ այնոցիկ՝ որք իջանեն 'ի գուբ :

Լուր տր ձայնի խնդրուածոց իմոց՝ յաղաչել ինձ առ քեզ . 'ի համբառնալ ձեռաց իմոց 'ի տաճար սբ քո :

Մի՛ համարիր ընդ ամբարշտս զանձն իմ . և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութի՝ կորուսաներ զիս :

Որք խօսին զխաղաղութի ընդ ընկերս իւրեանց՝ և չարութի է 'ի սիրտս նց :

Տուր նց տէր ըստ գործոց նց . և ըստ անօրէնութե գնացից նց՝ հատո նց :

Ըստ

Բաղ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛ նց զհատուցումն նց, նոցին։
Զի ոչ իմացան նոքա զգործս տն. և ոչ ՚ի գործս ձեռաց նր հայեցան. կործանեսցես զնս, և այլ մի՛ շինեսցին։
Օրհնեալ է տր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. տր օգնական իմ և պաշտպան իմ։
՚Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։
Տէր զօրութի ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկուե օծելոյ իւրոյ։
Փրկեա՛ զժողովուրդս քո. և օրհնեա՛ զժառանգութիս քո. հովուեա՛ և բարձրացո՛ զնս մինչև յաւիտեան։

Սաղմոս դաւթի. օրհնուէց կատարածի տաղաւարին։ ԻԸ

Մատուցէ՛ք տն որդիք այ. մատուցէ՛ք տն զորդիս խոյոց։
Մատուցէ՛ք տն զփառս և զպատիւ. մատուցէ՛ք տն զփառս անուան նր. և երկիրպագէք տն ՚ի սրահ սրբուե նր։
Ձայն տն ՚ի վր ջուրց՝ և այ փառաց որոտաց. և տր ինքն ՚ի վր ջուրց բազմաց։

 Ձայն

Ձայն տ՟ն զօրուե՟ց, և ձայն տ՟ն մեծվայելչութե՟ց։

Ձայն տ՟ն փշրէ զմայրս. և մանրէ տ՟ր զմայրսն լիբանանու։

Մանրեսցէ՛ զն՟ս ո՟պ զմատաղատունկն լիբանանու. որ սիրելին է ո՟պ զորդիս միեղջերուին։

Ձայն տ՟ն հատանէ զբոց 'ի հրոյ. ձայն տ՟ն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ տ՟ր զանապատն կադէս։

Ձայն տ՟ն հաստատէ զեղջերուս. և յայտնի առնէ զանտառս։

'Ի տաճարի ն՟ր ամենեքեան ասասցեն զփառս նորա։

Տ՟ր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցածուցանէ. թագաւորեսցէ տ՟ր յաւիտե՟ն։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր 'ի խաղաղութիւն։

Սաղմոս դաւթի. 'ի նոյն։ ԻԹ

Բարձր առնեմ զքեզ տ՟ր, զի ընկալար զիս. և ո՛չ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս։

Տ՟ր ա՟ծ իմ՝ կարդացի առ քեզ, և բժ֊
շկեցեր զիս․ տ՟ր հաներ ՚ի դժոխոց
զանձն իմ․ և փրկեցեր զիս յայնցանէ,
որք իջանեն ՚ի գուբ։
Սաղմոս ասացէք տ՟ն ս՟րբք ն՟ր․ և խոստո֊
վան եղերուք յիշատակի սրբութե՟ն ն՟ր։
Սրտմտութիւն է ՚ի բարկութե՟ն ն՟ր․ և
կեանք են ՚ի կամաց ն՟ր։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք․ առա֊
ւօտու եղիցի ուրախութի՟ն։
Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութե՟ն իմում,
թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։
Տ՟ր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօ֊
րութի՟ն, դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝
և ես եղէ խռովեալ։
Առ քեզ տ՟ր կարդացի, և առ ա՟ծ իմ
աղաղակեցի․ զի՞նչ օգուտ է քեզ յարե֊
նէ իմմէ, թէ իջանիցեմ ես յապականութի՟ն։
Միթէ հող խոստովան առնիցի առ
քեզ․ կամ պատմեսցէ զճշմարտութի՟ն քո։
Լուաւ ինձ տ՟ր՝ և ողորմեցաւ․ և տ՟ր
եղև ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի՟ն, և
զերծ յինէն զքուրձ․ և ինձ զգեցոյց

զու֊

զուրախութիւն ։
Որ՟պ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց ․ Տ՟ր Ա՟ծ իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ ։

Ի կատարած ․ նահապատչուէ գովուէ ․

Սաղմոս Դաւթի ։ Լ

Ի քեզ Տ՟ր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան ․ յարդարու՟ն քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս ։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո ․ վաղվաղեա՛ կեցուցանել զիս ։

Եր իմ Ա՟ծ պաշտպան՝ և տուն ապաւինի ապրեցուցանել զիս ․ զի հզօրէն իմ և ապաւէն իմ դու ես ։

Վ՟ս անուա՛ն քո Տ՟ր առաջնորդեցեր ինձ, և սնուցեր զիս․ և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ, որ թաքուցին ինձ ։

Դու ես պաշտպան իմ Տ՟ր, և՛ ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ ։

Փրկեցեր զիս տէր Ա՟ծ ճշմարտութ՟ քով ․ ատեցեր զայնոսիկ որք պահեն զեր-

զերկիւղ ՚ի սնոտիս.

Ես ՚ի տ͞ր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քում։

Զի հայեցար ՚ի խոնարհութիւն իմ. և փրկեցեր ՚ի վշտաց զանձն իմ. և ոչ մատնեցեր զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց. և կացուցեր յանդորրու զոտս իմ։

Ողորմեա ինձ տ͞ր, զի նեղեալ եմ ես. խռովեցաւ ՚ի սրտմտութենէ ակն իմ՝ անձն իմ և փոր իմ։

Պակասեցան ՚ի ցաւոց կեանք իմ. և ամք իմ յոգւոց եղանելոյ։

Աղքատացաւ ՚ի տկարութենէ զօրութիւն իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան։

Քան զա͞մ թշնամիս իմ եղէ ես նախատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց.

Որ տեսանէին զիս, արտաքս փախչէին յինէն.

Մոռացեալ եղէ ես ոպ͞ մեռեալ ՚ի սրտէ. և եղէ ես ոպ͞ զանօթ կորուսեալ։

Զի լուայ ես զբամբասանս ՚ի բազմաց՝ որք շուրջ էին զինև. ՚ի ժողովել նոցա ՚ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհեցան.

ցան. այլ ես 'ի քեզ տէր յուսացայ:

Ասացի դու ես Աստուած իմ. և 'ի ձեռս քո են ժառանգութիւն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց իմոց, և 'ի հալածչաց իմոց:

Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո. ապրեցո՛ զիս տէր ըստ ողորմութեան քում. տէր մի՛ յամօթ եղէց, զի կարդացի առ քեզ:

Ամաչեսցեն ամբարիշտք, և իջցեն 'ի դժոխս. համր եղիցին շրթունք նենգաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանիրաւութիւն, յամբարտաւանիլ և յանգոսնել իւրեանց:

Որչափ բազում է ողորմութիւն քաղցրութեան քո տէր. զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց:

Արարեր դու այնոցիկ, որք յուսացեալ են 'ի քեզ. առաջի որդւոց մարդկան:

Ամրացուցեր զնոսա 'ի ծածկոյթ երեսաց քոց՝ 'ի խռովութենէ մարդկան:

Ծածկեցեր զնոսա 'ի խորանի քում, 'ի հակառակութենէ լեզուաց:

Օրհնեալ է տէր, զի սքանչելիս արար,

զո_

զողորմութ̃ իւր 'ի քաղաք ամուր ։
Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում, թէ
ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց ։
Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից
իմոց․ յաղաղակել իմում առ քեզ ։
Սիրեցէք զտր̃ ամ̃ սուրբք նր̃, զի ճշ-
մարտութ̃ խնդրէ տր̃ ․ եւ հատուցանէ
այնոցիկ, որք առաւել առնեն զամբար-
տաւանութիւն ։
Քաջալերեացարուք եւ զօրասցին սիրտք
ձեր, ամ̃ք՝ որք յուսացեալ էք 'ի տր̃ ։

Իմաստութ̃ դաւթի ։ ԼԱ

Երանի՝, որում թողութ̃ եղեւ մեղաց ․
եւ ծածկեցան ամ̃ յանցանք նր̃ ։
Երանի առն՝ որում ոչ համարի տր̃ զմեղս
նր̃ ․ եւ ոչ գոյ նենգութ̃ 'ի բերան նր̃ ։
Լռեցի ես՝ եւ մաշեցան ամ̃ ոսկերք
իմ, առ աղաղակել ինձ առ տր̃ զօրհա-
նապազ 'ի տուէ եւ 'ի գիշերի ։
Ծանրացաւ ձեռն քո 'ի վր̃ իմ ․ դարձայ
'ի թշուառութ̃, զի հարան յիս փուշք ։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ, եւ զանօրէ-
նութիս իմ ոչ ծածկեցից 'ի քէն ։

Ասա-

Ասացի՝ թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ. եւ դու թողցես զամ ամբարշտութիւնս մեղաց իմոց։

Վն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամ սուրբք, ՚ի ժամ ընդունելի։

Բայց միայն ՚ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց. որք առ նա ինչ ոչ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն իմ ՚ի նեղութէ յայսմանէ, որ շուրջ եղեն զինեւ։

Ցնծութի իմ, փրկեա զիս յայնցանէ՝ որք պաշարեցին զիս.

Իմաստութիւն տարայց զքեզ՝ եւ խելամուտ ՚ի ճանապարհ, յոր եւ գնասցես. եւ հաստատեցից ՚ի վր քո զաչս իմ։

Մի՛ լինիք ոպ զձի եւ զջորի. զի ոչ գոյ ՚ի նոսա իմաստութի. ՚ի սանձս եւ ՚ի դանդանաւանդս ձմլեսցես զկզակս նց, որք առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։

Բազում տանջանք են մեղաւորաց. բայց որք յուսան ՚ի տէր՝ ողորմութի ան շուրջ եղիցի զնոքօք։

Ուրա՛խ եղերուք եւ ցնծացէ՛ք արդարք, ՚ի տր պարծեցարո՛ւք ամենքն՝ որք ուղիղ էք սրտիւք։

Սաղ

Ցնծացէք արդարք ՚ի տէր՝ ուղղոց վայել է օրհնութիւն. խոստովան եղերուք տեառն օրհնութեամբ. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։

Ուղիղ են պատգամք տեառն. և ամենայն գործք նորա հաւատարիմ են. և սիրէ զողորմութիւն և զիրաւունս տէր։

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր, և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամենայն զօրութիւնք նորա։

Ժողովեաց որպէս ՚ի տիկ զջուրս ծովու. և դնէ ՚ի խորս զգանձ իւր։

Երկիցէ ՚ի տեառնէ ամենայն երկիր. և ՚ի նմանէ դողասցին ամենայն բնակիչք աշխարհի։

Զի նա ասաց՝ և եղեն. ինքն հրամայեաց՝ և հաստատեցան։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց. անարգէ տէր զխորհուրդս ժողովրդոց. և արհամարհէ տէր զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ, և խոր-

հուրդ

հուրդ սրտի նր ազգէ մինչև յազգ ։
Երանի՛ ազգի որոյ տր ած օգնական
է նմա ։ ժողովուրդ զոր ընտրեաց ՚ի
ժառանգութիւն իւր ։

Յերկնից նայեցաւ տէր յամ որդիս
մարդկան ։ ՚ի պատրաստ բնակութենէ իւր-
մէ հայեցաւ յամ բնակիչս աշխարհի ։

Որ ստեղծ առանձին զսիրտս նց , ՚ի միտ
առնուլ զամ գործս նց ։

Ոչ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապրեսցի
թագաւոր , և ոչ հսկայ ՚ի բազում զօ-
րութեն իւրում ։ Սուտ է ձի ՚ի փրկութեն
իւրում ։ ՚ի բազում զօրութեն իւրում
ոչ ապրեցուցանէ զհեծեալն ։

Աչք տն ՚ի վր երկիւղածաց իւրոց ։
և որք յուսան յողորմութի նր ։
Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նց ։ և
կերակրել զնս ՚ի սովու ։

Անձինք մեր համբերեսցեն տն ։ զի
օգնական և պաշտպան մեր է ։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր , և
յանուն սբ նր յուսասցուք ։

Եղիցի՛ ողորմութի քո տր ՚ի վր մեր ։
որպէս յուսացաք ՚ի քեզ ։

Սաղմոս Դաւթի ։ յորժամ այլագունեաց զերեսս
իւր առաջի Աբիմելիքայ, եւ ապա արձակէր զնա՝
գնայ ։ ԼԳ.

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ
օրհնութիւն նորա ՚ի բերան իմ ։
՚Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ ։ լուիցեն
հեզք, եւ ուրախ եղիցին ։
Մեծ արարէք զՏէր ինեւ ։ եւ բարձր
արասցուք զանուն նորա ՚ի միասին ։
Խնդրեցի ՚ի Տեառնէ եւ լուաւ ինձ ։ յամենայն
նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս ։
Մատիք առ Տէր՝ եւ առէք զլոյս ։ եւ
երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն ։ Այս աղ-
քատ կարդաց առ Տէր, եւ Տէր լուաւ սմ-
մա ։ յամենայն նեղութենէ նորա փրկեաց զնա ։
Բանակք հրեշտակաց Տեառն շուրջ են զեր-
կիւղածովք իւրովք, եւ պահեն զնոսա ։
Ճաշակեցէք եւ տեսէք, զի քաղցր է
Տէր ։ երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի նա ։
Երկերուք ՚ի Տեառնէ ամենայն սուրբք նորա ։ զի ոչ
ինչ է պակասութիւն երկիւղածաց նորա ։
Մեծատունք աղքատացան եւ քաղցեան.
բայց որք խնդրեն զՏէր, մի՛ պակասես-
ցի ՚ի նոցանէ ամենայն բարութիւն ։

Եկա՛յք որդեակք իմ՝ լուարուք ինձ.
և զերկիւղ տն ուսուցից ձեզ.
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս, սիրէ
զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութեն.
Արգե՛լ զլեզու քո ՚ի չարութենէ. և շրթ-
թունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգութի.
Խոտորեա՛ ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի. խնդ-
րեա՛ զխաղաղութի, և երթ զհետ նր.
Աչք տն ՚ի վր արդարոց, և ականջք
նորա ՚ի վերայ աղօթից նոցա.
Երեսք տեառն ՚ի վր չարագործաց.
սատակել յերկրէ զյիշատակս նց.
Կարդացին արդարքն առ տր, և տէր
լուաւ նց. յամ նեղութենէ նց փրկեաց զնս.
Մերձ է տր առ այնոսիկ՝ որք մաշեալ
են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով
կեցուցանէ.
Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամէ
փրկէ զնս տր. և պահէ զամ ոսկերս
նց. և մի ՚ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի.
Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատէ
զարդարն, զղջասցի.
Փրկէ տր զանձինս ծառայից իւրոց. մի՛
զղջասցին ամքն՝ որք յուսացեալ են ՚ի նա.

՚Ի

ԼԴ.

Դատեա՛ տէր զայնոսիկ՝ որք դատեն զիս. մարտի՛ր ընդ այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս։

Առ զզէն և զվահան քո, և արի՛ յօգնել ինձ. հա՛ն զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց, արգել զնոսա. և ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո եմ ես։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար։

Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա։

Եղիցին ճանապարհք նոցա ի խաւար և ի գայթակղութիւն, և հրեշտակ տեառն հալածեսցէ զնոսա։ Ի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ ապականութեան իւրեանց, և ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։

Հասցէ ի վերայ նոցա որոգայթ, զոր ոչ գիտէին. և որսն՝ զոր թագուցին, առցէ զնոսա. և յորոգայթ ի նոյն անկցին։

Եւ անձն իմ ցնծասցէ ի տէր. ուրախ

եղիցի 'ի փրկութեան նր՟, եւ ամ՟ ոսկերք իմ
ասասցեն, տր՟ ո՞ նման է քեզ ։

Որ փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօ-
րի, զաղքատն եւ զտնանկն յայնցանէ՝
որք յափշտակեն զնա ։

Յարեան 'ի վր՟ իմ վկայք չարաց. եւ
զոր ինչ ո՛չ գիտէի՝ հարցանէին ցիս ։

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ը՟ բար-
ւոյ. անժառանգել զանձն իմ խորհե-
ցան յորդւոց 'ի մարդկանէ ։

Ես 'ի նեղել նց՟ քուրձ զգենուի. խո-
նարհ առնէի պահօք զանձն իմ. եւ ա-
ղօթք իմ 'ի ծոց իմ դարձցին ։

Որպ՟ զեղբայր եւ զընկեր՝ այնպէս հաճոյ
լինէի. որպ՟ զսգաւոր եւ զտրտում, այն-
պէս խոնարհ առնէի ։

Ի վր՟ իմ ուրախ եղեն՝ եւ ժողովեցան.
ժողովեցան յիս տանջանք, եւ ես ո՛չ
ծանեայ. ցրուեցան, եւ ո՛չ զղջացան ։

Փորձեցին զիս՝ եւ արհամարհեցին ար-
համարհանօք. կրճտեցին 'ի վր՟ իմ զա-
տամունս իւրեանց. տր՟ երբ տեսցես ։

Ի բաց արա զանձն իմ 'ի խորամանկութէ
նց՟, եւ յառիւծուց զմիամօրութիւն իմ ։

Խօս-

Խոստովան եղէց քեզ տր յեկեղեցիս մեծս. և ՚ի ժողովս բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ, որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց. ակն արկէ առնէին յիս աչօք իւրեանց:

Ընդ իս զխաղաղութի խօսէին. և ին-քեանք բարկութե զնենգութի խորհէին:

Բացին ՚ի վր իմ զբերանս իւրեանց, և ասացին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր:

Տեսեր տր՝ և մի՛ լռեր. տր՝ մի՛ ՚ի բա-ցեայ առնիր յինէն.

Զարթի՛ր և հայեա՛ց տէր՝ յիրաւու-նս իմ. ած իմ և տր իմ ՚ի դատաս-տանս իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ ար-դարութե քում, տր ած իմ:

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. և մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս իւրեանց, թէ վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդա-ն ը չար իմ. զգեցցին զամօթ և զա-նարգանս՝ որք մեծաբանեն ՚ի վր իմ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ որքն, որք կամին ընդ արդարութի իմ.

Ասա-

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է ած. և ոյք կամին զխաղաղութի ծառայի քո։

Եւ լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւն քո. զօրհանապազ զգովութիւն քո։

Ի կտրծ, ծառայի տն. Սաղմոս դաւթի։ ԼԵ

Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ընդ միտս իւր, թէ չիք երկիւղ այ առաջի աչաց նր։
Նենգեաց առաջի նր. գտանել զանօրէնութիւն, և ատել զնա։
Բանք բերանոյ նորա՝ անօրէնութիւն և նենգութիւն են.
Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի. զանօրէնութի խորհեցաւ յանկողնի իւրում։
Եկաց նա յամ ճանապարհ, որ ոչ է բարի. և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տր յերկինս է ողորմութի քո. ճշմարտութի քո մինչև յամպս։
Արդարութի քո որպ լերինք այ. իրաւունք քո որպ խորք բազումք. զմարդիկ և զանասունս կեցուցանես դու տր։
Որպ զի բազում արարեր զողորմութի քո այ. այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի թևոց քոց յուսասցին։

Արբ

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ տան քո. եւ զուխս փափկութեան քո տացես ըմպել նոցա։

Զի քեն է որ աղբիւր կենաց. եւ լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։

Ձգեա զողորմութիւն քո՝ որք ճանաչեն զքեզ. զարդարութիւնս քո՝ որք ուղիղ են սրտիւք։

Մի՛ եկեսցեն ՚ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից. եւ ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ։

Անդ անկցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեսցին եւ ոչ մի՛ կարասցեն հաստատել։

Օրհնութիւն Բծէն Մովսէսի աստուածատեսի Մարգարէի. Է. Օրհնեայ. ԼԷ.

Հայեցարուք երկինք, եւ խօսեցայց. լուիցէ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ։

Ընդունելի լիցի որպէս անձրեւ բարբառ իմ. եւ իջցեն որպէս ցօղ պատգամք իմ։

Որպ անձրև 'ի վր սերմոյ, որպ տարափ 'ի
վր խոտոյ. զի զանուն տն կարդա-
ցուք. և տուք օրհնութի տն այ մերոյ։
Ած որոյ ճշմարտութք են գործք նր. և
ամ ճանապարհք նր իրաւամբք են։
Ած հաւատարիմ է, և ոչ գոյ 'ի նմա ա-
նիրաւութի. արդար և ճշմարիտ է տր։
Մեղան՝ և ոչ նմա՝ որդիքն արատոյ.
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք։
Զայդ այն է՝ զոր տն հատուցանէիք
դուք՝ ժողովուրդք յիմարք և ոչ ի-
մաստունք։
Ո՞չ սա ինքն է հայր քո, որ ստացաւ
զքեզ, արար զքեզ՝ և ստեղծ զքեզ։
Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտե-
նից. իմացարուք զամս ազգաց մինչև
յազգս։
Հարցջիր զհայր քո, և պատմես-
ցեն քեզ. զծերս քո՝ և ասասցեն քեզ։
Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանէաց
բարձրեալն զազգս ամ. որպ սփռեաց
նա զորդիսն ադամայ։
Կացոյց սահմանս հեթանոսաց, ըստ
թուոյ հրեշտակաց այ։

Եւ եղև

Եղեւ բաժին տ͞ն ժողովուրդ իւր յա-
կոբ. եւ վիճակ ժառանգութեան իւ-
րոյ իսրայէլ:

Բաւական եղեւ նմա յանապատի. 'ի
ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպա-
նեաց զնա:

Խրատեաց զնա, եւ պահեաց որ͞պ բիբ
ական. որ͞պ զարծուի 'ի թեւս իւր ըն-
կալաւ զնա. եւ որ͞պ 'ի վ͞ր ձագուց իւ-
րոց գթացաւ.

Տարածեաց զթեւս իւր, եւ ընկալաւ
զնա. եւ բարձեալ բերէր զնա 'ի վե-
րայ միջնողաց իւրոց:

Տէր միայն ածէր զնոսա. եւ ո՛չ գոյր
ընդ նոսա ա͞ծ օտար:

Եհան զն͞ս 'ի զօրութիւն երկրի.
եւ կերակրեաց զնոսա արդեամբք ան-
դաստանաց:

Դիեցոյց նոցա մեղր 'ի վիմէ, եւ իւղ
յապառաժ վիմէ.

Իւղ կովուց եւ կաթն մաքեաց, ճար-
պով հանդերձ խոյոց, որթուց, ցլ-
լուց եւ նոխազաց.

Զպարարտութ͞ե երիկամանց ցորենոյ.

 եւ

և զարիւն խաղողոյ էարբ գինի ։
Եկեր Յակոբ և յագեցաւ, և անգու_
շեաց զսիրելին ։
Պարարտացաւ՝ ստուարացաւ՝ լայնացաւ,
եթող զտ̃ր ա̃ծ զարարիչ իւր ․ և յետս
եկաց յա̃յ փրկչէ իւրմէ ։
Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւր_
եանց ․ և կռովք իւրեանց դառնա_
ցուցին զիս ։
Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ ա̃յ ․ դիցն՝ զորս
ոչ գիտէին ․ նորք և առ ժամայնք, զորս
բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նո̃ց ։
Թողին զտ̃ր՝ որ ծնաւ զնոսա ․ մոռա_
ցան զա̃ծ՝ որ կերակրեաց զնոսա ։
Ետես տ̃ր և նախանձեցաւ ․ և սրտ_
մտեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և դստե_
րաց նոցա, և ասէ ։
Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ ․
և ցուցից նոցա զինչ լինելոց իցէ յա_
ւոյ ժամանակի ։
Զի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և որդիք
անհաւանք նոքա նախանձեցուցին զիս
՚ի չաստուածս իւրեանց ․ և դառնա_
ցուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց ։

Որդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ անպիտան. և անմիտ ազգաւ ըղ կծեցուցից զնոսա:

Փառք Հօր և որ՚՚:

Մաղթանք:

Տէ՛ր փառաց մեր, տէ՛ր օրհնութեն մարդասէրին բարեգործողին յաւիտենից, որ ծնէ ամենայ էութ և կեցուցանէ: Մարդասէր Տէր՝ Տէր որ՚՚:

Ջերմագին աղօթիւք՝ Ներսիսի պատրիարքին և Տէր ապաւէն հանանոյն:

Վ՛ս ՚ի գիշերի և ՚ի տունջեան, և յամ ժամու խօսիլ մեզ զբան քո, զՏէր աղաչեսցուք: Տէր ողորմեա՛:

Վ՛ս չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութի, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զՏր՚՚:

Վ՛ս ամենամբիծ և անդատապարտ կալոյ մեզ առաջի ահեղ ատենին քո, զՏր՚՚:

Վ՛ս առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահանգիստն կենաց անվախճանից, զՏր՚՚:

Վ՛ս արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութեն, զՏր՚՚:

Վ՛ս հոգ՚՚: Դու ես միա: Օ անձինս՚՚:

Ողորմեաց:

Որբ:

Աղօթ.

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք, և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր։ Լուր մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր. խոնարհեցի՛ ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր. զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ՝ համարեա՛ զաշխատութիս մեր 'ի գործ արդարութե, և 'ի պտուղ ա՟ծպաշտութե։ Ընկա՛լ տ՟ր՝ զաղօթս և զերկրպագութիս մեր, և հաստա՛ մեզ զողորմութի քո առատապէս. ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քո. զօրացո՛ զմեզ տ՟ր՝ զօրութ՟բ ս՟բ հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ ո՟պ բիբ ական։ Լու արա՛ առ մեզ նշան բարի, 'ի գովեստ և 'ի փառաբանութի անուանդ քում ս՟բյ։ Զի 'ի քո փառս կատարի ա՟մ արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութի 'ի բարձունս, հօր և որդւոյ և հոգւոյդ ս՟բյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խս

Խաղաղականն աղօթիցն.

Նախածայն երեկոյեանք.

Հովիւ քաջ՝ Հովիւ բարի և յաւի-
տենական, Նայեաց և այժմ արա բա-
նաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ
քեզ գթութեամբ քով։ Զի քո առաջի
կամք տր, և առ՛ի քէն ողորմութեանց և
գթութեանց այն ունիմք։ Զամենեսեան
օրհնեա. զամենեսեան խնամակալեա.
զամենեսեան լուսաւորեա. և ամենե-
ցուն պարգևեա զերկնից արքայութիւն։
Վասն զի դու ես տր կենաց, և տէ
ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք՝
իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ,
և յաւիտեանս յաւիտենից.

Ամէն.

Սաղմոսք.

Ի կէլէրէ և՚ի առանձինն և յայն ժամու անդա-
դար փառաւորեսցէ զհայր և զորդի և զհո-
գին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
ամէն.

Օրհնեալ տր մեր յս քս. ամէն.
Հայր մեր որ յերկինս".

Սաղ

Լուր դուստր՝ և տես. խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռասցիս զժո"։ Սաղմոս. 44. 11

Սաղմոս Դաւթի։ ԼԶ.

ՄԻ՛ ՆԱԽԱՆՁԻՐ ընդ չարս. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Զի որպէս խոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին. որպէս դալարի խոտոյ վաղվաղակի անկցեն։

Յուսա՛ ՚ի Տէր՝ և արա՛ զքաղցրութիւն. բնակեա՛ յերկրի, և հովուեսցիս ՚ի մեծութեան նորա։

Վստահեա՛ 'ի տեառնէ, և նա տացէ քեզ
զխնդրուածս սրտի քո․ յայտնեա՛ առա_
ջի տն զճանապարհս քո, և յուսա՛ 'ի նա։
Նա արասցէ և հանցէ որպ զլոյս զար_
դարութիւն քո․ և զիրաւունս քո որպ
զօր հասարակի․
Հնազանդ լեր տն՝ և ծառայեա՛ նմա․
և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց ա_
ւակեալ իցեն ճանապարհք իւրեանց,
ընդ մարդոյ՝ որ գործէ զանօրէնութի։
Դադարեա՛ 'ի բարկութէ, և հանգիր 'ի
սրտմտութէ, և մի՛ նախանձիր ընդ չարս։
Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին․
բայց որք համբերեն տեառն, նոքա
ժառանգեսցեն զերկիր․
Փոքր մի և այլ ո՛չ ևս իցէ ամբարիշտն․
խնդրեսցես զտեղի նր, և ո՛չ գտցես։
Բայց որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգես_
ցեն զերկիր․ և փափկասցին 'ի բազում
խաղաղութե իւրեանց։
Սպասէ մեղաւորն արդարոյ, և կրճտէ
'ի վր նր զատամունս իւր․ այլ տր ծի_
ծաղեսցի զնովաւ։ Քանզի յառաջա_
գոյն տեսանէ․ զի հասեալ է օր նր։

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին
զաղեղունս իւրեանց՝ հարկանել զաղ-
քատն և զտնանկն. սպանանել զայն՝
որ խոնարհն է սրտիւ.
Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա,
և աղեղունք նոցա փշրեսցին.
Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան
զմեծութիւն մեղաւորաց. և բա-
զուկք ամբարշտաց խորտակեսցին:
Հաստատէ տէր զարդարս, և ճանաչէ
զաւուրս անբծից, ժառանգութիւն
նոցա յաւիտեան եղիցի.
Մի ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս չա-
րութեան. այլ յաւուրս սովու յագեսցին:
Նա մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք
տն ՚ի փառաւորել և ՚ի բարձրանալ իւ-
րեանց՝ պակասեսցին որպ ծուխ, զի պկսին:
Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հատու-
ցանէ. այլ որ արդարն է՝ ողորմի և տայ.
Որք օրհնեն զնա՝ ժառանգեսցեն զեր-
կիր. և որք անիծանեն, սատակեսցին ՚ի
նմանէ. ՚Ի տնէ ուղղին գնացք առն.
զճանապարհս նորա նա կամի յոյժ.
Թէպէտ և գայթակղեսցի, նա մի՛ կոր-

ծա

ծանուցի. զի տէր ձեռնկալու է նր՟:
Անուակ էի ես՝ և ծերացայ. և ոչ
տեսի զարդարն արհամարհեալ, և ոչ
զաւակ նորա՝ թէ մուրանայ հաց:
Զօր հանապազ ողորմի և տայ փոխ. զա-
ւակ նր՟ օրհնեալ եղիցի յաւիտեան:
Խոտորեա՛ 'ի չարէ, և արա՛ զբարի. և
բնակեսցես յաւտ՟նս յաւտ՟նից 'ի նմա:
Տր՟ սիրէ զիրաւունս, և ոչ ը՟ վայր հար-
կանէ զսբ՟ս իւր. այլ յւտ՟ն պահէ զն՟ս:
Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին, և
զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին:
Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր.
և բնակեսցեն յւտ՟նս յւտ՟նից 'ի նմա:
Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութի՟.
և լեզու նր՟ խօսեսցի զիրաւունս:
Օրէնք այ՟ իւրոյ են 'ի սրտի իւրում.
և մի' գայթակղեսցին գնացք նր՟:
Հայի մեղաւոր ընդ արդար, և խնդրէ
սպանանել զնա. այլ տր՟ ոչ թողու զնա 'ի
ձեռս նր՟, և ոչ դատապարտէ զնա՝ յոր
ժամ դատէ զնա: Համբեր տն՟՝ և պա-
հեա՛ զճանապարհս նր՟. և բարձր արաս-
ցէ զքեզ 'ի ժառանգել զերկիր, և զա-
տակումն մեղաւորաց տեսցես:

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ, և բարձ-
րացեալ որպէս զմայրսն լիբանանու։
Անցի և ահա ո՛չ էր. խնդրեցի՝ և ո՛չ
գտաւ տեղի նորա։
Պահեա՛ զանմեղութիւն. և տես զուղղութիւն.
զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի։
Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին. և
զաւակք ամբարշտաց կորիցեն։
Փրկութիւն արդարոց ՚ի տեառնէ է. վերակա-
ցու է նոցա ՚ի ժամանակս նեղութեան։
Օգնեսցէ նոցա տէր և փրկեսցէ զնոսա.
ապրեցուսցէ ՚ի մեղաւորաց՝ և կեցու-
ցէ զնոսա, զի յուսացան ՚ի նա։

Սաղմոս Դաւթի. առ ՚ի յիշատակ շաբաթու։

ԼԷ.

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդի-
մաներ զիս. և մի՛ բարկութեամբ
քով խրատեր զիս։
Զի նետք քո հարան յիս. և յիս
հաստատեցաւ ձեռն քո։
Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերե-
սաց բարկութեան քոյ։

Ո՛չ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց · յե_
րեսաց մեղաց իմոց ·

Զի անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ · որպէս բեռն ծանր ծանրա_
ցան ՚ի վերայ իմ ·

Նեխեցան եւ փտեցան վէրք իմ, յերե_
սաց անզգամութեան իմոյ ·

Տառապեցայ եւ խոնարհ եղէ մինչեւ
յոյժ · զօրհանապազ տրտում գնայի ,
զի անձն իմ լի եղեւ չարչարանօք · եւ ոչ
գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ ·

Չարչարեցայ եւ խոնարհ եղէ մինչեւ
յոյժ · մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ ·

Տէր առաջի քո է ամենայն ցանկութիւն իմ · եւ
հեծութիւն իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցաւ ·

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս , եւ եթող
զիս զօրութիւն իմ · լոյս աչաց իմոց ,
եւ այս ոչ եղեւ ընդ իս ·

Բարեկամք իմ եւ մերձաւորք իմ առա_
ջի իմ մերձեցան եւ կացին · եւ մերձա_
ւորք իմ հեռի եղեն յինէն ·

Բռնադատէին զիս եւ խնդրէին զանձն
իմ · որք խորհէին չար ՚ի վերայ իմ ,
խորհեցան զանօրէնութիւն , եւ զնեն_

 գու_

գութիւն զօրհանապազ խորհեցան ։
Այլ ես որպէս խուլ զի ոչ լսէ, որպէս
համր որ ոչ բանայ զբերան իւր ։
Եղէ ես որպէս մարդ, որ ոչ լսէ. և ոչ
գոն խօսք 'ի բերան նորա ։
Ես 'ի քեզ տէր յուսացայ, և դու
լուիցես ինձ տր ած իմ։
Ասացի' թէ մի' ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. 'ի սասանել ոտից իմոց'
'ի վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան։
Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք
իմ առաջի իմ են յամ ժամ։
Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից, և
հոգացայց վասն մեղաց իմոց ։
Իսկ արդ թշնամիք իմ կենդանի են, և
զօրացեալք են քան զիս. և բազումք
էին, որք ատէին զիս 'ի տարապար_
տուց ։
Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ ը
բարւոյ. չարախօսէին զինէն, զի ես
երթայի զհետ արդարութե.
Մի' թողուր զիս տէր ած իմ. և մի'
'ի բացեայ առնիր յինէն, հայեաց յօգ_
նել ինձ տր փրկութե իմոյ ։

Ի

'Ի կատարած. յիդիթովմայ օրհնութիւն։

Սաղմոս դաւթի։ ԼԸ

Ասացի՝ թէ պահեցից զճանապարհս
իմ. զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով։
Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ 'ի հա-
կառակել մեղաւորին առաջի իմ։
Համր եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի 'ի
բարւոյ. և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։
Ջեռաւ սիրտ իմ 'ի փորի իմում. և
'ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։
Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի.
ցո՛յց ինձ տր զկատարած իմ, և զթի՛-
ւ աւուրց իմոց քանի՛ են, զի գիտացից
թէ որչափ ինչ պակասեալ է յինէն։
Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ. և
կար զօրութեան իմոյ որպս ոչինչ է առաջի
իմ. սակայն ամենևին ընդունայն է
ամ մարդ մսեղի։
Սակայն ապ 'ի պատկերի շրջի մարդ,
սակայն 'ի զուր խռովի, գանձէ և ո՛չ
գիտէ ո՛ւմ ժողովէ։ Իսկ արդ ո՞վ է
համբերութիւն իմ, թէ ոչ դու տր. կամ
կար զօրութեան իմոյ՝ թէ ոչ 'ի քէն։
Յամ անօրէնութենէ իմմէ փրկեցեր զիս.
և նախատինս անզգամաց արարեր զիս.

Լուռ եղէ, եւ ոչ բացի զբերան իմ,
զի դու արարեր։
Ի բա՛ց արա յինէն զտանջանս իմ. զի
՚ի զօրութ՟է ձեռին քո ես պակասեցայ։
Յշտամբութ՟բ վ՟ս մեղաց խրատեցեր զ֊
մարդ. մաշեցեր ո՟պ սարդի ոստայն զան
ձն նր՟. սակայն ը՟ունայն է ա՟մ մարդ։
Լո՛ւր տէր աղօթից իմոց. ունկն դի՛ր
խնդրուա՛ծաց իմոց, արտասուա՛ց
իմոց մի՛ լռեր։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, նըժ֊
դեհ և անցաւոր ո՟պ ա՟մ հարք իմ։
Թո՛յլ արա ինձ զի հանգեայց. մինչչե֊
երթեալ իցեմ, և այլ ոչ ևս գտանիցիմ։

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ ԼԹ.

Համբերելով համբերի տն՟, և նայե֊
ցաւ առ իս. և լուա՛ւ աղօթից իմոց։
Եհան զիս ՚ի գբոյ տառապանաց, ՚ի
կաւոյ և ՚ի տղմոյ։
Հաստատեաց ՚ի վերայ վիմի զոտս իմ.
և ուղղեաց զգնացս իմ։
Եարկ ՚ի բերան իմ օրհնութ՟ի նոր.
օրհնութ՟ի տն՟ ա՟յ մերոյ։
Տեսցեն բազումք՝ և երկիցեն. և յու֊

սա

սասցին 'ի Տր . երանեալ է այր՝ որոյ անուն Տեառն յոյս է նորա ։

Եւ ոչ հայեցաւ նա 'ի նանրութիւնս . և ոչ մոլորութիւնս սուտս ։

Բազում արարեր դու Տր Այ իմ զսքանչելիս քո . և խորհրդոց քոց՝ ոչ ոք է որ նմանիցի քեզ ։

Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազումք եղեն քան զթիւս . ընդ զոհս և ընդ պատարագս ոչ հաճեցար . լսելիս հաստատեցեր ինձ . զողջակէզս և զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր ։

Յայնժամ ասացի թէ ահաւասիկ գամ ես . 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վս իմ ։

Առնել զկամս քո Այ իմ կամեցայ , և զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ ։

Աւետարանեցից զարդարութիս քո յեկեղեցիս մեծս . ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից 'ի քէն ։

Տէր դու գիտացեր , զի զարդարութիս քո ոչ ծածկեցի 'ի սրտի իմում . զճշմարտութիս քո՝ և զփրկութիս քո ։

Ասացի և ոչ թագուցի զողորմութիս քո . և զճշմարտութիս քո 'ի ժողովրդենէ մեծէ ։

Դու

Այլ դու Տ̅ր մի՛ հեռի առներ զգթ-
թութիւնս քո յինէն. զի ողորմու-
թիւն քո, և ճշմարտութի̅ քո յա̅մ
ժամ ընկալցին զիս:

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ո՛չ
գոյր թի̅. հասին ինձ անօրէնութի̅ք
իմ, և ես ո՛չ կարացի տեսանել:

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ.
և սիրտ իմ եթող զիս:

Կամեա՛ց Տ̅ր փրկել զիս. և Տ̅ր յօգնել
ինձ նայեաց:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդ-
րէին զանձն իմ բառնալ զնա. դարձ-
ցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին
ինձ չար:

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղվա-
ղակի, որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ա̅մքեան, որք խնդրեն զքեզ Տ̅ր:

Ասասցեն յա̅մ ժամ, մեծ է Ա̅Ծ, և
որք սիրեն զփրկութի̅ս քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ, Ա̅Ծ խորհեա՛
զիս. օգնական և պաշտպան իմ ես.
և դու Ա̅Ծ իմ մի՛ յամենար:

Խ

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր:

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա 'ի վերայ երկրի. և ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց.

Տէր օգնական է նմա 'ի մահճիճս ցաւոց իւրոց. զա՟մ անկողինս նր՟ դարձուցանէ 'ի հիւանդութէ՟ նորա:

Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. բժշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար, երբ իցէ զի մեռցի, և կորիցէ անուն նր՟:

Մտանէր տեսանել զնանրութի՟, խօսէր 'ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր:

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ա՟մ թշնամիք իմ:

Խորհեցան չար 'ի վերայ իմ. բան անօրէնութե՟ եդին 'ի վերայ իմ:

Միթէ որ ննջիցէ, և այլ ոչ ևս յաւելցի յառնել. քանզի և այրն խաղաղութե՟ իմոյ, յոր և եսն յուսացայ: յօ

Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց առ-
նել ինձ խաբէութիւն ։

Դու տէր ողորմեա ինձ, և կանգ-
նեա զիս, և ես հատուցից նմա ։

Այսուիկ ծանեայ թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ ։

Դու զիս յամբծութեան իմում ընկալար. և հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան ։

Օրհնեալ տր ած իսրլի յաւիտեանս յաւիտենից, եղիցի եղիցի ։

Ի կատարած, իմաստութե որդւոցն կորխայ ։

Սաղմոս դաւթի ։ ԽԱ

Որպէս փափագի եղջերու յաղբերս ջուրց, այնպէս փափագի անձն իմ առ քեզ աստուած ։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ աստուած, հզօր և կենդանի. երբ եկից երևե-
ցայց երեսացդ աստուծոյ ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՛ի տուէ և ՛ի գիշերի. և այն զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ ուր է աստուած քո ։

Զայս ոչ յիշէի, տարապէր յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն աստուծոյ ։

Ի

՚Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան․ և
՚ի ձայն բարեկենդանութեան․
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս․ յուսա՛ առ
ած, խոստովանեա՛ նմա՝ փրկիչ երե_
սաց իմոց ած է․
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ․ վն այսո_
րիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանա_
նու, ՚ի հերմոնէ լեռնէ փոքունէ․
Խորք խորոց կարդացին առ քեզ, ՚ի
ձայն սահանաց քոց․
Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո ան_
ցին ՚ի վերայ իմ․
՚Ի տուէ պատուիրեաց տր զողորմութի
իւր, ՚ի գիշերի զօրհնութի նորա․ և ա_
ղօթք իմ առ ած վն կենաց իմոց․
Ասացի այ՝ ընդունող իմ ես․ ընդէ՞ր
մերժեցեր զիս․ ընդէ՞ր տրտում գնամ
ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ․
՚Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին
զիս թշնամիք իմ․ յասել ցիս զօրհա_
նապազ, թէ ո՞ւր է ած քո․
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս․ յուսա՛ առ

ած

ա͞ծ, խոստովանեա՛մ նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց ա͞ծ է ։

Սաղմոս դաւթի ։ ԽԲ

Դատ արա ինձ ա͞ծ · և իրաւ արա ինձ ՚ի դատաստանի իմում ։
Յազգէ որ ո՛չ է ս͞ր, ՚ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս ։
Դու ա͞ծ հզօրիչ իմ ես · ընդէ՞ր մոռացար զիս, ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ ։
Առաքեա՛ տ͞ր զլոյս քո և զճշմարտութի՛ւն քո · զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հանիցեն զիս ՚ի լեառն ս͞ր և ՚ի յարկս քո ։
Մտից առաջի սեղանոյ ա͞յ առ ա͞ծ · որ ուրախ առնէ զմանկութի՛ւն իմ ։
Խոստովանեալ եղէց քեզ օրհնութեամբ ա͞ծ ա͞ծ իմ ։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս · յուսա՛ առ ա͞ծ, խոստովանեա՛մ նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց ա͞ծ է ։

Ի կատարած, իմաստութեան որդւոցն կորխայ:

Սաղմոս Դաւթի: ԽԳ.

Աստուած՝ ականջօք մերովք լուաք, զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ:
Զգործն՝ զոր գործեցեր յաւուրս նոցա յաւուրսն առաջինս:
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս. և զնոսա տնկեցեր. չարչարեցեր զժողովուրդս քո, և հաներ զնոսա:
Զի ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր. և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա:
Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց. զի հաճեցար դու ընդ նոսա:
Դու ինքն ես թագաւոր իմ և Աստուած իմ, որ հրամայեցեր զփրկութիւն յակոբայ:
Քև զթշնամիս մեր հարցուք. և անուամբ քով արհամարհեսցուք զյարուցեալսն ՚ի վերայ մեր:
Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս:
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնամեաց մերոց. և զատելիս մեր յամօթ արարեր:

Աստուծով պարծեսցուք զօրհանա-
պազ. և անուան նորա խոստովան ե-
ղիցուք յաւիտեան:
Բայց արդ՝ մերժեցեր և անարգեցեր
զմեզ. և ո՛չ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր:
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զԹշնա-
միս մեր. և ատելեք մեր յափշտակե-
ցին զմեզ:
Ետուր զմեզ որպ՟ զոչխար 'ի զենումն.
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ:
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց
գնոյ. և ո՛չ գոյ Թիւ աղաղակի մերոյ:
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այ-
նոցիկ, որք շուրջ էին զմեօք.
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց.
'ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց.
Զօր ա՟մ նախատինք իմ առաջի իմ են.
և ամօԹ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս.
'Ի ձայնէ նախատորդին և չարախօսի,
յերեսաց Թշնամւոյն և հալածչի:
Այս ա՟մ եկին 'ի վ՟ր մեր, և մեք զքեզ ո՛չ
մոռացաք. և ո՛չ ստեցաք ուխտիքում,
և ո՛չ դարձաք յետս սրտիւք մերովք.

 Դար-

Դարձուցեր զշաւիղս մեր 'ի ճանապարհաց քոց, խոնարհ արարեր զմեզ 'ի տեղի չարչարանաց. և ծածկեցին զմեզ ստուերք մահու։ Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն այ մերոյ. կամ ձգեալ իցէ զձեռս մեր առ ած օտարս։

Սակայն ած խնդրէ զայս. զի նա քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց։

Վն քո մեռանիմք զօրհանապազ. համարեցաք ոպ զոչխար 'ի զենումն։

Զարթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տր. արի՛ և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ։ Զմէ՞ դարձուցանես զերեսս քո 'ի մէնջ. մոռանաս զաղքատութի և զնեղութիս մեր։

Խոնարհ եղեն մինչև 'ի հող անձինք մեր. և յերկիր կցեցան մէջք մեր։

Արի՛ տր օգնեա՛ մեզ, և փրկեա՛ զմեզ վասն անուան քո։

Ի կատարած. զայլայլելոց ժամանակաց, որդւոյն կորխայ իմաստութե. ասմունս օրհնութե վասն սիրելւոյն։ ԽԴ.

Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս քո բարի, և ասացից զգործս իմ թագաւորի. Լեզու իմ որպէս գրիչ արագագիր

դալար, գեղեցիկ տեսլեամբ քան զա՟մ
որդւոց մարդկան.
Սփռեցան շնորհք 'ի շրթանց քոց. վ՟ս
այսորիկ օրհնեաց զքեզ ա՟ծ յաւիտ՟ն.
Ա՛ծ զսուր ընդ մէջ քո հզօր, վայել-
չութեան և գեղոյ քոյ.
Լարեա ուղղեա և թագաւորեա՛ վ՟ս
ճշմարտութեան հեզութեան և արդարութեան, և ա-
ռաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո.
Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժողո-
վուրդք 'ի ներքոյ քո անկցին, 'ի սիրտս
թշնամեաց թագաւորի.
Աթոռ քո ա՟ծ յաւիտեանս յաւիտե-
նից, գաւազան ուղղութեան գաւազան
արքայութեան քո.
Սիրեցեր զարդարութիւն, և ատեցեր
զանօրէնութիւն.
Վ՟ս այսորիկ օծ զքեզ ա՟ծ ա՟ծ քո
իւղով ուրախութեան, առաւել քան
զընկերս քո.
Զմուռս և ստաշխին և կասիայ 'ի զգ-
գեստէ քումմէ, 'ի տաճարաց փղոս-
կրէից, ուստի ուրախ արարին զքեզ
դստերք թագաւորաց 'ի պատիւ.

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ 'ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարել և պաճուճեալ։

Լուր դուստր և տե՛ս՝ խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո, և զտուն հօր քո. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո։

Սա ինքն է տր քո՝ երկիրպագցես սմա. և դուստր Ծուրոյ երկրպագցէ սմա. և պատրագօք զերեսս նր պաղատեսցեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոց։

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի 'ի ներքոյ. 'ի վերջաւորս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նր. և զընկերս նր տարցին նմա։

Ածցին ցնծութբ և ուրախութբ. և տարցին 'ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կացուսցես զնս իշխանս ընդ ամ երկիր. և յիշեսցի անուն քո ընդ ամ ազգս ազգաց.

Վն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ի

՚Ի կ̃տրծ · որդւոյն կորխայ ՚ի վ̃ր գաղտնեաց :

Սաղմոս դաւթի : ԽԵ

Ա̃ծ մեր ապաւէն և զօրութիւն · օգնական ՚ի վերայ նեղութ̃եց , որք գտին զմեզ յոյժ :

Վ̃ս այսորիկ ո՛չ երկիցուք մեք ՚ի խռովել երկրի , ՚ի փոփոխել լերանց ՚ի սիրտս ծովու :

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նոցա · խռովեցան լերինք ՚ի զօրութ̃ե ն̃ր :

Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն ա̃յ · և ս̃բ արար զյարկս իւր բարձրեալն :

Ա̃ծ ՚ի մէջ նորա , և նորա մի՛ սասանեսցին · օգնեսցէ ն̃մ ա̃ծ՝ ՚ի վաղորդենէ մինչև ՚ի վաղորդեան :

Խռովեցան հեթանոսք , և խոնարհեցան թագաւորութ̃իք · ետ զձայն իւր բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր :

Տէր զօրութ̃եց ընդ մեզ · ընդունելի է մեր ա̃ծ յակոբայ :

Եկա՛յք և տեսէք զգործս ա̃յ , որ արար զնշանս և զարուեստս ՚ի վ̃ր երկրի ·

Եհար զպատերազմ ՚ի ծագաց մինչև ՚ի

ծագս

ծագս երկրի· զաղեղունս փշրեաց, զզէնս
խորտակեաց, և զասպարս այրեաց հրով·
Կանխեցէք և ծանիջիք, զի ես եմ
ած · բարձր եղէց ՚ի հեթանոսս, և
բարձրացայց ՚ի վերայ երկրի ·
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ· ընդունելի
է մեր ած յակոբայ ·

՚Ի կատարած · վս որդւոյն կորխայ · Սաղմոս
Դաւթի · ԽԶ.

Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղակեցէք առ ած ՚ի ձայն ցնծութեան ·
Տէր բարձրեալ և ահաւոր, թագաւոր մեծ ՚ի վր ամ երկրի·
Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ· և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց ·
Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութիւն· զգեղեցկութիւն յակոբայ՝ զոր և սիրեաց ·
Համբարձաւ ած օրհնութբ · և տէր մեր ձայնիւ փողոյ ·
Սաղմոս ասացէք այ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում· սաղմոս ասացէք ·

Խու

Թագաւոր մեծ 'ի վր ամ երկրի ած է. սաղմոս ասացէք նմա իմաստութբ։

Թագաւորեաց ած 'ի վր հեթանոսց. ած նստաւ յաթոռ սրբութե իւրոյ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ ած աբրահամու, զի այ զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան։

Սաղմոս օրհնութե որդւոցն կորխայ. ԽԷ.

Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ 'ի քաղաք այ մերոյ, 'ի լերան սբ նր։

Հաստարմատ ցնծացէ ցնծութբ ամ երկիր. լերինք սիոնի, կողմանք հիւսիսոյ՝ 'ի քաղաք Թագաւորին մեծի։

Ած 'ի տաճարս իւրում յայտնի. 'ի ժամանակի օգնական լինէր նց։

Զի ահաւասիկ Թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անկցին 'ի միասին։

Նոքեանք տեսին այսպէս՝ և զարմացան. խռովեցան սասանեցան, և դողումն կալաւ զնոսա։

Անդ երկունք որպ 'ի ծննդէն. և հողմ սաստիկ փշրեսցէ զնաւս 'ի Թարսիս։

Որպ լուաք, այնպէս և տեսաք. 'ի քաղաք տն զօրութեց՝ 'ի քաղաք այ մերոյ։

Ած

Ած հիմունս էարկ նմա յաւիտեան. ընկալաք Ած զողորմութի քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քոյ:
Ըստ անուան քում Ած, սոյնպէս և օրհնութի քո ընդ ամ տիեզերս. և ար֊դարութե լի է աջ քո:
Ուրախ եղիցի լեառն սիոն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ, վս իրաւանց քոց Տր:
Շրջեցարուք զսիոնիւ, պաշարեցէք զնա. և պատմեցէք զաշտարակս նր:
Դիք զսիրտս ձեր ՚ի վերայ զօրութեանց նորա. բաժանեցէք զամուրս նր, զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ:
Սա է Ած, Ած մեր յաւիտեանս յա֊ւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան:

Ի կատարած որդւոցն կորխայ: ԽԸ.

Լուարուք զայս ամ ազգք, ունկնդիր լերուք ամք, որք բնակեալ էք յաշխ:
Ծնունդք երկրի և որդիք մարդկան, ՚ի միասին մեծամեծք և տնանկք.
Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի, և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար:

Խոն֊

Խոնարհեցուցից յառակումն զունկն իմ. բացից առակաւ զբերան իմ. և խօսեցայց զառակս 'ի սկզբանէ։

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութիւնք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև։

Յուսացեալք 'ի զօրութիւն իւրեանց, 'ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց պարծեսցին։

Եղբայր ո՛չ փրկէ՝ և ո՛չ փրկէ մարդ, և ո՛չ տայ Աստուծոյ զփրկանս իւր. և ո՛չ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ։

Վաստակեաց յաւիտեան, և կեցցէ մինչ իսպառ. և ո՛չ տեսցէ զապականութիւն։

Յորժամ տեսցէ՝ թէ իմաստունք մեռանիցին, 'ի միասին անզգամք և անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտարաց՝ զմեծութիւն իւրեանց։

Գերեզմանք նոցա՝ տունք նոցա եղիցին յաւիտեան, և յարկք նոցա ազգէ մինչև յազգ. և կարդասցին անուանք նոցա 'ի հողս իւրեանց։

Մարդ 'ի պատուի էր՝ և ո՛չ իմացաւ, հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և նմանեցաւ նոցա։

Այս ճանապարհ է գայթակղութեան նո-ցա նոցին. յետ այսորիկ բերանովք իւ-րեանց հաճեսցին :

Որպէս խաշն 'ի դժոխս մատնեսցին, եւ մահ հովուեսցէ զնոսա. եւ տիրես-ցեն նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս :

Օգնութիւնք նոցա մաշեսցին 'ի դժոխս. եւ 'ի փառաց իւրեանց անկցին :

Բայց սակայն՝ ա͞ծ փրկեսցէ զանձն իմ 'ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ըն-դունին զիս :

Մի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ մարդ, եւ յորժամ բազում լինին փառք տան նր͞ :

Զի ոչ թէ 'ի մեռանիլն իւրում առ-ցէ ը͞ն իւր զա͞մ. եւ ոչ թէ իջցեն փառք տան նորա ընդ նմա :

Այլ անձն նր͞ 'ի կեանս իւրում օրհ-նեսցի. եւ խոստովան եղիցի քեզ՝ յոր-ժամ բարի արասցես դու նմա :

Մտցէ նա մինչեւ յազգ հարց իւրոց. մինչեւ յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ :

Մարդ 'ի պատուի էր՝ եւ ոչ իմացաւ, հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ եւ նմանեցաւ նոցա :

Ա՟ծ աստուածոց տէր խօսեցաւ, և
կոչեաց զերկիր՝ յարևելից մինչև
'ի մուտս արևու:
'Ի սիօնէ մեծ վայելչութ՟ի փրկութ՟ե
գեղոյ նորա:
Ա՟ծ մեր յայտնապէս եկեսցէ. և Ա՟ծ
մեր մի՛ դադարեսցէ.
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի, և
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ:
Կոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ՝ և զեր-
կիր, 'ի դատել զժողովուրդ իւր, ժո-
ղովել առ ինքն զս՟բս իւր, և որք դնեն
զպ՟տրագս ուխտից 'ի վ՟ր սեղանոյ Ն՟ր:
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
Ն՟ր, զի Ա՟ծ դատաւոր է:
Լուր ժողովուրդ իմ, և խօսեցայց ը՟ն
քեզ. և իսրայէլ՝ քեզ վկայեցից. զի
Ա՟ծ Ա՟ծ քո ես եմ:
Ո՛չ թէ վ՟ն պատարագաց քոց կշտ-
ամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո ա-
ռաջի իմ են յամ՟ ժամ:
Ո՛չ ընդունիմ 'ի տանէ քումմէ զուա-
րակս.

րակս . և ո՛չ ՚ի հօտից քոց նոխազս ։
Իմ է ամենայն գազան անտառի , երէ
լերանց և ա͞մ անասուն ։
Գիտեմ ես զա͞մ թռչունս երկնից .
գեղեցկութի͞ւ վայրի ընդ իս է ։
Թէ քաղցեայց , քեզ ինչ ո՛չ ասացից .
զի իմ է աշխարհ լրի՛ւ իւրով ։
Ո՛չ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց .
և ո՛չ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ ։
Մատո՛ ա͞յ պատարագ օրհնութեան .
կատարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո ։
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղու͞ե
քո . ես փրկեցից զքեզ՝ և դու փա_
ռաւոր արասցես զիս ։
Սակայն մեղաւորին ասէ ա͞ծ . իսկ դու
ընդէ՞ր բնաւ պատմես զարդարութի͞ւ
իմ , կամ առնուս զուխտ իմ ՚ի բե_
րան քո ։
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ . մեր_
ժեցեր , և յետս ընկեցեր զա͞մ բանս
բերանոյ իմոյ ։
Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր ը͞ն
նմ͞ա . և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո ։
Բերան քո յաճախէր զչարութիւն ,
և

և լեզու քո նիւթէր զնենգութի՟ ։
Նստեալ՝ զեղբօրէ քումմէ չարախօ-
սէիր . և 'ի վ՟ր որդւոյ մօր քո դնէիր
զգայթակղութիւն ։
Զայս ա՟մ արարեր , և լռեցի զքեզ .
կարծեցեր անօրէնդ 'ի մտի քում , թէ
և ես քեզ նմանիցեմ ։
Յանդիմանեցից և կացուցից
զայս ա՟մ առաջի քո . իմացարո՛ւք ամե-
նեքեան՝ որոց մոռացեալ իցէ զա՟ծ ։
Գուցէ երբէք յափշտակիցէ , և ո՛չ
ոք իցէ՝ որ փրկիցէ .
Պատարագ օրհնութե՟ փառաւոր ա-
րասցէ զիս . և անդ է ճանապարհ , ուր
ցուցից նմա զփրկութի՟ ա՟յ ։

'Ի չորրորդ Սաղմոս դաւթի . 'ի ժամանակի
երբ եկն առ նա նաթան մարգարէ՝ յորժամ
մտեալ էր նա առ բերսաբէէ ։ Ծ .

Ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ ըստ մեծի ողորմութե՟
քում . ըստ բազում գթութե՟ քում
քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ ։
Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութե՟ իմ-
մէ . և 'ի մեղաց իմոց ս՟բ արա զիս .

Զա

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. եւ մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ:
Քեզ միայն մեղայ տր. եւ չար առաջի քո արարի.
Որպէս արդար եղիցիս ՚ի բանս քո. եւ յաղթօղ ՚ի դատել դաս:
Անօրէնութեամբ յղացայ, եւ ՚ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:
Դու որ զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս եւ զծածկեալս իմաստութե քում յայտնեցեր ինձ.
Ցօղեա յիս մշտկաւ, եւ սուրբ եղէց. լուա, եւ քան զձիւն սպիտակ եղէց:
Լսելի՛ արա ինձ տր զցնծութի եւ զուրախութի, եւ ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք.
Դարձո զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց. եւ զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեա յինէն.
Սիրտ սր հաստատեա յիս ած, եւ հոգի ուղիղ նորոգեա ՚ի փորի իմում:
Մի՛ ընկենուր զիս տր յերեսաց քոց, եւ զհոգի քո սր մի՛ հաներ յինէն.
Տուր ինձ ցնծութի փրկութե քոյ. եւ հոգւով պետութե քո հաստատեա զիս.

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո.
և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Փրկեա՛ զիս յարենէ ա՟ծ ա՟ծ փրկութե՟
իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարու_
թեան քում։
Տ՟ր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե_
րան իմ երգեսցէ զօրհնու՟թիս քո։
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մա_
տուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս
իսկ ոչ հաճեցար։
Պատարագ ա՟յ հոգի խոնարհ. զսիրտ ս՟ր
և զհոգի խոնարհ ա՟ծ ոչ արհամարհէ.
Բարի՛ արա տ՟ր կամօք քովք սիոնի. և
շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս
արդարութե՟, յորժամ ուխտից պատա_
րագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։
'Ի չարաչարած [illegible], Աստուած տէրն. 'ի
[illegible]
[illegible] 'ի [illegible]
[illegible]։ Ծա՟Ղ
Զի՞ պարծի 'ի չարութե՟ հզօր՝ զանօ_
րէնութի՟. զօրհանապազ զանիրաւութի՟
խորհեցաւ 'ի լեզուի իւրում։

Որ_

Որպէս զածելի սուր՝ սրեաց զնենգու՟ն. սիրեաց զչարութի՟ն քան զբարութի՟ն. զանօրէնութի՟ն քան զխօսս արդարութե՟ն։

Սիրեաց նա զա՟մ խօսս կործանման, և զլեզուս նենգաւորս։

Վասն այսորիկ ա՟ծ կործանեսցէ զնա իսպառ. խլեսցէ և հանցէ զնա յարկաց իւրոց, և զարմատս նորա յերկրէն կենդանեաց։

Տեսցեն արդարք և երկիցեն. զնմանէ ծիծաղեսցին, և ասասցեն։

Ահա այր է, որ ո՛չ արար զա՟ծ իւր օգնական. այլ յուսացաւ սա ՚ի բազում մեծութի՟ն իւր, և զօրացաւ ՚ի նանրութեան իւրում։

Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից ՚ի տան ա՟յ. յուսացայ յողորմութի՟ն ա՟յ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր յաւիտեն, զի արարեր. և համբերից անուան քում, զի քաղցր ես առաջի ս՟բց քոց։

Ի կատարած . վն̃ մաելեթայ . Իմաստութե̃

Դաւթի ։ ԾԲ

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ ո՛չ գոյ ա̃ծ . ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե̃ իւրեանց . և ո՛չ ոք է որ առնէ զքաղցրութի̃ ։

Ա̃ծ յերկնից նայեցաւ յա̃մ որդիս մարդկան , տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զա̃ծ ։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին , և անպիտանացան ։

Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի , և չէ՛ ոք մինչև ՚ի մի ։

Որպէս ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան , որք գործեն զանօրէնութի̃ ։

Որք ուտէին զժողովուրդ իմ ո̃պ կերակուր հացի . և զա̃ծ ո՛չ կարդացին ։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ո՛չ իցէ երկիւղ . զի ա̃ծ ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին , զի ա̃ծ անարգեաց զնոսա ։

Ո՛ տացէ ՚ի սիոնէ զփրկութի̃ իսրայէլի . ՚ի դարձուցանել տ̃ն զգերութի̃ ժողո

ղովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակոբ, և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. յորժամ զիփացիքն ասացին ցսաւուղ, թէ ահաւասիկ թագուցեալ նստի առ մեզ Դաւիթ։ ԾԳ.

Աստուած յանուան քում կեցո զիս, և ի զօրութեան քում իրաւ արա ինձ։

Աստուած լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր բանից բերանոյ իմոյ։

Զօտարք յարեան ի վերայ իմ. և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զԱստուած առաջի իւրեանց։

Ահա Աստուած օգնական իմ. և Տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիս իմ, ճշմարտութեամբ քով սատակեա զնոսա։

Կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում Տէր, զի բարի է։

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։ ԾԴ.

Ունկն դիր Աստուած աղօթից իմոց. և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ։

Նայեա՛ առ իս և լուր ինձ. զի տրտմեցայ ես

ես 'ի ձանձրանալ իմում, և խռովեցայ։
Ի ձայնէ թշնամւոյն և 'ի նեղել մեղա֊
ւորին, խոտորեցան յիս անիրաւութք՟։
բարկութե՟ ոխս պահէին ինձ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ
մահու անկաւ 'ի վերայ իմ։
Ահ և դողումն եկն 'ի վերայ իմ, և
ծածկեաց զիս խաւար։
Ասացի՝ տայր ոք ինձ զթևս որպ՟ զա֊
ղաւնւոյ. զի թռչէի՝ վերանայի, և հե֊
ռացեալ դադարէի յանապատի։
Ակն ունէի այ՟ որ փրկէր զիս 'ի կարճ֊
մտութէ՟, 'ի զայրանալոյ, և 'ի մրրկել
նեղարտութենէ։
Ընկլմ՛ տր՟՝ և բաժանեա զլեզուս նց՟.
զի տեսի զանօրէնութիւն, և զհակա֊
ռակութիւն 'ի քաղաքի։
Ի տուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն զպա֊
րըսպօք նց՟ անօրէնութիք՟. չարիք և
մեղք են 'ի մէջ նց՟. և ո՛չ պակասեաց 'ի
հրապարակաց նց՟ վաշխ և նենգութի՟։
Զի եթէ թշնամւոյն նախատել էր, համ֊
բերէի արդեօք. կամ ատելւոյն մեծա֊
բանել էր 'ի վր՟ իմ, թաքչէի արդեօք
'ի նմանէ։

Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջ-
նորդ իմ, և ծանօթ իմ։
Ապաքէն՝ 'ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ
և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբա-
նութբ 'ի տան այ։
Եկեսցէ մահ 'ի վր նց, և կենդանւոյն
իջցեն 'ի դժոխս. զի չարութի է 'ի բնա-
կութե նոցա և 'ի մէջ նոցա։
Ես առ այ կարդացի, և նա լուաւ
ինձ յերեկոյս՝ 'ի փաղորդայն՝ և 'ի հա-
սարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի
իմում. փրկեսցէ խաղաղութբ զանձն
իմ 'ի մերձաւորաց իմոց, զի կարեաք
հասին 'ի վերայ իմ։
Լուիցէ այ և խոնարհ արասցէ զնս,
որ յառաջն է քան զյաւիտեանս։
Զի ոչ գոյր նց փոխանակ, և ոչ եր-
կեան յայ։
Ձգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել
նց. և նոքա պղծեցին զօրէնս նր։
Բաժանեցան 'ի սրտմտութէ երեսաց
նորա. և եհաս 'ի սիրտս նոցա։
Ակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ.

և

և խնկեանք որպէս սլաք։
Ընկեա՛ 'ի տր զհոգս քո և նա կերակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան սասանութիւն արդարոյ։
Դու ած իջուսցես զնոսա 'ի գուբ ապականութեան. արք արիւնահեղք և նենգաւորք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց. այլ ես 'ի քեզ տր յուսացայ։

Օրհնութիւն Դ. ծ. կն մովսէսի՝ ածատես մարգարէին։
Է. Օրհն. ՂԷ.

Ի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութենէ իմմէ. այրեսցէ և իջցէ մինչ 'ի դժոխս ներքինս։
Կերիցէ զերկիր և զամ բոյս երկրի նոցա. վառեսցին հիմունք լերանց նոցա։
Կուտեսցից զչարիս ամ 'ի վերայ նոցա. և նետիւք իմովք սպառեսցից զնս։

Սո

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովոյ, դա-
զանաբեկ դէպ անկեալ ա՟մ թռչնոց
երկնից ։

Վարս առանց բժշկութե՟ն արձակեցից
'ի վերայ նոցա՝ զդազանս անապատի ․
որք այսր և անդր քարշեսցեն զնոսա
ընդ երկիր ։

Արտաքուստ մանկակոտորս արասցէ
զնոսա սուր, և 'ի ներքուստ շտեմարա-
նաց ն՟ց անտի արհաւիրք ահից ։

Երիտասարդս նոցա կուսանօք համ
դերձ, և զողջոյս հաստատելովք ծե-
րովք համդերձ ։

Ասացի թէ ցրեցից զնոսա, և դադա-
րեցուցից զյիշատակս ն՟ց յազգաց ։

Եթէ ոչ վասն բարկութե՟ն սրտմտութե՟ն
թշնամւոյն ․ զի մի՛ երկայնակեացք եղե
ցին, և մի՛ բարձրասցին հպարտացեալ
թշնամիքն, և ասասցեն ։

Եթէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ
մեր հզօր ․ և ոչ տ՟ր ա՟ծ արար զայս ա՟մ ․

Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են նո-
քա, և ոչ գոյ 'ի նոսա իմաստութի՟, և
ոչ խորհեցան 'ի միտ առնուլ զայս ա՟մ
և

և որդ ընկալցին զամօթ յանձինս իւ-րեանց։

Զարմանք մի մեծ այս են. զիա՞րդ մի զհազարս հալածեսցէ, կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն։

Թէ ոչ տն այ մատնեալ էր զնոսա, և առ̂նել լիցէ զնս 'ի ձեռս թշնամեաց նց։

Զի ոչ են դիք նց ոպ զած մեր. այլ թշնամիք մեր փառաւորհուրդք։

Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա, և տունկ նոցա 'ի գոմորայ։

Խաղող նոցա խաղող դառնութ. և ող կոյզ նոցա 'ի դառնութե լեղւոյ։

Սրտմտութի բարկութե վիշապաց գինի նոցա. սրտմտութի իժից անճնարին ա-ռանց բժշկութեան։

Ոչ այս ամ ժողովեալ է առ իս, և կնքեալ պահի 'ի գանձի իմում։

Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նց. 'ի ժամանակի յորում հարցի զքարի ոտն նոցա։

Մերձ է օր կորստեան նց. հասեալ է պատրաստութ տր 'ի վր նոցա։

Դատէ տր զժողովուրդ իւր. և 'ի ծա-ռայս իւր մխիթարի։

Որ եւես զնոսա լքեալս լուծեալս,
և մատնեալս ՚ի գերութի.

Եւ ասիցէ Տէր, ուր են դիքն ձեր՝
յորս յուսացեալ էիք դուք ՚ի նոսա.
զորոց զճարպս պատարագացն ուտէիք, և
ըմպէիք զգինի զոհիցն.

Արդ յարիցեն օգնեսցեն և եղիցին
ձեզ թիկունք.

Նորէն Մովսէս.

Տաներո՛ւք և տեսէ՛ք զի ես եմ, և
ոչ գոյ այլ Ած բաց յինէն.

Ես սպանանեմ և ես կեցուցանեմ.
հարկանեմ և ես բժշկեմ. և ոչ ոք իցէ
որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձեռաց իմոց.

Համբարձից յերկինս զձեռս իմ. երդ֊
նուայ աջով իմով, և ասացի թէ կեն֊
դանի եմ ես յաւիտեան.

Սրեցից որպ փայլակն զսուսեր իմ. և ՚ի
խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ
հատուցից զհատուցումն թշնամեաց
իմոց, և ատելեաց իմոց հատուցից զհա
տուցումն նոցա նոցին.

Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նց.
և սուր իմ կերիցէ միս, յարենէ վիրա
ւո

ւորելոց ․ գերելոց դլխոց իշխանաց՝
թշնամեաց նոցա ։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ ․ և եր
կիրպագեսցեն նմա ամ որդիք այ ։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժո_
ղովրդեան նր ․ և զօրացուսցեն զնա
ամ հրեշտակք այ ։
Խնդրելով խնդրեսցէ վրէժ արեան
որդւոց նորա ․ և հատուցումն թշնա_
մեաց նոցա՝ հատուցաւ նոցա ։
Հատուցումն ատելեաց նոցա հատու_
ցաւ նց ․ և սրբեսցէ տր զերկիր ժո_
ղովրդեան իւրոյ ։
Փառք հօր և որ"։

Մաղթանք ։

Դու ես տէր մեր՝ դու ես Յս փրկիչ մեր,
զքեզ օրհնեն անձինք մեր ․ Ամէն"։
Յաւրով և աղօթիւք՝ Սր՛ նախանձ․ր, և Սա_
տաքաւն կանանեաց ։

Ամ ուղղելոյ զընթացս մեր ՚ի ճանա_
պարհս խաղաղութե, զտր աղաչեսցուք ։
Ամ ցրելոյ ՚ի մէնջ զամ զխորհուրդս
չարին, զտր աղաչեսցուք ։

Ամ

Վասն պարգևելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդս՝ և առաքինի վարս, զՏէր"։
Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զՏէր աղ"։
Վասն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղ-
վաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զՏէր"։
Վասն հոգ"։ Դարձեալ միա"։ Զանձինս"։

Աղօթեմք։

Տէր։

Տէր երկնի և երկրի արարիչ ամենայն արա-
րածոց երևելեաց և աներևութից.
առ քեզ կարդամք յամենայն ժամ, զի ընդ
ամենայն տեղիս է տէրութիւն քո, և արքայութիւն
քո ամենեցուն տիրէ։ Շնորհեա մեզ
երկիւղիւ ՚ի պաշտօն քո կանխել հա-
նապազ։ Սիրել զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ. և
՚ի բովանդակ մտաց, և յամենայն զօրութենէ
մերմէ պահել զպատուիրանս քո. համ-
բառնալ առ քեզ զձեռս մեր ՚ի սրբութ-
առանց բարկութեան և երկմտութեան, և գտա-
նել ՚ի քէն զշնորհս և զողորմութիւն։ Ա-
ռաքինասէր գործոցն յաջողութիւն.
զի դու ես Տէր կենաց և Աստուած ողորմութեանց.
և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պա-
տիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Խաղաղականն ամենայն.

Նախաժամոյ երկրպագելոյն.

Բուռն ամենազօր և յաղթօղ տէրութեանդ կրկնի տեառն ծունր յերկրպագութի. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութի քո։ Նայեա՛ց յերկրպագութիս մեր, և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութի ճշմարտութե. Այ զի դու ես ած խաղաղութե, որ բարձեր զթշնամութի ՚ի միջոյ՝ և արարեր զխաղաղութի յերկինս և յերկրի. հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ։ Արդ և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես՝ դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո. ած մեր՝ և տր, և փրկիչ յս քս. Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սբ հոգւոյդ. այժմ և՛։

Ասողն.

Յերգս օրհնութե և ՚ի ձայն սաղմոսաց,
փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսբ հոգին.
այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տր մեր յս քս. ամէն.

Հայր մեր որ յերկինս՚՚.

 Դ

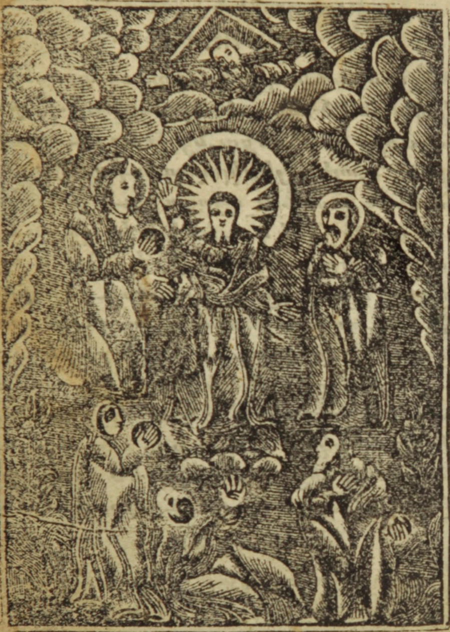

Ի գումարել երկնաւորին զԹագաւորս
ի վր՛ նր՛, ձիւնասցին ի Սաղմոն։

Սաղմոս · 97 · 14 ։

'Ի կատարած · վս̅ ժողովրդեանն, որք 'ի սրբոյն հե-
ռացեալ էին · 'ի ժամանակի զի կալան զնա այլազ-
գիքն 'ի Գէթ · Յարձանագիր ·

Սաղմոս Դաւթի ։ ԾԵ

ՈՂՈՐՄԵԱ՛ ԻՆՁ
ա̅ծ , զի կոխեաց զիս մարդ ·
զօրհանապազ պատերազմունք
նեղեցին զիս ։

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանա-
պազ · բազումք էին՝ որք մարտնչէին
ընդ իս 'ի բարձանց ·

'Ի տուէ ես ոչ երկեայց, զի 'ի քեզ յու-
սա

սացոյ · ա՟վ գովեցից զբանս իմ · յա՟ծ
յուսացայ և ո՛չ երկեայց, զի՞ արասցէ
ինձ մարդ ։

Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին ·
զինէն էին խորհուրդք նց՟ ՚ի չարութ՟ ։
Պանդուխտք եղիցին, և թաքթաքուրք
շրջեսցին · նոքա գարշապարի իմում սպա-
սեսցեն՝ ոպ՟ և սպասէին անձին իմում ։
Ոպ՟ առոչինչէ մերժեսցես զնս՟ · բարկութ՟
զժողովուրդս խոնարհեցուսցես ։
Ած՟ զկեանս իմ պատմեցից քեզ · եդիր
զարտասուս իմ առաջի քո՝ ոպ՟ խոստա-
ցար դու ինձ ։
Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց՝
յաւուր յորում կարդացից առ քեզ ·
Ահա ծանեայ զի ա՟ծ իմ ես դու · զա՟ծ
օրհնեցից ՚ի բանս իմ, և զտ՟ր գովեցից
՚ի խօսս իմ · յա՟ծ յուսացայ և ո՛չ եր-
կեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ ։
Յինէն են ուխտք իմ · զոր տաց քեզ
օրհնութ՟ ա՟ծ ա՟ծ իմ ·
Փրկեցեր զանձն իմ ՚ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի
գայթակղութ՟ · հաճոյ եղէց առաջի տ՟ն
յերկրին կենդանեաց ։

'Ի կատարած մ' ապականէր · Դաւթի արձանագիր ·
'ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ [illegible] էր նա
յերեսաց սաւուղայ՝ յայրն անդ ։ ԾԶ.

Ողորմեա ինձ ա̅ծ՝ ողորմեա ինձ, զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

'Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց, մինչեւ անցցէ անօրէնութի̅ ։

Կարդացից առ ա̅ծ բարձրեալ, առ ա̅ծ բարերար իմ։

Առաքեաց յերկնից՝ եւ կեցոյց զիս. ետ 'ի նախատինս՝ որք կոխէին զիս ։

Առաքեաց ա̅ծ զողորմութի̅ եւ զճշմարտութի̅ իւր. եւ փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ կորիւնաց, զի ննջէի ես խռովեալ ։

Որդւոց մարդկան ատամունք իւրեանց զէն եւ նետք են, եւ լեզուք նոցա սուր սուսեր ։ Բարձրեաց ես դու յերկինս ա̅ծ. եւ յամ երկիր են փառք քո ։

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց. խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատ, եւ անկան 'ի նմին ։

Պատրաստ է սիրտ իմ ա̅ծ, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել եւ սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք ։

Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր սաղմոսարան եւ քնար . եւ ես զարթեայց առաւօտուց ։
Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովուրդս Տէր . եւ սաղմոս ասացից քեզ յազգս ։
Զի մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութիւն քո . մինչեւ յամպս ճշմարտութիւն քո ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուած . եւ յամենայն երկրի են փառք քո ։

՚Ի կատարած մի՛ ապականէր . Դաւթի արձանագիր .

Սաղմոս դաւթի ։ ԾԷ

Եթէ արդարեւ զարդարութիւն խօսիք, եւ ուղիղս դատիք որդիք մարդկան ։
Քանզի եւ արդ իսկ ՚ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք յերկրի . զանիրաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն ։
Օտար եղեն մեղաւորք ՚ի մօրէ խաբեցան յարգանդէ, եւ խօսեցան զսուտ ։
Սրտմտութիւն նոցա ըստ նմանութեան օձի . որպէս իժի եւ քարբի, զի խցեալ է զականջս իւր ։
Որ ոչ լուիցէ նա զձայն թովչի ճարտարի . եւ մի՛ առցէ դեղ ՚ի դեղատուէ իմաստնոյ ։
Այլ փշրեսցէ զատամունս նոցա ՚ի բերանս իւ-

իւրեանց. և զժանիս առիւծուց խոր-
տակեաց տր̅:

Անարգ եղիցին նոքա որպ̅ ջուր՝ զի հե-
ղանի. ՚ի լարել աղեղան նր̅ տկարասցին
որպ̅ մոմ զի հալի, և սպառեսցին:

Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև, մինչչև
՚ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց.
որպ̅ դժնիկ բարկութ̅ե՛ կենդանւոյն
կլզցէ զնս̅:

Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տես-
ցէ զհատուցումն. և զձեռս իւր լուաս-
ցէ յարեան մեղաւորի:

Եւ ասասցէ մարդ՝ թէ արդարև գու-
ցէ պտուղ արդարոյ. և է՛ ած որ դա-
տէ զնս̅ յերկրի:

—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—

՚Ի կատարած մ՛ ապականէր. արձանագիր. Սաղմոս
Դաւթի. ՚ի ժամանակի, զի առաքեաց սաւուղ ՚ի
պահել զտուն նր̅՝ ՚ի սպանանել զնա: ԾԸ

Փրկեա́ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց
ած. յայնցանէ որք յարուցեալ
են ՚ի վր̅ իմ, ապրեցո́ զիս:
Փրկեա́ զիս յայնցանէ, որք գործեն

զա-

զանօրէնութի . յարանց արիւնահե_
ղաց ապրեցո՛ զիս ։

Որսալ զանձն իմ կամեցան . և հասին
՚ի վերայ իմ հզօրք ։

Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք . առանց
մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ եղէ ։

Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ, և տես դու
տ՟ր զօրութեանց ա՟ծ իսրայէլի ։

Նայեա՛ց և այց արա ա՟մ հեթանոսաց .
մի՛ ողորմիր ամենեցուն, որք գործեն
զանօրէնութի ։

Դարձցին ընդ երեկոյս, սովեսցին որպ՟
շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ ։

Նոքա ղօղանջեսցեն բերանոք իւրեանց .
և սուր է ՚ի շրթունս նց՟ ։

Իսկ արդ՝ ո՞վ լուաւ զայս . զի դու տ՟ր
ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհամարհես
ցես զա՟մ հեթանոսս ։

Զօրութի իմ առ քեզ պահեսցէ, զի
ա՟ծ օգնական իմ ես ։

Ա՟ծ իմ, ողորմութի նր՟ կանխեսցէ առիս .
և ա՟ծ իմ ցուցցէ ինձ ՚ի թշնամիս իմ ։

Մի՛ սպանաներ զն՟ս . զի մի՛ մոռասցին
զժողովուրդս քո ։

Ցրուեա՛ զն՟ս զօրութ՟բ քո՛վ, եւ ընկճեա՛ զն՟ս . զի դու ես պաշտպան իմ Տ՟ր ։
Մեղք բերանոյ ն՟ց՝ եւ բանք շրթանց ն՟ց, ընկլցին նոքա յամբարտաւանութե՟ իւրեանց ։
Յանէծս եւ ՚ի ստութի՟ս մատնեսցին . ՚ի կատարածի բարկութե՟ սպառեսցին եւ մի՛ գտցին ։
Գիտասցեն՝ զի Ա՟ծ տիրէ յակոբայ, եւ ա՟մ ծագաց երկրի ։
Դարձցին ընդ երեկոյս . սովեսցին որ՟պ շունք, եւ շրջեսցին զքաղաքաւ ։
Նոքա սփռեսցին յուտել . ապա թէ ո՛չ յագեսցին, տրտնջեսցեն ։
Ես օրհնեցից զօրհնութի՟ս տ՟ն . եւ ցնծա-ցայց առաւօտուց յողորմութե՟ քում ։
Զի եղեր իմ պաշտպան՝ եւ տուն ապաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ՝ օգնական իմ ։
Քեզ սաղմոս ասացից՝ Ա՟ծ ապաւէն իմ . Ա՟ծ ողորմութե՟ իմոյ ։

Սաղմոս դաւթի՝ յարձանագիր ։ Ծ.Թ.

Ա՟Ծ մերժեցեր եւ աւերեցեր զմեզ . բարկացար, եւ գթացիր ՚ի մեզ ։

Շարժեցեր զերկիր, և խռովեցու-
ցեր զնա. բժշկեա՛ զհարուածս նորա՝
զի սասանեցաւ.
Ցուցեր ժողովրդեան քում խստութի՟.
և ետուր ըմպել մեզ գինի յիմարութե՟.
Ետուր երկիւղածաց քոց նշա՛ն, զի
ապրեսցին յերեսաց աղեղան։
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո՛
աջով քո, և լո՛ւր մեզ։
Ա՟ծ խօսեցաւ ՚ի սրբութե՟ իւրում. ցնծա-
ցայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւ-
քեմ. և զհովիտսն յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղայադ, և իմ է մանասէ.
եփրեմ հզօրէն գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ աւա-
զան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և
ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր. կամ ո՞վ
առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցեդովմ։
Եթէ ոչ դու ա՟ծ, որ մերժեցեր զմեզ.
և ոչ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի՟ ՚ի նեղութե՟. զի
ընդունայն է փրկութի՟ մարդոյ։
Ա՞

Աստուծով արասցուք զօրութի՟ն. և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որք նեղեն զմեզ:

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: Կ

Լուր Ա՟ծ աղօթից իմոց. և նայեա՛ Տ՟ր յաղօթս իմ:

Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ, մինչ ՚ի վաստակիլ սրտի իմոյ:

Ի վէմ բարձր արարեր զիս. առաջնորդ եղեցեր ինձ, և իմ եղեր յոյս՝ և աշտարակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն:

Բնակեցայց ես ՚ի յարկս քո յաւիտեան. և ծածկեցայց ը՟դ հովանեաւ թեւոց քոց:

Դու Ա՟ծ, լուար աղօթից իմոց. ետուր ժառանգութի՟ն, որք երկնչէին յանուանէ քումմէ:

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թ՟գւորի՝ ամաց նր՟, աւուրս յազգաց մինչև յազգս:

Այս և մնայ յաւիտեան առաջի Ա՟յ ողորմութի՟ն և ճշմարտութի՟ն, որք խնդրեն ՚ի նմանէ:

Այ՟պ սաղմոս ասացից անուան քում յաւիտեանս յաւիտենից. և տաց քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ:

'Ի կատարած. 'ի վր Իդիթովմայ.

Սաղմոս Դաւթի։ ԿԱ.

Բայց միայն այ հնազանդ լեր անձն իմ. զի 'ի նմանէ է ինձ փրկութի։ Նա է ած իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, զի մի՛ սասանեցայց առաւել։
Մինչև յե՞րբ յառնէք 'ի վր մարդոյ՝ սպանանել ամենեքեան. որպէս յորմոյ թիւրելոյ՝ և 'ի ցանկոյ մերժելոյ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն. և ընթացան 'ի ծարաւս իւրեանց։
Բերանովք իւրեանց օրհնէին, և սրտիւք անիծանէին։
Բայց սակայն այ հնազանդ լեր անձն իմ, զի 'ի նմանէ է ինձ համբերութի։ Նա է ած իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ. զի մի՛ սասանեցայց։
Յայ է զօրութի իմ և փառք իմ. ած օգնութե իմոյ, յոյս իմ առ ած է։
Յուսացարո՛ւք 'ի նա ամ ժողովք ժողովրդոց. սփռեցէք առաջի նր զսիրտս ձեր, զի ած օգնական է մեր յաւիտեանս ժամանակաց։

 Սա

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդ-
կան. սուտ են որդիք մարդկան, 'ի կշ-
ռիս իւրեանց մեղանչեն, և ինքեանք
յունայնութենէ 'ի միասին։
Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւ, յափշտա-
կութե մի՛ ցանկայք. և մեծութիւ թէ
առուլի գայցէ, մի՛ յօժարեսցին
սիրտք ձեր։
Միանգամ խօսեցաւ ած, և երկուս
զայս լուաք։
Այ է զօրութիւ, և քո տր ողորմութիւ.
և դու հատուցանես իւրաքանչիւր
ըստ գործոց նրա։

Սաղմոս դաւթի ։ ԿԲ

Ած ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ-
նեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի
իմ. քանի՞ պատիկ ևս և մարմին իմ։
Որպս երկիր անապատ և անջուր՝ ուր
ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ։
Այսպ 'ի սրբս երևեցայց քեզ, տեսա-
նել ինձ զզօրութիւ քո և զփառս քո։
Զի լաւ է ինձ ողորմութիւ քո քան
զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն
զքեզ։

Այս

Այսպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ:
Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութե լցցի
անձն իմ, շրթամբք ցնծութե օրհնես՟
ցէ զքեզ բերան իմ:
Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում,
ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ:
Զի եղեր իմ օգնական, 'ի հովանի
թեւոց քոց ցնծացայց.
Երկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկա՟
լաւ աջ քո. և նոքա 'ի նանիր խնդրե՟
ցին զանձն իմ:
Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք
աղուեսուց եղիցին:
Թագաւոր յուսացաւ 'ի տր. գովես՟
ցին ամենեքեան որք երդնուն նովաւ.
խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսին
զանիրաւութի:

Ի չափագրած. Սաղմոս դաւթի: ԿԳ.

Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչել իմ
առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկե՟
ա զանձն իմ:

Ծած.

Ծածկեսցես զիս ՚ի ժողովոց չարաց.
՚ի բազմութենէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն.
Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս
իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւր-
եանց յիրս դառնութեան.
Ձգել ՚ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք ուղիղ
են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն
՚ի նա, և մի՛ երկիցեն.
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութեան. խորհեցան թաքուցա-
նել ինձ որոգայթ. և ասացին ո՛չ տե-
սանէ զայս Տէր.
Քննեցին զանօրէնութիւն, պարտասե-
ցան ՚ի քննել զքննութիւն.
Մատիցէ այր ՚ի խորութիւն սրտի իւրոյ,
և բարձր եղիցի Աստուած.
Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա. տկարա-
ցան ՚ի նոսա լեզուք նոցա, և խռովեցան ա-
մենեքեան որք հայէին ընդ նոսա.
Երկեաւ ամենայն մարդ՝ ՚ի պատմել զգործս
Աստուծոյ. և զարարածս նորա ՚ի միտ առին.
Ուրախ եղիցի արդար ՚ի Տէր՝ և յուսաս-
ցի ՚ի նա. նոքա գովեսցին ամենեքեան,
որք ուղիղ են սրտիւք.

'Ի կտրած. Սաղմոս Դաւթի. Նորին երեմիայի եւ եզեկիէլի եւ ժողովրդեանն՝ յորժամ 'ի պանդխտութենէն կամէին ելանել.

ԿԴ.

Քեզ վայելէ օրհնութի ած 'ի սիոն. եւ քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ.
Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամ մարմին եկեսցէ.
Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վր մեր. եւ զամպարշտութիս մեր դու քաւեսցես.
Երանի զոր ընտրեցեր եւ ընկալար, եւ բնակեսցին 'ի դաւիթս քո.
Լցուք մեք 'ի բարութեանց տան քո. սբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութբ.
Լուր մեզ ած փրկիչ մեր, յոյս ամ ծագաց երկրի, եւ որ 'ի ծովս հեռի.
Պատրաստէ զլերինս զօրութբ իւրով. եւ զգեցեալ է զզօրութի.
Խռովեցուցանէ զմեծութի ծովու. եւ զձայն ալեաց նր ցածուցանէ.
Խռովեսցին հեթանոսք, եւ երկիցեն բնակիչք երկրի 'ի նշանաց քոց.

Յեր

Յելս առաւօտու՝ եւ երեկոյս զուարճասցին. հոյեցար յերկիր՝ արբեցուցեր զնա, և բազում արարեր զմեծութիւն նորա։

Գետն Աստուծոյ լի՛ եղև ջուրբ, պատրաստ արարեր զկերակուր նոցա, զի այսպէս է պատրաստութիւն։

Զակօս նորա արբեցուցեր, և բազում արարեր զարմտիս նորա։

Ի ցօղել նորա՝ զուարթ եղիցի բոյս նորա. օրհնեսցի պսակ տարւոյ. քաղցրութեամբ քո։

Դաշտք քո լցցին պարարտութեամբ. պարարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի։

Բլուրք զցնծութիւն զգեցցին, և զգեցցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում արասցեն զցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ ԿԵ

Աղաղակեցէ՛ք առ Աստուած ամենայն երկիր. սաղմոս ասացէ՛ք անուան նորա, և տուք զփառս օրհնութեան նորա։

Ասացէ՛ք Աստուծոյ որպէս զի ահեղ են գործք քո. ի բազում զօրութեան քում ստեցին քեզ թշնամիք քո։

Ամենայն երկիր՝ երկիրպագեսցեն քեզ.
և սաղմոս ասասցեն քեզ, սաղմոս ա-
սասցեն անուա՛ն քում։
Եկա՛յք և տեսէ՛ք զգործս այ̃. ո՜րչ զա-
հեղ են խորհրդով քան զամենայն
որդւոց մարդկան։
Ո՛ դարձոյց զծովն ՚ի ցամաք. և ընդ
գետս անցցին ոտանաւորք։
Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նա, որ
տիրէ զօրուե̃ իւրով յաւիտենից։
Աչք նորա ՚ի հեթանոսս հային. որք
դառնացուցին զնա, մի՛ բարձրասցին
յանձինս իւրեանց.
Օրհնեցէ՛ք հեթանոսք զա̃ծ մեր. լսե-
լի՛ արարէք զձայն օրհնուե̃ նր̃։
Այն որ ետ զանձն իմ ՚ի կեանս, և ո՛չ
ետ դողութի̃ ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ ա̃ծ և քննեցեր, որպ̃
և քննի արծաթ.
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ, եդեր ըղ-
նեղութի̃ ՚ի թիկունս մեր, և անցու-
ցեր զմարդիկ ՚ի վե̃ր գլխոց մերոց։
Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և
հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։

 Մտից

Մտից 'ի տուն քո պատարագօք · տաց քեզ զուխտս իմ, զոր խոստացան քեզ շրթունք իմ, զոր բերան իմ խօսեցաւ 'ի նեղութեան ։

Ողջակէզս ուղղալիցս մատուցից քեզ խոյովք և խնկովք · և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս ։

Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմեցից ձեզ ամենեքեան՝ որք երկնչէք յՏէ, զոր ինչ արար անձին իմոյ ։

Առ նա բերանով իմով կարդացի · և բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով ։

Ո մեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի իմում, մի թէ լուէր ինձ Տր ։

Վասն այսորիկ լուաւ ինձ Ած, և նայեցաւ 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց ։

Օրհնեալ է Ած՝ որ ոչ 'ի բացեայ արար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն ։

'Ի կատարած · ընդ օրհնութիւնս · Սաղմոս երգոյ ։

ԿԶ

Ած ողորմեսցի մեզ և օրհնեսցէ զմեզ · երևեցո զերեսս քո 'ի մեզ և ողորմեա մեզ ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո, յազգս ամ՟ զփրկութիւն քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊ վուրդք ած՟, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ՟։

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութ՟. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊ վուրդք ած՟. գոհասցին զքեն ժողո֊ վուրդք ամ՟։

Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ ած՟ ած՟ մեր։

Ած՟ մեր օրհնեսցէ զմեզ, և 'ի նմանէ երկիցեն ամ՟ ծագք երկրի։

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ԿԷ

Յարիցէ ած՟ և ցրուեսցին ամ՟ թշնամիք նր՟, փախիցեն ատե֊ լեք նր՟ յերեսաց նր՟։

Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասեսցին. որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս

 կո

կորիցեն մեղաւորք յերեսաց այ :
Արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն առաջի նր, և զուարճասցին յուրախութեն իւրեանց :
Օրհնեցէ՛ք զած մեր՝ և սաղմոս ասասցէք անուան նր. Ճանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ նստի ի արևմուտս. և տր է անուն նր :
Ցնծասցեն առաջի նր, և խռովեսցին յերեսաց նր :
Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւոր այրեաց, ած ՚ի տեղւոջ սրբութե իւրոյ :
Ած բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան, և հանէ զկապեալս քաջութե իւրով. սոյնպէս և զդառնացօղս՝ որք բնակեալ են ՚ի գերեզմանս :
Ած ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քո, ընդ անցանելն քո ընդ անապատ, երկիր շարժեցաւ :
Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց այ ՚ի սինայէ՝ առաջի այ իսրայէլի :
Անձրև կամաց պատրաստեցեր ած ժառանգութե քում. թէպէտ և հիւանդացաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա.

և

և գազանք քո բնակեսցին ՚ի նմա ։
Պատրաստ արարեր քաղցրութ՟բ քով
աղքատի ա՟ծ ․ տ՟ր տացէ զբան՝ որք ա-
ւետարանեն զօրութ՟բ բազմաւ ։
Թագաւոր զօրութեանց սիրելւոյ, գեղեց
կութ՟ի տան քո բաժանեալ յաւարի ․
Թէպէտ՝ և ննջեսջիք ՚ի մէջ վիճակաց ։
Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ , և
թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ ։
՚Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս
՚ի վ՟ր ն՟ր , ձիւնասցին ՚ի սաղմոն ։
Լեառն ա՟յ՝ լեառն պարարտ ․ լեառն
մածեալ՝ լեառն պարարտ ․ և զի՞նչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք ։
Լեառն՝ է որ հաճեցաւ ա՟ծ բնակել
՚ի նմա ․ քանզի և տ՟ր իսկ բնակեսցի ՚ի
նմա իսպառ ։
Կառք ա՟յ բիւրապատիկք՝ հազարք ուղ
ղիչք ․ և տ՟ր ՚ի նոսա՝ ՚ի սինէ սրբութ՟ե
իւրոյ ։
Ել ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութ՟ի ․
էառ աւար՝ բաշխեաց պարգևս՝ և ետ
որդւոց մարդկան ․ քանզի թերահաւա
տից ևս բնակեալ եղիցին ՚ի նմա ։

Տ՟ր

Տր̄ ա̄ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տ̄ր զօրհա-
նապազ, առաջնորդեսցէ մեզ ա̄ծ
փրկիչ մեր։
Ա̄ծ մեր՝ ա̄ծ կենարար, և 'ի տ̄նէ են
ելք մահու։
Բայց սակայն՝ ա̄ծ փշրեսցէ զգլուխս
թշնամեաց մերոց. և զհերն կարճնո-
ցին, որք գնան յանօրէնութե̄ իւրեանց։
Ասաց տ̄ր՝ 'ի խորոց անդնդոց դարձու-
ցից, և 'ի միջոյ ծանուց՝ զայն 'ի դուրս
կորզեցից։
Որ̄ թացցի ոտն քո յարեան, և լեզուք
շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։
Երևեցան գնացք քո ա̄ծ, գնացք ա̄յ
թագաւորին մերոյ սրբոյ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի̄,
'ի մէջ դուսանաց և դոփճաց։
Եկեղեցիս օրհնեցէ՛ք զա̄ծ, և զտ̄ր
յաղբերացն իսրայէլի։
Անդ բենիամին 'ի տղայութե̄ զարմանա-
լի, իշխանք յուդայ առաջնորդք նո̄
իշխանք զաբուղօնի, և իշխանք նեփ-
թաղիմայ։
Հրամայեա́ ա̄ծ զօրութե̄ քո̄վ. զօրացո́

զայս

զայս, զոր հաստատեցեր 'ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ յԵրուսաղէմ, քեզ մատուսցեն թագաւորք զպատարագս։
Սաստեա 'ի գազանս եղեգան, 'ի ժողովս զուարակաց՝ և 'ի դասս երնջոց.
Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ են արծաթով. ցրուեա զհեթանոսս՝ որք կամին ընդ պատերազմ։
Եկեսցեն հրեշտակք յԵգիպտոսէ. Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին առ Ած։
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէ՛ք զԱծ, և սաղմոս ասացէք Տն։
Ճանապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի յերկինս երկնից ընդ արևելս։
Ահա տացէ զձայն իւր՝ 'ի ձայն զօրութե. և տուք զփառս Այ։
Ի վերայ իսրայէլի մեծ վայելչութի նորա. և զօրութի նր մինչև յամպս երկնից։
Սքանչելի է Ած 'ի վերայ սբց իւրոց, Ած խորայէլի.
Նա տացէ զօրութի հաստատութե ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է Ած։

ԿԸ

Կեցո՛ զիս Ած, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկլայ ես ի խորս անդնդոց, ուր ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ։
Եկի ես ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս։
Աշխատեցայ ես առ աղաղակել, և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ առ Տր Ած իմ։
Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատէին զիս ի տարապարտուց։
Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ ի նանիր. զինչ զոր ո՛չ յափշտակէի, էր տուժէի նոցա։
Ած դու ծանեար զանզգամութի իմ. և յանցանք իմ ՚ի քէն ո՛չ ծածկեցան։
Մի՛ ամաչեսցեն վն իմ, որք համբերեն քեզ Տր Տր զօրութեց. մի՛ պատկառեսցին վն իմ, որք խնդրեն զքեզ Ած Իէլի։
Վասն քո համբերի նախատանաց, և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և հիւր
որդւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նախա-
տինք նախատչաց քոց անկան ՚ի վ͞ր իմ։
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և
եղեն ինձ այս նախատինք. արարի զհան-
դերձս իմ քուրձ, և եղէ առակ ն͞ց։
Զինէն խորհէին, որք նստէին առ դը-
րունս. զիս այպն առնէին, որք ըմպէ-
ին զգինի։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ տ͞ր, ՚ի ժա-
մանակ ընդունելի։
Ա͞Ծ ՚ի բազում ողորմութե͞ քում լո՛ւր
ինձ, ՚ի ճշմարտութի͞ փրկութե͞ քո։
Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկղմայց.
ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, և ՚ի խո-
րոց ջուրց բազմաց։
Մի՛ ընկլզին զիս պտոյտք ջուրց. և մի՛
ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և
ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր ՚ի
վերայ իմ։
Լուր ինձ տ͞ր, զի քաղցր է ողորմութի͞
քո. ըստ բազում գթութե͞ քում հայեա՛
յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո
՚ի

'ի ծառայէ քումմէ . զի նեղեալ եմ ես , վաղվաղակի լուր ինձ ։

Հայեաց յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս . և վա՛ն թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս ։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ , զամօթ իմ , և զպատկառանս իմ ։

Առաջի քո են ամ՟նեղիչք անձին իմոյ . նախատանաց համբեր սիրտ իմ , և թշուառութեան ։

Ակն ունէի՛ թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս , և ո՛չ ոք էր . և մխիթարիչ ինձ ոք ո՛չ գտաւ ։

Ետուն 'ի կերակուր ինձ լեղի . և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ ։

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նց յորոգայթ , 'ի հատուցումն և 'ի գայթակղութիւն ։

Խաւարեսցին աչք նց , զի մի՛ տեսցեն . և զթիկունս նց հանապազ կորացո՛ ։

Հեղցես 'ի վերայ նց զբարկութի՛ն քո . և սրտմտութիւն բարկութե՛ն քո հասցէ 'ի վերայ նց ։

Եղիցին բնակութիւնք նց աւերակ . և 'ի յարկս նց մի՛ ոք իցէ՛ որ բնակիցէ ,

Զի

Զի զոր դու հարեր, հալածեցին. և
'ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին.
Դիր զմեղս 'ի վերայ մեղաց նոցա, զի մի
մտցեն յարդարութիւն քո.
Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ քումմէ
կենաց, և ընդ արդարս քո մի գրեսցին.
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութիւն քո
Աստուած ընկալցի զիս.
Օրհնեցից զանուն Աստուծոյ իմոյ օրհնութեամբ,
և բարձր արարից զնա գովութեամբ.
Հաճոյ եղիցի Աստուծոյ քան զորթ մատաղ,
որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս.
Տեսցեն աղքատք՝ և ուրախ եղիցին.
խնդրեցէք զԱստուած, և կեցցեն անձինք ձեր.
Զի լուաւ Տէր տնանկաց, և զկապեալս
իւր ոչ արհամարհեաց.
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր,
ծով և ամենայն որ զեռայ 'ի նմա.
Զի Աստուած փրկէ զՍիոն, և շինեսցին քաղաքք
Հրէաստանի. շինեսցեն՝ բնակեսցին և
ժառանգեսցեն 'ի նմա.
Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի
անդ. և որք սիրեն զանուն քո, բնա-
կեսցին 'ի նմա.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի առ ի յիշատակ
փրկելոյ զիս Տր: ԿԹ

Ած յօգնել ինձ նայեաց. եւ Տր յօգ-
նել ինձ փութա:
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին, որք խնդ-
րեն զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ա-
մաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար:
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք,
որք ասէին ինձ վա՜շ վա՜շ:
Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին ի քեզ ա-
մենեքեան, որք խնդրեն զքեզ Տր:
Ասասցեն յամ ժամ՝ մեծ է Տր, որք
սիրեն զփրկութիւն քո:
Ես աղքատ եւ տնանկ եմ Տր՝ օգնեա
ինձ. օգնական եւ փրկիչ իմ ես դու Տր
իմ՝ մի՛ յամենար:

Ի ձեռն. Սաղմոս Դաւթի որդւոյն յովնադա-
բու՝ եւ առաջնոց գերելոցն: Հ

Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից
յաւիտեան. յարդարութեան քում
փրկեա՛ եւ ապրեցո՛ զիս:
Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո, եւ կե-
ցո՛ զիս:

Լեր իմ Ա՟Ծ ապաւէն՝ և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատութ՟ի իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Ա՟Ծ իմ, փրկեա զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի, 'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Դու ես համբերութ՟ի իմ Տ՟ր, Տ՟ր յոյս իմ 'ի մանկութ՟է իմմէ։

'Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ. և առ 'ի քէն է օրհնութ՟ի իմ յամենայն ժամ։

Որպ՟ զի նշանակ եղէ ես բազմաց. և դու օգնական իմ և հզօրիչ իմ։

Լցցի բերան իմ գովութ՟բ, որպ՟ օրհնեցից զփառս քո. զօր հանապազ զմեծ վայելչութիւնս քո։

Մի՛ ընկենուր զիս Տ՟ր 'ի ժամանակս ծերութ՟ե. 'ի պակասել զօրութ՟ե իմոյ մի՛ թողուր զիս։

Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որք պաշարեցին զանձն իմ, խորհեցան 'ի միասին և ասացին։

Ա՟Ծ եթող զնա, հալածեսցուք և հասցուք նմա. զի ո՛չ ոք է որ փրկէ զնա։

Ած իմ, մի՛ հեռի առնիր յինէն. և ած յօգնել ինձ նայեաց.
Ամաչեսցեն և պակասեսցին՝ որք չա-րախօս կային զանձնէ իմմէ. զգեցցին զամօթ և զպատկառանս, որք խնդրէ-ին ինձ չար.
Ես յամ ժամ յուսացայց, և յաւելից յօրհնութիւնս քո.
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւս քո, զօրհանապազ զփրկութիւս քո.
Որպէս ո՛չ թէ խարդախութ̃ ինչ գի-տէի դպրութեան, այլ մտից ՚ի զօրու-թիւնս ած. տր՝ յիշեցի զարդարութիւս քո միայն.
Ած իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկութէ իմմէ. և ցարդ ես պատմեցից զարդա-րութիւս քո.
Մինչև յալևորիլ և ՚ի ծերանալ, ած իմ մի՛ թողուր զիս.
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝ ազգի ամենայնի որ գալոցն է.
Զ զօրութիւս քո և զարդարութիւս քո մինչև ՚ի բարձունս, զոր արարեր մե-ծամեծս. ած ո՞ նման է քեզ.

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութի̃ս բազումս եւ չարչարանս, դարձեալ մխիթարեցեր զիս. եւ ՚ի խորոց անդնդոց երկրի հաներ զիս.

Յաճախեցեր զզօրութի̃ս քո, դարձար եւ մխիթարեցեր զիս. եւ ՚ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս.

Արդ՝ եւ ես խոստովան եղէց քեզ ՚ի պատրաստութի̃ սաղմոսաց՝ Ճշմարիտդ ա̃ծ. սաղմոս ասացից քեզ օրհնութե̃ սուրբդ Իսրայէլի.

Ցնծասցեն շրթունք իմ, յորժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ. եւ անձն իմ՝ զոր փրկեցեր:

Նաեւ լեզու իմ զօրհանապազ խօսեսցի զարդարութի̃ս քո:

՚Ի ժամանակի ո̃ր յամօթ լիցին եւ ամաչեսցեն, ո̃ք խնդրէին ինձ չար:

՚Ի Սողոմոն Սաղմոս Դաւթի. ՀԱ.

Ա̃ծ զիրաւունս քո արքայի տուր, եւ զարդարութի̃ս քո որդւոյ թագաւորի:

Դատել զժողովուրդս քո արդարութե̃, եւ զաղքատս քո իրաւամբք:

Ա̃ռ

Ծագեսցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովր-
դեան, եւ բլուրք զարդարութիւն :
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան,
եւ կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, եւ խո-
նարհեցուսցէ զամբաստանս :
Կացցէ եւ մնասցէ ընդ արեւ, յառաջ
քան զլուսին յազգէ մինչեւ յազգ :
Իջցէ որպէս անձրեւ ՚ի վերայ գեղման, որպէս
ցօղ որ ցօղէ յերկիր :
Ծագեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն,
բազում խաղաղութիւն մինչեւ կատարես-
ցի լուսին :
Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչեւ ՚ի ծով. ՚ի
գետոց մինչեւ ՚ի ծագս աշխարհի :
Առաջի նորա նախ հնդիկք անկցին . եւ
Թշնամիք նորա հող կերիցեն :
Թագաւորք Թարսի եւ կղզեաց՝ պա-
տարագս մատուսցեն նմա . Թագաւորք
արաբիոյ եւ սաբայ՝ պատարագս բեր-
ցեն նմա :
Երկիրպագցեն նմա ամենայն Թագաւորք
երկրի . եւ ամենայն ազգք ծառայեսցեն
նմա :
Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց հզօ-

 րի

րի · զաղքատն եւ զտնանկն, որոյ ոչ է
իւր օգնական ։

Խնայեսցէ նա յաղքատն եւ ՚ի տնանկն. եւ զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ՚Ի վաշխից զրկանաց փրկեսցէ զանձինս նց՟ ։

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա. կեցցէ, եւ տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց ։

Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. եւ զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա ։

Եղիցի հաստատութի՟ ընդ ամ՟ երկիր, եւ ՚ի վերայ գլխոց լերանց ։

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ նորա, եւ ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տն՟ ոպ՟ խոտ երկրի ։

Եղիցի անուն տն՟ օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարեւ է անուն նր՟ ։

՚Ի նմա օրհնեսցին ամ՟ ազգք երկրի, եւ ամ՟ ազինք երանեսցեն նմա ։

Օրհնեալ տր՟ ած՟ իսրայէլի՝ որ առնէ սքանչելիս միայն. եւ օրհնեալ է անուն մե՟ փառաց նր՟ յաւիտեան. լցցի փառօք նորա ամ՟ երկիր. եղիցի
եղիցի ։

Ս.ՀԲ.

Աղօթք Աննայի մօրն Սամուելի.
ա Թագ. Բ.

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տր, և բարձրացաւ եղջիւր իմ յած փրկիչ իմ:

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վերայ թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քում:

Զի ոչ գոյ սբ ոպ զտր, և ոչ արդար ոպ զած մեր. և չիք սբ բաց յայ մերմէ:

Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս. և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութե:

Ած գիտութեանց տր ած պատրաստէ իւրով իմաստութբ զգիտուն յարարածս իւր:

Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլացան. և տկարք վառեցան զօրութբ:

Յագք և լիք հացիւ նուաղեցան, և քաղցեալք լցին զերկիր:

Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց:

Տ՟ր մեռուցանէ, և տ՟ր կեցուցանէ. իջուցանէ 'ի դժոխս և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։
Նստուցանէ զն՟ս իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց. և օրհնէ զամս արդարոց։
Ո՛չ ինչ թէ իւրով զօրութ՟բ զօրանայ հզօր, այլ տ՟ր տկար առնէ զհակառակորդս իւր. տ՟ր ս՟բ է։
Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն 'ի խորհուրդս իւր. և մի՛ պարծեսցի հզօրն 'ի զօրութ՟ի իւր. և մի՛ պարծեսցի մեծն 'ի մեծութեան իւրում։
Այլ որ պարծին, 'ի տ՟ր պարծեսցի. 'ի խորհուրդս գիտութ՟ե զտ՟ր ճանաչել։
Առնել զիրաւունս՝ և գործել զարդարութ՟ի 'ի մ՟ջ երեսաց երկրի.
Տէր ել յերկինս և որոտաց. և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ.

Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ :

Փառք Հօր և որ" :

Մաղթանք :

Թագաւորացս եղեալ ես յամ թշնամեաց. հաստատեցար սիրով ես ՚ի մեր ակրամբ և հաստատով.

Ամենակալ տէր՝ Աստուած մեր" : Բարձրեալ և օրհնեալ.

Ողորմեա և ՚ի նեղութեն կանանցն :

Վասն գտանելոյ մեզ շնորհս և ողորմութիւն ՚ի բարերար տեառնէ մերմէ, զՏէր աղաչեսցուք :

Վասն փրկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտութենէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի, զՏէր" :

Վասն ամենայն քրիստոնէից և ուղիղ հաւատացելոց, զՏէր" :

Վասն որք ՚ի լերինս յայրս և ՚ի փապարս բնակեալ են սբ. հարքն մեր, զՏէր" :

Վասն որք սաղմոսիւք և օրհնութեամբ կատարեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց, զՏ" :

Վասն հոգ" : Կեցո և ողորմեա" : Զանձինս" :

Ողորմեա :

Մաղթ :

Աղօթք.

Գոհանամք զքեզ Տէր Ա՟ծ մեր, որ զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո։ Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութ՟ առ քեզ ո՛ Ա՟ծ մեր. զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի՟ քո։ Լցեսցէ և բնակեսցի առ մեզ Ա՟ծութի՟ քո, և ողորմութի՟ քո հովանի և պահապան լիցի ՚ի վե՟ պաշտօնէից քոց. և զմեզ զծառայս քո արժանի՛ արա ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի և յամ ժամու միշտ խորհիլ ՚ի սէր պատուիրանաց քոց։ Եւ գոհանալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք։

Ամենակարող զօրութի՟ և աղբիւր անմահութե՟ դու ես Ք՟ս Ա՟ծ փրկիչ մեր։ Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել՝ և խոստովան լինել առ քեզ՝ վ՟ս իրաւանց և արդարութե՟ քո։ Եւ այժմ

աղա-

աղաչեմք զքեզ տ՟ր ած՟ մեր, արա՛ ըզ-
մեզ արթունս և պատրաստս ի ժամ
առաւօտու ընդ տ՟եա քո։ Եւ ընդ նո-
սին գոհանալով փառաւորել զքեզ ը՟
հօր և ընդ հոգւոյդ ս՟բյ, այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից.

Ամէն։

Աղօթք։

Գոհութբ՟ և ճշմարիտ խոստովանութբ՟
անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈր-
դի և զս՟բ հոգիդ, այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից.

ամէն։

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս"։

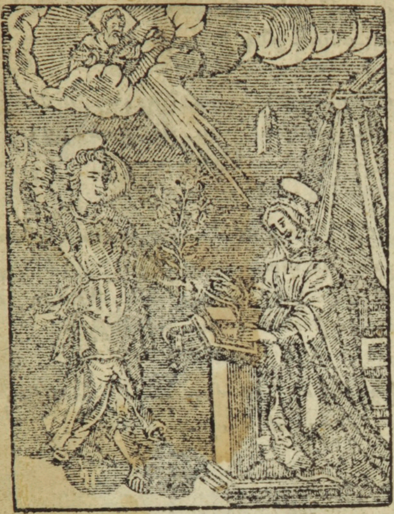

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երեւեցաւ:

Սաղմոս. 84. 11:

Ի կատարած. Սաղմոս Ասափայ:

ՀԲ

ՈՐՉԱՓ

բարի է իսրայէլի ած, և որք ուղիղ են սրտիւք:

Բայց զի իմ փոքր մի սասանեալ էին ոտք. սակաւուկ մի և գայթագղեալ էին գնացք իմ:

Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս՝ զխաղաղութի մեղաւորաց ոչ տեսանէի, զի ոչ գոյր վրէպ մահու նց:

Հաստատուն են տանջանք նոցա, ի վաստակս մարդկան չեն նոքա. և ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին։

Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամբարտաւանութիւն. արկին զիւրեամբք զամբարշտութիւն և զանիրաւութիւն իւրեանց։

Ելցէ որպէս ի ճարպոյ անիրաւութիւն նոցա. զի գնացին նոքա ըստ խորհրդոց սրտից իւրեանց։

Խորհեցան և խօսեցան չարութիւն, և զանիրաւութիւն ի բարձունս խորհեցան.

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց, և զլեզուս իւրեանց անցին զերկրաւ։

Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն, և աւուրք իմ լի կատարել գտցին ի նոսա։

Ասացին զիարդ գիտաց Աստուած, կամ գուցէ արդեօք գիտութիւն առ ի բարձրելոյն.

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է նոցա, կան և ունին զմեծութիւն աշխարհի։

Ասացի ի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ իմ. լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և եղէ ես խոշտանգեալ զօրհանապազ. և կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս։

Թէպէտ և ասէի, թէ այսպէս պատ-
մեցից ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց՝
որոց և ուխտեցից ։
Ի մտի եդի, թէ սակայն և այս ջանն է
առաջի իմ, մինչև մտից ’ի սրբութիւնս այ,
և ’ի միտ առից զկատարած նոցա ։
Սակայն վս նենգութե նոցա տարադիր
արարեր զնոսա. և կործանեցեր զնս
յամբարտաւանութե իւրեանց ։
Իսկ զիարդ եղեն յաւեր յանկարծա-
կի, սատակեցան պակասեցան կորեան
վս անօրէնութե իւրեանց, և եղեն ոպ
երազք զարթուցելոց ։
Տր ’ի քաղաքի քում զպատկերս նոցա
անարգեսցես. զի հուր բորբոքեցաւ
’ի սրտի իմում, և երիկամունք իմ այ-
լագունեցան ։
Ես արհամարհեալ եղէ և ոչ գիտացի.
ոպ զանասուն համարեցայ առաջի քո,
և ես յամժամ ընդ քեզ եմ ։
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, ’ի խոր-
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ, և
փառօք ընկալար զիս ։
Զինչ կայ իմ բնաւ յերկինս, կամ

’ի

ի քէն զի՞նչ ևս խնդրեցից յերկրի։ Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ. Աստուած սրտի իմոյ, բաժին իմ Աստուած յաւիտեան։

Ահաւասիկ որք հեռի արարին զանձինս իւրեանց ի քէն՝ կորիցեն. սատակեսցես զամենայն՝ որք ապստամբ եղեն ի քէն։

Ինձ մերձենալ առ Աստուած բարի է, և դնել առ Տէր զյոյս իմ։

Պատմել զամենայն օրհնութիւնս քո, ի դրունս դստեր Սիոնի։

Իմաստութիւն Ասափայ։ ՀԳ.

Ընդէ՞ր մերժեցեր Աստուած ի սպառ. բարկացաւ սրտմտութիւն քո ի վերայ խաշին արօտի քո։

Յիշեա զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառանգութեան քո։

Լեառն Սիոն այս՝ ուր բնակեցար դու ի նմա. համբարձ զձեռն քո ի վերայ ամբարտաւանութեան նոցա իսպառ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ի սրբութեան քում, պարծեցան ատելիք քո ի մէջ բարեկենդանութեան իւրեանց։

Եդին զնշանս իւրեանց ի նշանս. և ին-

քեանք ոչ ծանեան զելս ՚ի վերուստ։
Որպէս յանտառի փայտատօք կոտորեցին զդրունս նր, ՚ի միասին փայտատօք եւ մրճօք կործանեցին զնա։
Այրեցին ՚ի հուր զսրբութի քո յերկրի. պղծեցին զխորան անուան քո։
Ասացին ՚ի սիրտս իւրեանց ազգք նց ՚ի միասին, եկայք լռեցուսցուք զամ տօնս այ յերկրէ։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք, եւ ոչ եւս գուցէ մարգարէ, եւ զմեզ ինչ ոք ոչ ճանաչիցէ։
Մինչեւ յերբ աստ նախատէ թշնամին. բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն տն քո։
Ընդէր դարձուցանես զձեռն քո, եւ զաջ քո ՚ի միջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ։
Ա՛յ թագաւոր մեր յառաջ քան զյաւիտեանս. որ արարեր զփրկութի ՚ի մէջ երկրի։
Դու հաստատեցեր զօրութբ քով զծով. դու խորտակեցեր զգլուխ վիշապին ՚ի վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, եւ ե-

տուր

տուր զնա կերակուր զօրացն Հնդկաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս եւ զվտակս.
դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստիկս։
Քո է տիւ, եւ քո է գիշեր. զլոյս եւ զա-
րեւ դու արարեր. եւ դու հաստատե-
ցեր զա՟մ սահմանս երկրի. զգարուն
եւ զամառն դու ստեղծեր։
Յայս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նա-
խատեաց զՏ՟րդ. ժողովուրդ անզգամ
բարկացոյց զանուն Տ՟ն քո։
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոս
տովան առնի առ քեզ. եւ զանձինս տը
նանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ։
Հայեա՛ց յուխտ քո. զի լցան տունք
ափշելոց յերկրի անիրաւութ՟ե։
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ. այլ
աղքատք եւ տնանկք օրհնեսցեն զա-
նուն Տ՟ն քո։
Արի՛ Ա՟ծ՝ եւ դատեա՛ զդատաստանս
քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանզգա-
մէն զօր հանապազ։
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց.
ամբարտաւանութ՟ի ատելեաց քոց վե-
րասցի հանապազ։

Դ

Ի կտրծ. մի ապականեր. ըստ օրհնութե։ Ասափա
յԱստ. երգ առ ասորեստանեայս։

ՀԴ.

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած, խոստովան եղիցուք և կարդասցուք զանուն սբ. քո։

Պատմեցից զամ սքանչելիս քո. յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցից

Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք նր. ես հաստատեցի զսիւնս նորա։

Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրինիք և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր։

Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղջիւրս ձեր. և մի՛ խօսիք զայ անիրաւութի։

Զի ոչ յարևելից՝ և ոչ յարևմտից, և ոչ յանապատէ լերանց. այլ ած դատաւոր է։

Զայս խոնարհ առնէ, և զայն բարձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին տն գինի լի անապակ արկեալ. և խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս։

Սա

Սակայն մրուր նր՟ ոչ սպառեսցի, և արբցեն զնա ամ՟ մեղաւորք երկրի։

Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս ա-սացից այ՟ յակոբայ։

Զամ՟ եղջիւրս մեղաւորաց փշրես-ցես և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ։

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. Ծ՛ աղաչանէր.

Սաղմոս Ասափայ։ ՀԵ

Յայտնի է ի Հրէաստանի Ած՟, և յիս-րայէլ մեծ է անուն նորա։

Եղև ի խաղաղութե՟ տեղի նորա. և բնակութի՟ նորա ի սիօն։

Անդ խորտակեաց տէր զզօրութի՟ աղե-ղան. զվէն զսուր և զճակատամարտ։

Լուսատու ես դու սքանչելապէս լե-րանցն յաւիտենից. խռովեսցին ամքն որք անմիտք են սրտիւք. ննջեցին ըզ-քունս իւրեանց և ինչ ոչ գտին։

Ամենայն արք ի մեծութե՟ ձեռաց իւր-եանց. ի սաստէ քումմէ Ած՟ յակոբայ ննջեցին, և որք հեծեալ էին ի ձիս։

Դու ահաւոր ես և ո՞վ կարէ կալ առաջի քո. ամ՟ երևեցար դու յերկնից, յայտ-նի եղև բարկութի՟ քո։

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ ի յառ-
նելն ա՟յ ՚ի դատաստան . ընդ ապրեցու-
ցանել զա՟մ հեզս երկրի ։

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առ-
նին առ քեզ . և ծածկեալք իմաստութ՟ե
օրհնեսցեն զքեզ ։

Ո՛ւխտս դիք և կատարեցէ՛ք տ՟ն ա՟յ մե-
րոյ , ա՟մէքն որք շուրջ էք զնովաւ ։

Սաստեցէ՛ք պատարագս ահաւորին .
որ քաղէ զհոգիս իշխանաց , ահաւոր է
նա քան զա՟մ թագաւորս երկրի ։

Ի ԿԱՏԱՐԱԾ . ԻԴԻԹՈՎՄԱՅ . ԱՍԱՓԱՅ ՍԱՂՄՈՍ ։ Հ.Զ.

Ձայնիւ իմով ես առ տ՟ր կարդացի . ձայ-
նիւ իմով առ ա՟յ , և նայեցաւ առ իս ։

Յաւուր նեղութ՟ե իմոյ զա՟ծ խնդրեցի
ձեռօք իմովք , և ՚ի գիշերի առաջի ն՟ր
ոչ խաբեցայ ։

Ո՛չ կամէր մխիթարել անձն իմ , յիշեցի
զա՟ծ՝ և ուրախ եղէ՝ հոգայի և նուա-
ղէր յիս հոգի իմ ։

Կանխեցին պահուց աչք իմ . խռովե-
ցայ և ոչ խօսեցայ , խորհեցայ զաւուրս
զառաջինս . և զամս յաւիտենից յիշեցի ։

Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի իմում .
հոգայի՝ և տառապէր յիս հոգի իմ ։

Մի թէ յաւիտենից մերժեսցէ զիս Տր.
եւ ոչ եւս յաւելցի ՚ի հաճիլ եւ եւս։
Կամ իսպառ արգելցէ զողորմութիւն
իւր յինէն. կամ կատարեսցէ զբան իւր
ազգէ մինչեւ յազգ։
Կամ մոռասցի գթալ Ած իմ եւ եւս. կամ
արգելցէ զգթութիւն իւր բարկութեամբ իւրով։
Ասացի եւ այժմ սկսայ. այս է նորոգու-
մըն աջոյն բարձրելոյ։
Յիշեցի զգործս Տն ՚ի սկզբանէ. յի-
շեցից զսքանչելիս նորա։
Խորհեցայ յամենայն գործս քո, եւ ՚ի ձեռա-
գործս քո խորհեցայ։
Ած ՚ի սրբութեան են ճանապարհք քո.
ով է Ած մեծ որպ զԱծ մեր. դու ես
Ած, որ առնես զսքանչելիս։
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն
քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողո-
վուրդս քո՝ զորդիս յակոբայ եւ յով-
սեփու։
Տեսին զքեզ ջուրք Ած, տեսին զքեզ
ջուրք՝ եւ երկեան. եւ խորք խռովեցան
՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց։
Ձայն ետուն ամպք. քանզի եւ նետք քո

 գնան

գնան ի ձայնէ որոտալոյ քո անուոյ.
Երևեցան փայլատակունք քո տիեզերաց, խռովեցաւ և դողաց երկիր.
Ի ծովու են ճանապարհք քո, և շաւիղք քո ի ջուրս բազումս. և հետք քո ոչ երևին.
Առաջնորդեցեր որպէս խաշինս ժողովուրդս քո, ի ձեռն Մովսիսի և Ահարոնի.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Ի չորրդ. Իմաստութ. Ասափ. ՀԷ

Լսայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ի բանս բերանոյ իմոյ.
Բացից առակաւ զբերան իմ, և խօսեցայց զառակս ի սկզբանէ.
Որ լուաք և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ.
Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգս այլս, պատմել զօրհնութիւնս տեառն, զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր զոր արար.
Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ յա-

կօբ, և օրէնս եդ 'ի վերայ իսրայէլի ։

Որինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց · զի ծանիցեն յազգ յայլ ։

Որդիք որք ծնանին՝ յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց · զի դիցեն առ ա̃ծ զյոյս իւրեանց, և մի՛ մոռասցին զգործս ա̃յ ։

Զպատուիրանս նր̃ խնդրելով խնդրեսցեն, և մի՛ եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց ։

Ազգ չար և դառնացօղ · ազգ՝ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաստատեաց առ ա̃ծ զհոգի իւր ։

Որդիք եփրեմի լարձիգք և աղեղնաձիգք, յաւուր պատերազմի կապարճս դարձուցին ։

Ոչ կացին նոքա յուխտի ա̃ն · և ըստ իրաւանց նր̃ ոչ կամեցան գնալ ։

Մոռացան զերախտիս նր̃, և զսքանչելիսն՝ զոր եցոյց նոցա ։

Առաջի հարց նց̃ զոր արար զսքանչելիս իւր, յերկրին եգիպտացւոց՝ և 'ի դաշտին տայանու ։

Եհերձ զծով և անցոյց զնս. և կացոյց
զջուրսն որպէս ի տիկս։
Առաջնորդեաց նց ամպով ի տուէ.
և զա͂մ գիշեր ի լոյս հրոյ։
Եհերձ զվէմս յանապատին, և ետ ըմ
պել նոցա որպ͂ ի խորոյ մեծէ։
Եհան զջուրսն ի վիմէն, և հոսեաց
որպէս զգետս զջուրսն։
Սակայն յաւելին ի մեղանչել. և ևս
բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Փորձեցին զա͂ծ ի սիրտս իւրեանց, ի
խնդրել զկերակուր անձանց իւրե͂նց։
Տրտնջեցին զա͂յ և ասացին, մի՛ թէ
կարօղ իցէ ա͂ծ պատրաստել սեղան յա
նապատի։
Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին
ջուրք, և վտակք խաղային ի նմանէ։
Արդ՝ հաց ևս կարասցէ տալ նա մեզ.
կամ պատրաստեսցէ սեղան ժողովր
դեան իւրոյ։
Վա͂ յսորիկ լուաւ ա͂յս տր, և յապա
ղեաց, հուր բորբոքեցաւ ի յակոբ, և
բարկութի͂ ել ի վերայ իսրայէլի։
Զի ոչ հաւատացին յա͂ծ, և ոչ յուսա
ցան ի փրկութի͂ նր։

Հրաման ետ ամպոց 'ի վերուստ, և զդ-
րունս երկնից եբաց. և տեղեաց 'ի
նոսա զմանանայ 'ի կերակուր.
Զհաց երկնից ետ նց̃, զհաց հրեշ-
տակաց կերին մարդիկ, և իջոյց 'ի նո-
սա զկերակուր 'ի լիութիւն.
Եհան զհողմն հարաւոյ, և էած զօրու-
թե՛ իւրով զհիւսիսի.
Տեղեաց 'ի նս̃ միս ոպ̃ զհող, ոպ̃ զաւազ
ծովու զթռչունս թեւաւորս: Անկ 'ի
մէջ բանակի նց̃, և շուրջ զվրանօք նց̃:
Կերին և յագեցան յոյժ. և զցանկու-
թի՛ նց̃ ետ նց̃, և ոչ ինչ կարօտ եղեն 'ի
ցանկութենէ իւրեանց.
Մինչդեռ կերակուրք 'ի բերանս իւ-
րեանց էին, բարկութի՛ այ̃ ել 'ի վր̃ նց̃:
Սպան զբազումս 'ի նոցանէ. և զընտիր
ընտիրս իսրայելի սատակեաց:
Յայսմ ամ̃ի մեղան և եւս, և ո՛չ հաւա-
տացին սքանչելեաց նորա.
Պակասեցան յունայնութե՛ աւուրք նց̃.
և ամք նց̃ փութապէս անցին.
Յորժամ սպանանէր զնոսա, խնդրէին
զնա. դառնային և առաւօտ առնէին
առ ած̃.

Յի-

Յիշեցին զի ա՟ծ օգնական էր նոցա, ա՟ծ բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։

Սիրեցին զնա բերանովք իւրեանց, և լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. և սիրտք նոցա ոչ էին ուղիղ ընդ նմա, և ոչ հաւատացին ուխտի նորա։

Այլ նա ինքն գթած էր, քաւէր զմեղս նոցա՝ և ոչ ապականէր։

Յաճախէր դարձուցանել զբարկութիւն իւր, և ոչ բորբոքէր զամենայն սրտմտութիւն իւր։

Յիշեաց թէ մարմին են նոքա. հոգի որ ելանէ՝ այլ ոչ ևս դառնայ։

Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա յանապատի, և բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։

Դարձան և փորձեցին զա՟ծ, և զս՟բն իսրայէլի զայրացուցին։

Ո՛չ յիշեցին զձեռն նորա յաւուր յորում փրկեաց զն՟ս ՚ի ձեռաց նեղչաց ն՟ց։

Ո՟ր արար զնշանս և զարուեստս իւր յերկրին եգիպտացւոց, և ՚ի դաշտին տայանեու։

Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, և

զանձ_

զանձրեւս նոցա, զի մի՛ արբցեն։
Առաքեաց 'ի նոսա շանաճանճ՝ եւ եկեր
զնոսա, եւ գորտիւք ապականեաց զնոսա։
Ետ ժանկոյ զպտուղս նոցա, եւ զվաս-
տակս նոցա մարախոյ։
Եհար կարկտիւ զայգիս նոցա, եւ զըզ
թզենիս նոցա եղեամբ։
Մատնեաց 'ի կարկուտ զանասունս նոցա,
եւ զստացուածս նոցա հրոյ դատեաց։
Առաքեաց 'ի նոսա զսրտմտութիւն բար-
կութեան իւրոյ, զսրտմտութիւն զբար-
կութիւն եւ զնեղութիւն։
Առաքեաց 'ի նոսա տանջանս 'ի ձեռն
հրեշտակի չարի, եւ դիմեցոյց 'ի նոսա
զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ։
Ոչ խնայեաց 'ի մահուանէ զանձինս
նոցա, եւ զանասունս նոցա 'ի մահ մատնեաց։
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպ-
տացւոց, զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա 'ի
յարկս քամայ։
Հորդան եա ոչ խաշին ժողովրդեան
իւրոյ. եւ եհան զնոսա որպէս զհօտ
յանապատ։
Առաջնորդեաց նոցա յուսով, եւ ոչ եր-
 կեան

կեան · և զթշնամիս նց ծով ծածկեց ·
Ահան զնս 'ի լեառն սրբութե իւրոյ ·
'ի լեառն յայն՝ զոր ստացաւ աջ նր ·
Մերժեաց յերեսաց նոցա զհեթա-
նոսս · և վիճակեցոյց 'ի նս զվիճակ ժա-
ռանգութե իւրոյ · և բնակեցոյց 'ի յարկս
նոցա զազգս իսրայէլի ·
Փորձեցին՝ դառնացուցին զած բարձ-
րեալն, և զվկայութի նր ոչ պահեցին ·
Դարձան խոտորեցան որպ և հարքն
իւրեանց, դարձան՝ և եղեն որպէս
զաղեղն թիւր ·
Դարձեալ բարկացուցին զնա 'ի բա-
գինս իւրեանց · և դրօշելովք իւրեանց
նախանձ արկին նմա ·
Լուաւ ած, և արհամարհեաց զնս ·
և անարգեաց յոյժ զիսրայէլ ·
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի սե-
լով · զխորանն՝ զոր բնակեցոյց 'ի մէջ
մարդկան ։
Մատնեաց 'ի գերութի զզօրութի նց · և
զգեղ նց 'ի ձեռս թշնամեաց նց ·
Արգել 'ի սուր զժողովուրդ իւր · և
զժառանգութի իւր անտես արար ·

Զ երիտասարդս նց՟ եկեր հուր. և մն՟
կուսանաց նց՟ ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նց՟ անկան ՚ի սուր. և
զայրիս նց՟ ոչ ոք էր որ լայր։
Զարթեաւ որպ՟ ՚ի քնոյ տր՟, որպ՟ հզօր
զի թափէ զգինի։
Հար յետս զթշնամիս իւր, և նախա-
տինս յաւիտենից արար զնս՟։
Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու, և
զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլ-
լեառն սիոն, զոր և սիրեաց։
Շինեաց որպ՟ միեղջերւոյ զսրբութի՟ն
նորա. յերկրի հաստատեաց զնա յա-
ւիտեան։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և
ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց. ՚ի միջ-
ջին ծնելոցն ընկալաւ զնա։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և զիս-
րայէլ ժառանգութի՟ իւր։
Արածէր զնոսա իմաստութ՟ սրտի իւ-
րոյ. յանմեղութի՟ ձեռաց իւրոց առաջ-
նորդէր նց՟։

 Սաղ-

Ած՝ մտին հեթանոսք ՚ի ժառան_
գութի քո. պղծեցին զտաճար
սուրբ քո։

Եդին զԵրուսաղէմ որպէս զհիւղս
մրգապահաց. արկին զդիակունս ծա_
ռայից քոց՝ կեր թռչնոց երկնից, և
զմարմինս սրբց քոց՝ գազանաց երկրի։

Հեղին զարիւն նց որպէս զջուր շուրջ
զԵրուսաղէմաւ, և ոչ ոք էր՝ որ թաղէր
զնոսա։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մե_
րոց. ծաղր և այպն կատականաց այնո_
ցիկ, որք շուրջ էին զմեօք։

Մինչև յերբ Տր՝ բարկանաս դու ՚ի ս_
պառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո։

Հեղ զբարկութի քո ՚ի վր ազգաց՝ որք
զքեզ ոչ ճանաչեցին. ՚ի վր թագաւորաց՝
որք զանուն քո ոչ կարդացին. զի կերին
զՅակոբ, և զտեղի նր աւերեցին։

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղ
վաղեսցէ առ մեզ ողորմութի քո Տէր,
զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա́ մեզ ա̄ծ փրկիչ մեր, վ̄ն փա-
ռաց անուան քո։

Տ̄ր փրկեա́ զմեզ՝ եւ քաւեա́ զմեղս մեր
վասն անուան քո։

Մի՛ երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս,
թէ ո՞ւր է ա̄ծ նոցա։

ԵՒ յայտնի եղիցի 'ի վերայ հեթա-
նոսաց, առաջի աչաց մերոց. առ 'ի խնդ-
րել զվրէժ արեան ծառայից քոց՝ որ
եւ հեղաւ։

Մտցէ առաջի քո հեծութի̄ կապելոց.
ըստ մեծութե̄ բազկի քո՝ շահեա́ զո-
րդիս սպանելոց։

Հատո́ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ
'ի ծոց ն̄ց, զնախատինս իւրեանց զոր
նախատեցին զքեզ տ̄ր։

Մեք ժողովուրդք եւ խաշն արօտի քոյ,
խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւի-
տեան, ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհ-
նութիւնս քո։

'Ի կատարած 'ի վ̄ր շուշանցելոցն վկայութե̄ն.
Ասափու սաղմոս։ ՀԹ.

Որ հովուեսդ իսրայէլի նայեա́ց, որ
առաջնորդես ո̄պ խաշին յովսեփու։

 Որ

Որ նստիս 'ի քրօբէս՝ յայտնեաց առա-
ջի եփրեմի, բենիամինի և մանասէի.
Զարթո զզօրութիւն քո, և եկ 'ի կեցու-
ցանել զմեզ.
Ա̅ծ զօրութեանց դարձո զմեզ, երեւեցո
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք.
Տր̅ ա̅ծ զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ բարկա-
նաս յաղօթս ծառայից քոց.
Ջամբեցեր մեզ հաց արտասուաց. և
արբուցեր մեզ արտասուս չափով.
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մե-
րոց, այպն կատականաց թշնամեաց մերոց.
Ա̅ծ զօրութեանց դարձո զմեզ, երեւեցո
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք.
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեթանոսս՝ և զնա̅ տնկեցեր, և առաջ
նորդեցեր նմա.
Հաստատեցեր զարմատս նորա՝ և ելից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանին
նր̅, և բարունակ նր̅ զմայրս ա̅յ.
Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով. մինչև
'ի գետս են շառաւիղք նր̅.
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նր̅, և կթեն
զնա անցաւորք ճանապարհի.

Ապականեաց զնա խոզ անտառի, և
կրճվայրի արածեցաւ 'ի նմա։
Ած զօրութեց՝ դարձ, հայեաց յերկնից
և տես. այց արա այգւոյս այսմիկ, և
դարման տար սմա, զոր տնկեաց աջ քո։
Ի վր որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու-
ցեր զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի հուր և
աւերեալ, 'ի սաստէ քումմէ կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն, աջ քո
'ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու-
ցեր զնա 'ի քեզ։
Եւ ոչ 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո
տր կարդասցուք։
Ած զօրութեց դարձո զմեզ, երևեցո
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք։

Ի կատարած. վս հնձանաց. Սաղմոս ասափու։

Ձ

Ցնծացէ՛ք առ Ած, օգնական է մեր.
աղաղակեցէ՛ք առ Ած յակոբայ։
Առէ՛ք սաղմոս, և տուք օրհնութի. սաղ-
մոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութե։
Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոց. յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

 Հրա_

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք
են Աստուծոյ Յակոբայ։
Վկայութիւն յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա
ոտ՟ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց,
լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։
Ի բաց արար ի բեռանց զթիկունս նորա.
և զձեռս նորա յորթ և ի թիթի ծառայելոյ։
Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝ և փրկե
ցի զքեզ, լուայ քեզ ի գաղտնութեան
մրրկին, և փորձեցի զքեզ ի վերայ ջուրցն
հակառակութեան։
Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ.
և Իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ։
Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք առժամայնք.
և մի՛ երկիր պագանիցես դու Աստուծոյ օտարի։
Ես եմ Տէր Աստուած քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտացւոց. բա՛ց զբերան
քո՝ և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում.
և Իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ։
Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց
սրտից իւրեանց. զի գնասցին նոքա ըստ
կամս անձանց իւրեանց։
Օ՜ի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ

ինձ, կամ իէլ ի զճ՛նպրհս իմ գնացեալ էր.
Ըստ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ
զթշնամիս նր, եւ ՚ի վերայ նեղչաց նր
արկեալ էր զձեռն իմ.
Թշնամիք տն ստեցին նմա, եւ եղիցին
ժամանակք նց յաւիտեանս.
Կերակրեաց զնս ՚ի պարարտութէ ցորե_
նոյ, եւ ՚ի վիմէ մեղր յագեցոյց նս.

Սաղմոս ասափայ. ՁԱ

Ած եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց, եւ ՚ի
մէջ նց դատէր զնս.
Մինչեւ յե՞րբ դատէք անիրաւութի, եւ
ակն առնուք մեղաւորաց.
Իրա_ւունս արարէք որբոյն եւ այրւոյ. իրա_
ւունս արարէք տնանկին եւ խոնարհի.
Ապրեցուցէ՛ք զաղքատն եւ զտնանկն,
՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէ՛ք զնս.
Ո՛չ իմացին եւ ո՛չ ՚ի միտ առին, ՚ի խաւարի
գնային, եւ շարժեցին ամ հիմունք երկրի
Ես ասացի՝ թէ աստուա՛ծք իցէք, կամ
որդիք բարձրելոյն ամենեքեան.
Դուք ահաւադիկ ոպ զմարդիկ մեռա
նիք. եւ ոպ զմի յիշխանաց անկանիք.
Արի՛ ած, եւ դատեա՛ զերկիր. զի դու
ժառանգեսցես զամ հեթանոսս.

Օրհնութիւն · Աւագին Շաբաթու ·

ՁԲ

Ա͞Ծ ո՞ քեզ նմանեսցի · մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր ա͞ծ ·

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց ·

Ի վերայ ժողովրդեանս քո խորամանկեցին զգիտուն · խորհեցան ՚ի վ͞ր սրբոց քոց, և ասացին ·

Եկայք սատակեսցուք զն͞ա յազգաց, և մի՛ յիշեսցի անուն իսրայէլի և ևս ·

Խորհեցան միաբանութ͞ե ՚ի միասին · և վասն քո ուխտ արարին ·

Բնակք եդովմայեցւոց՝ և իսմայէլա-ցիք, մովաբ և հագարացիք ·

Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ, և այլազգիքն ա͞մ բնակչօքն հանդերձ ծուրայ ·

Նաև ասուր եկեալ էր ընդ ն͞ա · ա-մենեքեան սոքա՝ զօրավիգն էին որդ-ւոցն ղովտայ ·

Արա՛ զն͞ա ո͞պ զմադիամ, ո͞պ զսիսարայ, և ո͞պ զաբին՝ ՚ի ծործորսն կիսոնի ·

Ա-

Սատակեցան նոքա յականս դովրոյ․ և
եղեն որպէս զաղբ երկրի ։
Արա՛ զիշխանս նց̄ ո՛պ̄ զօրէբն․ զէբն,
զզէբէէ, զսաղմանա, և զա̄մ իշխանս նց̄ ։
Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք ՚ի մեզ
զսրբութիւն այ̄ ։
Այ̄ իմ՝ արա՛ զնոսա ո՛պ̄ զանիւ, և ո՛պ̄
զեղեգն առաջի հողմոյ ։
Որպէս հուր՝ զի այրէ զանտառս, ո՛պ̄
բոց՝ զի կիզու զլերինս ։
Նոյնպէս հալածեսցես զնս̄ մրրկաւ
քով․ և բարկութ̄բ քով խռովեցուսցես զնոսա ։
Լից զերեսս նց̄ անարգանօք, և խնդրեսցեն զանուն քո տր̄ ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս
յաւիտենից, և ամօթալից կորիցեն ։
Ծանիցեն զի անուն քո տր̄ է․ և դու
միայն բարձրեալ ես ՚ի վր̄ ամ̄ երկրի ։

՚Ի կատարած․ վս̄ հնձանացն․ որդւոցն կորխայ ։

Սաղմոս ։ ՁԳ․

Որպէս սիրելի են յարկք քո տր̄ զօ-
րութեց․ ցանկայ և փափագի անձն իմ
՚ի գաւիթս քո ։

Սիրտ

Սիրտ իմ եւ մարմին իմ՝ ցնծացեն առ
ա֟ծ կենդանի։

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն. եւ
տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղան քո տ֟ր զօրութ֟եց, թագաւոր
իմ եւ ա֟ծ իմ։

Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են ՚ի
տան տեառն. յաւիտեանս յաւիտենից
օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութի իւր ՚ի
քէն է. եւս եդ ՚ի միտս իւրում ՚ի հով
տէս տրտմութ֟ե ՚ի տեղւոջ՝ յորում
ուխտեաց։

Օրհնութի տացէ՝ որ զօրէնս դ֟նէ.
գնասցէ նա ՚ի զօրութ֟է ՚ի զօրութի. եւ
երեւեսցի ա֟ծ հրեշտակաց ՚ի սիոն։

Տ֟ր ա֟ծ զօրութ֟եց՝ լո՛ւր աղօթից իմոց.
ունկն դիր ա֟ծ յակոբայ։

Ընդունող ես դու մեր. տես ա֟ծ եւ
նայեա՛ց յերեսս օծելոյ քո։

Վասն զի լաւ է ինձ՝ մի օր ՚ի գաւիթս
քո, քան զհազարս։

Ընտրեցի ես ընդ աղբ գալ ՚ի տան ա֟յ
առաւել, քան բնականալ ՚ի յարկս մե
ղաւորաց։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն սիրէ Տէր Աստուած մեր. զշնորհս և զփառս տացէ.
Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր յայնցանէ, որ գնան յամբծութեան.
Տէր Աստուած զօրութեանց, երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ.

Ի կատարած · որդւոցն կորխայ · Սաղմոս դաւթի ·

ՁԴ.

Հաճեցար Տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն Յակոբայ.
Թողեր զանօրէնութիւն ժողովրդեան քո, և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա.
Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո, և դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութեան քո.
Դարձ առ մեզ Աստուած փրկիչ մեր, և դարձո զսրտմտութիւնս քո ՚ի մէնջ.
Մի յաւիտեան բարկանար մեզ Տէր. և մի ձգեր բարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ.
Աստուած դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ.
Ցոյց մեզ Տէր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո տուր մեզ.
Լուայց զինչ խօսի Տէր Աստուած մեր. խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ

առ

առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ, որք դար-
ձեալ են առ նա սրտիւք.
Այլ այն՝ մերձ է առ երկիւղածս իւր
փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նորա
յերկրի մերում.
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին.
արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդա-
րութիւն յերկնից երևեցաւ.
Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տա-
ցէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա
գնասցէ. դիցէ ՚ի ճանապարհի զգնացս իւր.

Սաղմոս Դաւթի. Աղօթք Նորին.

ՁԵ.

Խոնարհեցո տէր զունկն քո՝ և
լուր ինձ. զի աղքատ և տնանկ
եմ ես.
Պահեա զանձն իմ տէր. և փրկեա ըզ
ծառայս քո Աստուած իմ, որ ՚ի քեզ յուսացայ.
Ողորմեա ինձ տէր, զի առ քեզ աղաղա-
կեցի զօր համապազ. ուրախ արա զանձն
ծառայի քո, զի առ քեզ տէր համբարձի
զանձն իմ.

Զի դու տ՟ր՝ քաղցր և ուղիղ ես . բա‐
զումողորմ առ ամենեսեան , որք կար‐
դան առ քեզ .
Ունկն դիր տ՟ր աղօթից իմոց, և նայեա՛
՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց .
Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ
քեզ , և լուար ինձ .
Ո՛չ ոք է նման քեզ յաստուածս տ՟ր .
և ո՛չ ոք է ըստ գործս քո .
Ա՟մ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և
երկիրպագցեն առաջի քո, և փառաւոր
արասցեն զանուն քո յաւիտեան .
Մեծ ես դու տ՟ր՝ և առնես սքանչե‐
լիս . և դու միայն ես ա՟ծ .
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քում,
և գնացից ՚ի ճշմարտութեան քում, և ու‐
րախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանուա‐
նէ քումմէ .
Խոստովան եղէց առ քեզ տ՟ր ա՟ծ իմ
բոլորով սրտիւ իմով . փառաւոր արա‐
րից զանուն քո յաւիտեան .
Մեծ եղև ՚ի վ՟ր իմ ողորմութի քո տ՟ր . և
փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց
Ա՟ծ , անօրէնք յարեան ՚ի վ՟ր իմ . և ժո‐

ղովք

զմեք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ
համարեցան զքեզ ած առաջի իւրեանց։
Եւ դու տր ած իմ գթած ես և ողոր
մած, երկայնամիտ՝ բազումողորմ և
ճշմարիտ. նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ.
Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո զորդի
աղախնոյ քոյ. և արա առ իս նշան բարութե
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի
դու տր օգնեցեր ինձ, և մխիթարե-
ցեր զիս։

Սաղմոս օրհնութե. որդւոցն կորխայ։ ՁԶ.

Հիմունք նր ՚ի լերան սբ նր. սիրէ
տր զդրունս սիոնի՝ առաւել քան
զամ յարկան յակոբայ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վն քո, ա-
հաւադիկ քաղաքդ այ։
Յիշեցի զռահաբ և զբաբիլոն՝ որք ճա-
նաչեն զիս. ահա այլազգիք և ծուր՝ և
ժողովուրդք հնդկաց, սոքա եղեն անդ։
Սիոնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ ՚ի նմա.
և ինքն հիմունս էարկ ՚ի նմա բարձրեալն
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան,
իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ։
Որպէս զի ուրախ լեցին ՚ի քեզ ամքն. որոց
բնակութիւն ՚ի քեզ է։

Ի կատարած. վսն մաղաղէթայ իմաստութեան. ղէ եա
պատասխանի Եմանի իմաստութէ Իէլի։ ՁԷ.

Տր ած փրկուե իմոյ, ՚ի տուէ կարդա-
ցի՝ և գիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առջի քո Տր. խոնար-
հեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ։
Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և
կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան. և հա-
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն
՚ի գուբ։ Եղէ ես որպէս մարդ առանց
օգնականի, և ՚ի մեռեալս ազատ։
Որպէս զվիրաւորս, որք ննջեն ՚ի գե-
րեզմանս։
Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ՚ի ձեռա-
նէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն, ՚ի խա-
ւարի և ՚ի ստուերս մահու։
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի քո.
զամ զբօսանս քո ածեր ՚ի վր իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ՝ և ոչ ելանէի. աչք իմ տը-
կարացան յաղքատութէ։
Աղաղակեցի առ Տր զօրհանապազ, և

համբարձի առ քեզ զձեռս իմ ։
Միթէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս
քո ․ կամ բժիշկք յարուցեալ, խոստո-
վան առնիցին առ քեզ ։
Միթէ պատմեսցէ ոք երբեք ՚ի գե-
րեզմանի զողորմութիս քո, կամ զճշմար-
տութիս քո ՚ի կորստեան ։
Միթէ ճանաչիցին ՚ի խաւարի սքան-
չելիք քո, կամ արդարութիւն քո յեր-
կիր մոռացեալ ։
Ես առ քեզ Տէր աղաղակեցի, առաւօ-
տու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ ։
Ընդէր Տէր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն ։
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ՚ի ման-
կութենէ իմմէ ․ ՚ի բարձրութենէ խոնար-
հեցայ և ափշեցայ ։
Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո ․ ա-
հաւորք քո խռովեցուցին զիս ։
Շրջեցան զինև որպէս ջուր, զօր ամենայն
պաշարեցին զիս ՚ի միասին ։
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ
և զծանօթս իմ, վասն թշուառութեան
իմոյ ։

Իմաստութիւն Եթանայ յեզրայելացւոյ:

ՁԸ

Ողորմութիւնս քո Տէր յաւի-
տեան օրհնեցից ազգէ յազգ
պատմեցից զճշմարտութիւնս քո
բերանով իմով:

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութեամբ շի-
նեսցի, յերկինս պատրաստ եղիցի ճշ-
մարտութիւն քո:

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց, երդուայ
Դաւթի ծառայի իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո,
և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո:

Խոստովան եղիցին երկինք զսքանչե-
լեաց քոց Տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկե-
ղեցիս սրբոց:

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ կամ
ո՞վ նմանիցի Տեառն յորդիս Աստուծոյ:

Աստուած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց
խուռոց, մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ ամենեցուն
որք շուրջ են զնովաւ:

Տէր Աստուած զօրութեանց ո՞ նմանի քեզ. հզօր
ես դու Տէր՝ և ճշմարտութիւն քո շուրջ է
զքև:

Դու տիրես զօրութեանց ծովու. և զխռովութիւն ալեաց նորա դու ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցաներ որպէս զվիրաւորս զամբարտաւանս, ՚ի զօրութիւն բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո։
Քո են երկինք և քո է երկիր, զաշխարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր, զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր, Թաբօր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։
Քո է բազուկ և քո է զօրութիւն, զօրասցի աջ քո՝ և բարձր եղիցի ձեռն քո։
Յարդարութիւն և յիրաւունս հաստատեալ է աթոռ քո, ողորմութիւն և ճշմարտութիւն գնասցեն առաջի երեսաց քոց։
Երանի՛ ժողովրդեան, որ գիտէ զօրհնութիւն քո տէր. ՚ի լոյս երեսաց քոց գնասցեն, և յանուն քո ցնծասցեն զօրհանապազ, և յարդարութեան քում բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես տէր, և ՚ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր։
՚Ի տեառնէ է օգնութիւն մեր յսրբոյն Իսրայէլի Թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որ

դիս

դիս քո, և ասացեր եդից զօգնութիւն իմ ի վր̅ հզօրին, և բարձր արարից զընտրեալն ՚ի ժողովրդենէ իմմէ ։
Գտի զդաւիթ ծառայ իմ, և իւղով սրբով իմով օծի զնա ։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա ։
Ոչ՛ մեղիցէ նմա թշնամի, և որդի անօրէնութե̅ ոչ՛ չարչարեսցէ զնա ։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս նր̅, և զատելիս նր̅ ՚ի պարտութի̅ մատնեցից ։
Ճշմարտութի̅ իմ և ողորմութի̅ իմ ը̅ նմա, և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նր̅ ։
Եդից ՚ի ծովու զձեռն նր̅, և ՚ի վերայ գետոց զաջ նորա ։
Նա կարդասցէ առ իս՝ հայր իմ ես դու, ա̅ծ ընդունող փրկութե̅ իմոյ ։
Ես անդրանիկ արարից զնա, և բարձր քան զա̅մ թագաւորս երկրի ։
Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութի̅ իմ, և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա ։
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նորա, և զաթոռ նորա որպէս զաւուրս երկնից ։

Եթէ թողցեն որդիք նր̅ զօրէնս իմ, և
յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։
Եթէ զարդարութի̅ս իմ անարգեսցեն, և
զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն։
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութի̅ս նց̅
և տանջանօք զանիրաւութի̅ս նց̅։
Բայց զողորմութի̅ իմ ոչ արգելից ՚ի
նոցանէ, և ոչ նենգեցից ճշմարտութե
իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ իմ, և
ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն
ոչ արհամարհեցից։
Միանգամ երդուայ ՚ի սրբութի̅ իմ,
թէ Դաւթի ես ոչ ստեցից։
Զաւակ նր̅ յաւիտեան կացցէ, և ա
թոռ նր̅ ոպ̅ զարեգակն առաջի իմ. և ոպ̅
զլուսին, զի հաստատեալ է յաւիտեան
վկայ հաւատարիմ յերկինս։
Իսկ արդ՝ դու մերժեցեր և անարգե
ցեր, և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո։
Դարձուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ քում
մէ, պղծեցեր յերկրի զսրբութի̅ նորա։
Քակեցեր զա̅մ պարիսպս նր̅, և եդեր
զամուրս նորա ՚ի դողումն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճնպ̅րհի.
և եղև նա նախատ դրացեաց իւրոց։

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր՟, և ու-
րախ արարեր զա՟մ թշնամիս նորա։
Դարձուցեր զօգնութի՟ ՚ի սրոյ նր՟, և
ոչ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի։
Անարգեցեր զսրբութի՟ նր՟, և զաթոռ
նորա յերկիր կործանեցեր։
Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց
նորա, և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո
՚ի սպառ, բորբոքեսցի ո՟պ հուր բարկութի՟
քո։ Իսկ արդ յիշեա՛ և տես, թէ ով է
իմ հանգիստ. մի թէ ՚ի զո՞ւր ինչ ստեղ-
ծեր զա՟մ որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ զ-
մահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձե-
ռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տ՟ր առաջինք,
զոր երդուար Դաւթի ճշմարտութ՟բ քով.
Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քո, զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց.
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր,
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ տէր ա՟ծ յաւիտեանս յաւի-
տենից. եղիցի եղիցի։

 Օրհ-

Օրհնութ Նաւակատեաց սրբոյն Սիովնայ :
Նոյն . Էղ :

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առա-ւօտ առնել առ քեզ Ած :

Վասն զի լոյս են հրամանք քո 'ի վր երկրի . ուսարուք զարդարութի բը-նակիչք երկրի :

Վարկեսցի ամբարիշտն, և այլ ոչ ուսցի առնել յերկրի զարդարութի ճշմարտութեան :

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ զփառս Տյ :

Տէր բարձր ես, և բազուկ քո հզօր . և նոքա ոչ գիտացին :

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն, և նախանձ արկցէ անխրատ ժողովրդեան . և արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ :

Տր ած մեր տուր մեզ զխաղաղութի քո . զի ըստ ամ գործոց մերոց հատու-ցաւ մեզ :

Տէր ած մեր ստացիր զմեզ, զի բաց 'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ :

Իսկ

Իսկ արդ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ոչ տեսանիցեն, և ոչ բժիշկք յարուցանիցեն։

Վասն որոյ ածեր հարեր սատակեցեր և ջնջեցեր զա՟մ արու մանուկ նց՟.

Յաւել՟ տր զչար ՚ի վ՟ր չարի նց՟, և ած զչար ՚ի վերայ անօրինաց երկրի.

Տէր ՚ի նեղութե՟ յիշեցաք զքեզ. զի փոքր մի նեղու՟ի է խրատ քո ՚ի վ՟ր մեր.

Որ՟պ երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ իցէ ժամանակ ծննդեան, և առ ցաւս իւր ճչիցէ.

Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում տէր. յահ և յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք, և ծնաք զհոգի փրկութե՟ քո։

Ո՛չ եւս կործանիցուք մեք, այլ կործանեսցին անօրէնք երկրի։

Յարիցեն մեռեալք, և կենդանասցին ամենեքեան, որք եդե՟լ են ՚ի գերեզմանս։

Զարթիցեն ցնծասցեն, և ուրա՛խ եղիցին դադարեալք յերկրի։

Վասն զի ցօղ որ ցօղի ՚ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն

ամբարշտեալ սատակեսցի ։

Ա՛յս տուր ժողովուրդ խնդրեմ մուտ ի շտեմարանս քո . և փակեա՛ զդրունս քո առաջի երեսաց քոց ։

Փախիր և թագիր առ ժամանակ մի՝ մինչև անցցէ բարկութի տն ։

Փառք հօր և որ" ։

Աղաչանք ։

Աղաղուեց տուօղ Քս՝ զխաղաղութին և զերկնային ողորմութին քո պարգևեա՛ յարարածս քո ։

Ա՛րտաքէր տր՝ ձն երբեմն-հասոյ անս" ։
Օ չարաչն և աղաղօթս, 'ի վերջն Նորանէլ
հանոնքն կացեն 'ի 35 . երեսն ։

Հաստատեաց առ յակոբ զհրաման իւր. և առ իէղ զուխտ իւր յաւիտենից։

Սաղմոս. 104. 9։

ՁԹ

ՏՐ ԱՊԱՒԷՆ

եղեր մեր ազգէ մինչեւ յազգ․ մինչեւ լերինք հաստատեալ էին, և մինչեւ ստեղծեալ էր երկիր և զաշխարհս։ Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս դու ես․ մի՛ դարձուցաներ զմարդ 'ի տառապանս․ և ասացեր, դարձարո՛ւք որդիք մարդկան․

Հա․

Հազար ամ յաչս քո որպէս օր երեկին զի էանց. որպէս պահ մի գիշերոյ. եւ ամք նոցա անարգութիւն եղիցին։

Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին եւ ծաղկեսցին, ընդ երեկոյս թարշամեսցին չորասցին եւ անկցին։

Սատակեցաք մեք ի բարկութենէ քումմէ, եւ ի սրտմտութենէ քումմէ խռովեցաք։

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո, եւ զկեանս մեր ի լոյս երեսաց քոց։

Զամենայն աւուրս մեր նուաղեցան, եւ ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք։

Ժամանակ ամաց մերոց անդատար որպէս սարդի. եւ թիւ աւուրց ամաց մերոց ի նոսա եօթանասուն ամ։

Ապա թէ առաւել եւս՝ ութսուն ամ. եւ որ ինչ աւելի է քան զայն՝ ցաւք եւ հեծութեամբ։

Եկն ի վերայ մեր հեծութիւն, եւ խրատեցաք. իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզօրութիւն բարկութեան քո, եւ կամ յահէ քումմէ զսրտմտութիւն քո համարեսցի։

Ցոյց ինձ զաջ քո. եւ որ խոնարհ են սրտիւք, զիմաստութիւն քո։

Դարձ տէր մինչև յերբ, մխիթարեաց ի ծառայս քո։

Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ քով. ցնծացաք և ուրախ եղաք զամենայն աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն յորս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեա՛ տէր ի ծառայս քոյ և ի գործս ձեռաց քոց, և առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա. եղիցի լոյս տեառն ի վերայ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ արա ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա՛ մեզ։

Օրհնութիւն գովութեան դաւթի. Ղ.

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստուծոյ յերկնից հանգիցէ։

Ասասցէ տեառն ընդունող իմ ես. ապաւէն իմ Աստուած, և ես յուսամ ի նա։

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և ի բանից ի խռովութէ։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ, ի հովանի թևոց նորա յուսասցիս։

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքև ճշմարտութիւն նորա։

Մի՛ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի,
և ո՛չ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ։
Յիրէ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի գայթակ
ղութէ դիւ՛ին ՚ի հասարակ աւուր։
Անկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք,
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քեզ
իւիք ո՛չ մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես.
զի դու տէր յոյս իմ ես։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն,
զի ո՛չ հասցեն առ քեզ չարք, և տան
ջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ վն̃
քո, ՚ի պահել զքեզ յա̃մ ճանապարհս քո։
՚Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ զի
մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո։
՚Ի վե՛ր իժից և քարբից գնասցես դու. և
առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։
Վասնզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից
զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ։
Աղաղակեսցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա,
և առ նմա եղէց ՚ի նեղութեան.

Փառ

Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա,
երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից
նմա զփրկութիւն իմ.

Օրհնութիւն Սաղմոս Դաւթի. ՂԱ.

Բարի է խոստովան լինել Տն, և սաղ-
մոս ասել անուան քում Բարձրեալ.
Պատմել յառաւօտու զողորմութիւն քո.
և զճշմարտութիւն քո ի գիշերի.
Տասնաղեան սաղմոսարանաւ, ի ձայն
օրհնութեան գովել.
Ուրախ արարեր զիս Տր յարարածս քո,
և ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց.
Որպէս զի մեծ են գործք քո Տր, և յոյժ
խոր են խորհուրդք քո.
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ, և
անմիտն զայս ոչ առնու ի միտ.
Ի բուսանել մեղաւորաց որպէս խոտ, ի
ծաղկել ամենեցին որք գործեն զանօրէնաւի
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից.
և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս Տր.
Զի ահա թշնամիք քո Տր, զի ահա թըշ-
նամիք քո կորիցեն, ցրուեսցին ամենայն
որք գործեն զանօրէնութիւն.
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերոյ եղջիւր
իմ, և ծերութի իմ ի ձէթ պարարտութե.

Եւ տես ակն իմ 'ի թշնամիսն իմ, որք յա-
րուցեալ են 'ի վերայ իմ չարութե, 'ի նմ
լուիցէ ունկն իմ.

Արդարքն որպ զարմաւենիս ծաղկեսցին.
որպ զմայրսն լիբանանու բազմացեալք եղիցին
Տնկեալք եղիցին 'ի տան Տն, և 'ի գա-
ւիթս Այ մերոյ ծաղկեսցին.

Եւս և բազմացեալք եղիցին 'ի ծերութի
պարարտութե, գիրգք և փափուկք եղի-
ցին 'ի պատմել յուղիղ է Տր Աճ մեր, և
ոչ գոյ 'ի նմա անիրաւութի.

Օրհնութի Դաւթի Դաւթի.
ՂԲ

ՏՐ թագաւորեաց վայելչութի
զգեցաւ, զգեցաւ Տր զօ-
րութի՝ ընդ մէջ իւր էած.
Հաստատեաց զաշխարհ զի մի՛ սասանես-
ցի. պատրաստ է աթոռ քո 'ի սկզբանէ
յաւիտենից դու ես.

Ամբարձան գետք Տէր, և ամբարձին
գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն
գետք 'ի գնացս իւրեանց.

'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն
ԺԴ. զբօսանք ծովու.

Սքանչելի ես դու տէր ՚ի բարձունս. վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք. Տան քում վայելէ սրբութի̅ն տ̅ր՝ ընդ երկայն աւուրս:

Սաղմոս դաւթի. Չորեքտասաներորդ. ՂԳ.

Ա̅ծ վրէժխնդիր, տ̅ր ա̅ծ՝ վրէժխնդ֊
դիր յայտնեցար:
Բարձր լեր որ դատես զերկիր. հատո զհատուցումն ամբարտաւանից:
Մինչև յերբ մեղաւորք տէր, մինչև յերբ մեղաւորք պարծեսցին:
Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութի̅. խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն:
Զժողովուրդ քո տէր խոնարհ արարին, և զժառանգութի̅ քո չարչարեցին:
Զայրին և զպանդուխտն սպանին. զորբսն կոտորեցին. և ասացին՝ ոչ տեսանէ զայս տ̅ր, և ոչ ՚ի միտ առնու ա̅ծ յակոբայ:
Իմացարուք անզգամք ժողովրդոց՝ և անմիտք, մինչև յերբ ոչ առնուք ՚ի միտ:
Որպ̅ զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ:

Որ խրատէ զազգս՝ ոչ թէ ոչ յանդի-
մանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ զգի-
տութի. Տր ճանաչէ զխորհուրդս մարդ-
կան՝ զի են ընդունայնք.
Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու Տր.
և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։
Ցածուցանես դու նմա զաւուրս չա-
րութե, մինչև փորեսցի խորխորատ
մեղաւորի.
Զի ոչ մերժէ Տր զժողովուրդ իւր, և զժ-
ժառանգութի իւր ոչ առնէ անտես։
Մինչև դարձցին իրաւունք յարդա-
րութի. ընկալցին զնա ամենեքեան որք
ուղիղ են սրտիւք։
Ո՞վ յարիցէ ընդ իս ՚ի վր չարաց. կամ
ո՞ հաստատեսցի ինձ ՚ի վր այնոցիկ,
որք գործեն զանօրէնութիւն։
Եթէ ոչ Տր օգնեալ էր ինձ, փոքր մի
ևս բնակեալ էր անձն իմ ՚ի դժոխս։
Եթէ ասէի՝ թէ ահա՛ սասանեցան ոտք
իմ, ողորմութի քո Տր օգնէր ինձ։
Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթա-
րութի քո ուրախ առնէր զանձն իմ։
Մի՛ հաստատեսցի քեզ աթոռ անօ-

րէ-

րէնութեան՝ որ պատճառէ զվաստակս ընդ-
դէմ հրամանի։

Որսացեն զանձն արդարոյ, և զարիւն
անմեղ պարտաւոր առնէին։

Եղև Տէր ապաւէն իմ, Աստուած օգնական
յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նոցա Տէր ըստ անօրէնութեան
նոցա և ըստ չարութեան նոցա կորուսանես-
ցէ զնոսա Տէր Աստուած մեր։

Օրհնութիւն դաւթի։ ՂԴ.

Եկայք ցնծասցուք ի Տէր. աղաղակես-
ցուք առ Աստուած փրկիչ մեր։

Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովանութեամբ.
և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա։

Զի մեծ է Տէր. Թագաւոր մեծ ի վերայ
ամենայն երկրի։

Ի ձեռս նորա են ամենայն սահմանք երկրի,
և բարձրութիւնք լերանց նորա են։

Նորա է ծով և նա արար զնա. և զցա-
մաք՝ ձեռք նորա ստեղծին։

Եկայք երկիր պագցուք նմա. անկցուք
և լացցուք առաջի Տեառն արարչին մերոյ։

Զի նա ինքն է Տէր Աստուած մեր. մեք ժողո-
վուրդք ձեռին նորա, և խաշն արօտի նորա։

Այսօր

Այսօր եթէ ձայնի նորա լուիջիք, մի խստա-
ացուցանէք զսիրտս ձեր որպէս 'ի դառնութեան.
Յաւուրն փորձութեան յանապատին. ուր փոր-
ձեցին զիս հարքն ձեր, քննեցին զիս և
տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ.
Զանացի ընդ ազգին ընդ այնմիկ՝ և
ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք. և
նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ.
Որպէս երդուայ 'ի բարկութեան իմում, թէ
մտցեն 'ի հանգիստ իմ.

Սաղմոս Դաւթի. 'ի ժամանակի զի տաճարն շի-
նեցաւ յետ գերութեանն. ՂԵ

Օրհնեցէ՛ք զՏէր յօրհնութիւն նոր.
օրհնեցէ՛ք զՏէր ամենայն երկիր.
Օրհնեցէ՛ք զՏէր և օրհնեցէ՛ք զանուն
նորա. աւետարանեցէ՛ք օրըստօրէ ըզ-
փրկութիւն նորա.
Պատմեցէ՛ք 'ի հեթանոսս զփառս նորա.
յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նորա.
Մեծ է Տէր և օրհնեալ է յոյժ. ահար-
կու է նա 'ի վերայ ամենայն կռոց.

Զի ա–

Ամենայն կուռք հեթանոսաց դևք են. այլ տէր զերկինս արար :

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է առաջի նր. սրբութիւն և մեծ վայելչութիւն 'ի սրբութեան նորա :

Մատուցէ՛ք տն տոհմք ազգաց, մատուցէ՛ք տն զփառս և զպատիւ. մատուցէք տն զփառս անուան նորա :

Առէ՛ք պատարագս՝ և մտէ՛ք 'ի սրահս նր. երկիրպագէք տն 'ի գաւիթս սրբութե նր. և խռովեսցի յերեսաց նր ամենայն երկիր :

Ասացէ՛ք 'ի հեթանոսս՝ թէ տր թագաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի . և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ :

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ իւրով. ցնծասցեն դաշտք՝ և ամ որ է 'ի նս :

Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտառի յերեսաց տն զի գայ, և գայ նա 'ի դատել զերկիր :

Դատէ զաշխարհս իրաւամբք, և զժողովուրդս ամ ճշմարտութբ իւրով.

 Աղ_

Յաղագս դաւթի. 'ի ժամանակի զի երկիրն հաստա-
տեցաւ : ՂԶ.

Տր̃ թագաւորեաց՝ ցնծասցէ՛ երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք :
Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ . յիրա-
ւունս և յարդարութի՛ ուղղեալ է ա-
թոռ նորա :
Հուր առաջի նր̃ գնասցէ , և այրես-
ցէ շուրջ զթշնամիս նորա :
Երևեցան փայլատակունք նր̃ տիեզե-
րաց . ետես և սասանեցաւ երկիր :
Լերինք որպ̃ մոմ հալեսցին յերեսաց
տն̃ , յերեսաց տն̃ ամ̃ երկրի :
Պատմեսցեն երկինք զարդարութի՛ նր̃ . և
տեսցեն ամ̃ ժողովուրդք զփառս նր̃ .
Ամաչեսցեն ամենեքեան որք երկիր պա-
գանեն կռոց , և որք պարծին 'ի դրօ-
շեալս իւրեանց :
Երկիր պագցեն նմա ամ̃ հրեշտակք
նր̃ , զի լուաւ և ուրախ եղև սիոն .
և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն
իրաւանց քոց տէր :
Զի դու բարձրեալ ես 'ի վր̃ ամ̃ երկ-
րի . յոյժ բարձրացար 'ի վր̃ ամ̃ կռոց :

Որք սիրէ՛ք զտր՝ ատեցէ՛ք զչարութի.
պահէ տր զանձինս սբց իւրոց. ՚ի ձե-
ռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։
Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սըր-
տից եղեւ ուրախութիւն։
Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տր. եւ խոս-
տովան եղերուք յիշատակի սրբութե նր։

Սաղմոս դաւթի։ ՂԷ.

Օրհնեցէ՛ք զտր յօրհնութի նոր, զի
սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր, եւ բազուկ սբ
իւր։
Ցոյց տր զփրկութի իւր. առաջի ազ-
գաց յայտնեաց զարդարութի իւր։
Յիշեաց ողորմութբ իւրով զյակոբ.
ճշմարտութբ իւրով զտունն իէլի. եւ տե-
սին ամ ծագք երկրի զփրկութի այ մերոյ։
Աղաղակեցէ՛ք առ տր ամ երկիր. օրհ-
նեցէ՛ք՝ ցնծացէ՛ք՝ եւ սաղմոս ասացէք։
Սաղմոս ասացէք այ մերոյ օրհնութբ.
օրհնութբ եւ ՚ի ձայն սաղմոսաց։
՚Ի ձայն օրհնութե կառածոյ փողոյ. օրհ-
նութբ ցնծութբ եւ ՚ի ձայն եղջեր փողոյ։

առա-

աղաղակեցէ՛ք առաջի Թագաւորին Տեառն։
Սասանեսցի ծով լրիւ իւրով, տիեզերք
եւ ամենայն բնակիչք նորա. եւ գետք ծափս հար-
ցեն ՚ի միասին ձեռամբ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի Տեառն, զի գայ
զի հասանել է Տէր ՚ի դատել զերկիր։
Դատէ զաշխարհս արդարութեամբ, եւ զժո-
ղովուրդս իւր ուղղութեամբ։

Սաղմոս Դաւթի. ՂԸ.

Տէր Թագաւորեաց՝ բարկացան
ժողովուրդք, որ նստիս ՚ի քերո-
բէս, սասանեսցի երկիր։
Տէր ՚ի Սիոն մեծ է, եւ բարձր ՚ի վերայ ամենայն
ժողովրդոց։
Խոստովան եղիցին անուան քում մե-
ծի, զի ահաւոր եւ սուրբ է, եւ պատիւ
Թագաւորի զիրաւունս սիրէ։
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն, զի-
րաւունս եւ զարդարութիւն ՚ի Յակոբ դու
արարեր։
Բարձր արարէք զՏէր Աստուած մեր. երկիր

պա-

պագէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է ։

Մովսէս և Ահարոն երիցունք նր. Սամուէլ ընդ այնոսիկ, որք կարդան զանուն նորա ։

Կարդային առ Տր և նա լսէր նց, և ՚ի սեան ամպոյ խօսէր ընդ նոսա ։

Պահէին զվկայութի նր, և զհրամանս զոր ետ նոցա ։

Տէր Ած մեր դու լսէիր նց, Ած դու քաւիչ լինէիր նց, և վրէժխնդիր ՚ի վերայ ամ գործոց նոցա ։

Բարձր արարէք զՏր Ած մեր, երկիր պագէք ՚ի լեառն սբ նորա, զի սբ է Տէր Ած մեր ։

Սաղմոս դաւթի ։ ՂԹ.

Ողջունեցէ՛ք առ Տր ամ երկիր, ծառայեցէ՛ք Տն ուրախութեամբ ։

Մտէ՛ք առաջի նր ցնծութբ, ծանիրուք զի նա է Տէր Ած մեր ։

Նա արար զմեզ, և ո՛չ մեք էաք ։ Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա ։

Մտէք ըն դրունս նր խոստովանութբ, և օրհնութբ ՚ի յարկս նորա ։

 Խոստ_

Խոստովան եղերուք Տ̄ն , և օրհնեցէ՛ք
զանուն նորա :
՚Քաղցր է Տ̄ր , յաւիտեան է ողորմութի՛
նր̄ . ազգէ մինչև յազգէ ճշմարտութի՛
նորա :

Սաղմոս դաւթի . Ճ

Յողորմութի՛ և յիրաւունս օրհնեցից ըզ-
քեզ Տ̄ր . սաղմոս ասացից , և ՚ի միտ առից .
Ճանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ առ
իս , զի գնայի ես յամբծութեան սրտի
իմոյ ՚ի մէջ տան իմոյ :
Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անի-
րաւութեան . ոչք առնէին զանօրէնութի՛ ,
ատեցի :
Ո՛չ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սըր-
տիւ . խոտորեալ յինէն անզգամին , և
ես ինչ ո՛չ փոյթ առնէի :
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ , զնա
բացէ ՚ի բաց հալածէի :
Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ագահ սըր-
տիւ , ընդ նմա և հաց ո՛չ ուտէի :
Աչք իմ ՚ի հաւատացեալս երկրի , զի
նստցին նոքա ընդ իս :
Որ գնայր ՚ի ճանապարհ ամբիծ , նա՛
պաշտէր զիս :

Ո՛չ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ առ-
նէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր զա-
նիրաւութիւն, չէր յաջողեալ նմա առաջի
աչաց իմոց։

Ընդ առաւօտս սպանանէի զամենայն մեղա-
ւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքէ
Տեառն զամենայն՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Աղօթք աղքատի. երբ ձանձրացեալ՝ առաջի Տն
սփռեսցէ զխնդրուածս իւր.

ՃԱ

Տէ՛ր լուր աղօթից իմոց՝ աղաղակ
իմ առ քեզ եկեսցէ, և մի՛ դար-
ձուցաներ զերեսս քո յինէն.
Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո՛ առ
իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ
առ քեզ՝ վաղվաղակի լո՛ւր ինձ։
Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ. և
ոսկերք իմ որպէս խռի՛ւ չորացան։
Հարայ ես որպէս խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ
իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ
հեծութեան իմոյ.

Կցեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նմանե-
ցայ ես հաւալուսան անապատի.
Եղէ ես որպ բու յաւերակի. տքնեցայ
և եղէ ես որպ ճնճղուկ միայն ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա‿
նապազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին։
Զմոխիր որպ զհաց կերի. և զըմպելին
իմ արտասուօք խառնեցի.
Յերեսաց բարկութե սրտմտութե քո,
զի դու բարձրացուցեր և խոնարհե‿
ցուցեր զիս.
Աւուրք իմ որպ հովանի անցին. և ես
որպէս խոտ ցամաքեցայ.
Դու տր յաւիտեան կաս, և յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ.
Դու յարուցեալ գթասցիս ի սիոնի.
ժամանակ գթալոյ նր հասեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ը̄ քարինս նր,
և ի հողս նորա գթասցին.
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ.
և ամ թագաւորք երկրի ի փառաց քոց։
Զի շինէ տր զսիոն, և երևեսցի փառօք
իւրովք ի նմա.
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ

ար‿

արհամարհեաց զխնդրուածս նոցա։
Գրեսցի այս յազգ այլ, ժողովուրդ
զոր ստացեալ է՝ օրհնեսցէ զՏէր։
Հայեցաւ նա ՚ի բարձանց ՚ի սրբութենէ
իւրմէ. Տէր յերկնից յերկիր հայեցաւ։
Լսել զհեծութիւն կապելոց, և արձակել
զորդիս մահապարտաց։
Պատմել ՚ի Սիոն զանուն Տեառն, և զօրհ-
նութիւնս նորա յԵրուսաղէմ։
Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միասին, և թա-
գաւորաց ծառայել Տեառն։
Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապարհի
զօրութեան իւրոյ. զնուազութիւն աւուրց իմոց
ասա ինձ, և մի՛ հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց
իմոց. զի ազգէ յազգ են ամք քո։
Ի սկզբանէ Տէր զհիմունս երկրի հաստա-
տեցեր, և գործք ձեռաց քոց երկինք են։
Նոքա անցանեն, և դու կաս և մնաս
յաւիտեան։
Ամենեքին որպէս զձորձս մաշեսցին. և որպէս զվե-
րարկուս փոխեսցես զնոսա և փոխեսցին։
Բայց դու նոյն ինքն ես, և ամք քո ոչ
անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնա-
կեսցին ՚ի նմա. և զաւակի նոցա յաւի-
տեան յաջողեսցի։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, և ամենայն ոսկերք
իմ զանուն սուրբ նորա ։
Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, և մի՛ մոռանար
զամենայն տուրս նորա ։
Քաւէ զմեղս քո, բժշկէ զամենայն հի-
ւանդութիւնս քո ։
Փրկէ յապականութենէ զկեանս քո,
պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ ։
Լնու ՚ի բարութենէ զցանկութիւն քո, նո-
րոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո ։
Առնէ ողորմութիւնս Տէր, և իրաւունս
ամենայն զրկելոց ։
Ցոյց Տէր զճանապարհս իւր Մովսէսի,
և որդւոցն Իսրայէլի զկամս իւր ։
Գթած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ
և բազումողորմ ։
Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ Տէր, և ոչ
յաւիտեան պահէ ոխս ։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ Տէր, և
ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ ։
Զի որչափ բարձր են երկինք յերկրէ,
այնչափ զօրացոյց Տէր զողորմութիւն իւր
՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց ։

 Որ-

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։

Որպ՟ գթայ հայր ՚ի վ՟ր որդւոց իւրոց, այնպ՟ս գթացի Տ՟ր յերկիւղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, եւ յիշեաց թէ հող եմք։

Մարդոյ որպ՟ խոտոյ են աւուրք իւր, որպ՟ ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի։

Հնչէ ՚ի նմա հողմ եւ ոչ է, եւ ոչ եւս երեւի տեղի նորա։

Բայց ողորմութի՟ն Տ՟ն Տեառն յաւիտեանս յաւիտենից ՚ի վ՟ր երկիւղածաց իւրոց, եւ արդարութի՟ն ն՟ր յորդւոց մինչեւ յորդիս։

Որք պահեն զուխտս ն՟ր, յիշեն զպատուիրանս նորա եւ առնեն զնա։

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր, արքայութի՟ն ն՟ր ամ՟ն տիրէ։

Օրհնեցէք զՏ՟ր ա՟մ հրեշտակք ն՟ր, հզօրք զօրու՟թ, որք առնէք զբան ն՟ր ՚ի լսել ձայնի պատգամաց նորա։

Օրհնեցէ՚ք զՏ՟ր ա՟մ զօրութիւնք ն՟ր, պաշտօնեայք եւ արարողք կամաց նորա։

Օրհնեցէք զՏ՟ր ա՟մ գործք ն՟ր, ընդ ա՟մ տեղիս է տ՟րութի՟ն ն՟ր. օրհնեա անձն իմ զՏ՟ր

Սաղմոս Դաւթի · 'ի վերայ աշխարհաստեղծ արարածոյ ։ ՃԳ

Օրհնեա անձն իմ զՏէր, Տէր Աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ ։

Խոստովանութիւն եւ մեծվայելչութիւն զգեցար, արկեր զլոյս որպէս զօթոց · ձգեցեր զերկինս որպէս զխորան, եւ արկեր 'ի վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա ։

Որ դնէ յամպս զգնացս իւր, եւ շրջի նա 'ի վերայ թեւոց հողմոց ։

Որ առնէ զհրեշտակս իւր յոգիս, եւ զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ ։

Հաստատեաց զերկիր 'ի վերայ հաստատութեան իւրոյ, զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեան ։

Անդունդք որպէս զգեստ վերարկու է նր, 'ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք ։

'Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, եւ 'ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցին ։

Ելանեն լեռնանան, եւ իջանեն դաշտանան, 'ի տեղի զոր հաստատեցեր զնոսա ։

Սահման եդեր և ոչ անցանեն , և ոչ
ևս դառնան 'ի ծածկել զերկիր ։
Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս .
'ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք ։
Արբուցանել զամ գազանս վայրի . յա
գեսցին ցիռք 'ի ծարաւս իւրեանց ։
Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն . և
'ի մէջ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց ։
Արբուցանէ զլերինս 'ի շտեմարանաց
իւրոց . 'ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի
երկիր ։
Բուսուցեր զխոտ 'ի լերինս , զդալարի
'ի ծառայութիւն մարդկան ։
Հաներ զհաց յերկրէ . գինի ուրախ առ
նէ՝ իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ ըզ
սիրտ մարդոյ .
Յագեսցին ծառքն անտառի, և մայրքն
լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր ։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն .
և բոյն արագլի ապաւէն է նոցա ։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց , և
վէմք ապաւէնք նապաստակաց ։
Արարեր զլուսին 'ի ժամանակի . արե
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ ։

Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. ՚ի
նմա գնան ա՟մ գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտակեն, և խնդրեն յա՟յ զկերակուրս
իւրեանց:
՚Ի ծագել արևու ժողովին, և ՚ի մորիս
իւրեանց դադարին:
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր, և ՚ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ:
Որպ՟ զի մեծ են գործք քո տ՟ր, զա՟մ
ինչ իմաստութ՟բ արարեր, և լցաւ երկիր
ստեղծուածովք քովք:
Այս ծով մեծ և անդորր. ՚ի սմա են
սողունք որոց ո՛չ գոյ թի՛ւ, գազանք
մեծամեծք և մանունք. ՚ի սմա և նաւք
գնան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ
նովաւ:
Ամենեքեան քեզ սպասեն և դու տաս
զկերակուր նոցա ՚ի ժամու:
Տաս դու նոցա և կերակրին, բանաս
զձեռն քո՝ և կերակրես զամենեսեան
կամօք քովք:
Դարձուցանես զերեսս քո ՚ի նոցանէ
և խռովին. հանես զոգի ՚ի նոցանէ,
պակասին և ՚ի հող դառնան:

Առաքես զհոգի քո եւ ստանաս զնս, եւ նորոգես զերեսս երկրի ։

Եղիցին փառք Տն յաւիտեան, եւ Տր ուրախ եղիցի յարարածս իւր ։

Ո՜ հայի յերկիր, եւ տայ դողալ սմա ․ մերձեսցի ՚ի լերինս եւ ծխեսցին ։

Օրհնեցից զՏր ՚ի կեանս իմ, սաղմոս ասացից Այ իմոյ մինչեւ եմ ես ։

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութի իմ, եւ ես ուրախ եղէց ՚ի Տէր ։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, եւ ամբարիշտք մի՛ եւս գտցին ՚ի նմա․ օրհնեա անձն իմ զՏէր ։

Ալէլուիա ։ ՃԴ

Խոստովան եղերուք Տն՝ եւ կարդացէք զանուն նր, եւ պատմեցէ՛ք ՚ի հեթանոսս զգործս նորա ։

Օրհնեցէ՛ք եւ սաղմոս ասացէք նմա ․ պատմեցէ՛ք զամ սքանչելիս նր, եւ գովեցարուք յանուն սուրբ նորա ։

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք խնդրեն զՏր, խնդրեցէ՛ք զՏր եւ հզօրք եղերուք, եւ խնդրեցէ՛ք զերեսս նորա յամենայն ժամ ։

Յիշեցէ՛ք զսքանչելիս նր զորս արար ,
զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նր ։
Զաւակք Աբրահամեան ծառայք նր ,
որդիք Յակոբայ ընտրեալք նորա ։
Նա ինքն է տր ած մեր , յամ երկրի
են իրաւունք նորա ։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր , և զբանն
զոր պատուիրեաց մինչ ՚ի հազար ամ ։
Զուխտն զոր եդ ընդ Աբրահամու ,
և զերդումն իւր ընդ Իսահակայ ։
Հաստատեաց առ Յակոբ զհրաման իւր ,
և առ իէլ զուխտ իւր յաւիտենից ։
Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու ,
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ ։
Զի էին նոքա թուով սակաւք ,
նուաղք և պանդուխտք ՚ի նմա ։
Անցին նոքա ազգէ յազգ , ՚ի թագաւո-
րութէ ՚ի ժողովուրդ յայլ ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց , և
կշտամբեաց զթագաւորս վասն նց ։
Մի՛ մերձենայք ասէ՝ յօծեալս իմ , և
՚ի մարգարէս իմ մի՛ մեղանչէք ։
Կոչեաց սով յերկիր նց , և զամ զօ-
րութիւն հացի եբեկ ։

Առաքեաց առաջի նց այր, ի ծառայ_
ութիւն վաճառեցաւ յովսէփ:
Խոնարհ արարին ի կապանս զոտս նր,
և էանց ընդ երկաթ անձն նորա:
Մինչև եկեսցէ բան նր, և բան տն
փորձեաց զնա:
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա.
իշխան ժողովրդեան եթող զնա:
Կացոյց զնա տր տան իւրոյ, իշխան ի
վերայ ամ ստացուածոց իւրոց:
Խրատել զիշխանս նորա ըստ զինքն, և
զծերս նորա իմաստունս արասցէ:
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս, և յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ:
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և զօ_
րացոյց զնս քան զթշնամիս իւր:
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժողո_
վուրդ իւր, և նենգել զծառայս իւր:
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և զա_
հարոն ընտրեալ իւր:
Եդ նց զբան նշանաց իւրոց, և զար_
ուեստս իւր յերկիր քամայ:
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարեցոյց
զնս, զի դառնացուցին զբան նր:

 Դար_

Դարձոյց յարիւն զգետս նց՟. և սպան զա՟մ ձկունս նոցա ։
Եռաց յերկիր նոցա գորտ և 'ի շտեմարանս թագաւորաց նոցա ։
Ասաց և եկն շանաճանճ և մժեխ ընդ ա՟մ սահմանս նոցա ։
Դարձոյց զանձրևս նց՟ 'ի կարկուտ, և հուր յերկիր նոցա բորբոքեցաւ ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա, և փշրեաց զա՟մ ծառս սահմանաց նց՟ ։
Ասաց և եկն մարախ, և խառնիճ՝ զի ոչ գոյր նոցա թիւ ։
Եկեր զա՟մ խոտ երկրի նց՟, և սպառեց զա՟մ պտուղ անդոյ նոցա ։
Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ա՟մ վաստակոց նոցա ։
Եհան զնոսա ոսկւով և արծաթով, և ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ը՟դ ելանելն նց՟, զի անկաւ ահ տ՟ն 'ի վերայ նոցա ։
Սփռեաց ամպ հովանի ստուերի նոցա 'ի տուէ, և հրով լոյս տայր նց՟ 'ի գիշերի ։
Խնդրեցին և եկն լորամարգի, և հացիւ երկնից յագոյց զնոսա ։

Եհար

Եհար զվէմն և բղխեցին ջուրք, և
գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Յիշեաց զբան իւր սբ՟, որ ընդ աբրա-
համու ծառայի իւրոյ։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութբ՟, և
զընտրեալս իւր ուրախութբ՟։
Ետ նց՟ զգաւառս հեթանոսաց, ՚ի վաս-
տակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնս՟։
Զի պահեսցեն զվկայութիս՟ նորա, և
զօրէնս նորա խնդրեսցեն։

Օրհնութիւն Սաղմոսաց Դաւթի։

ՃԵ.

Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի
քաղցր է, զի յաւիտեան է ո-
ղորմութիւն նորա։
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիս տն՟, լսելի ա-
րասցէ զամ՟ օրհնութիւնս նորա։
Երանի որք պահեն զիրաւունս, և ա-
նեն զարդարութիւն յամ՟ ժամ։
Յիշեա՛ զմեզ տր՟ ընդ հաճոյս ժողովրդ-
դեան քո, և այց արա մեզ ՚ի փրկութե-
քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց քոց· ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քո, եւ գովեսցուք մեք 'ի ժառանգութեան քում:

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք եւ յանցեաք:

Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքանչելիս քո, եւ ոչ յիշեցին զբազում ողորմութիւնս քո:

Դառնացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց ընդ ծով կարմիր· փրկեաց զնոսա վասն անուան իւրոյ՝ զի ծանիցեն զզօրութիւնս նորա:

Սաստեաց 'ի ծով կարմիր եւ ցամաքեցաւ, առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս որպէս ընդ անապատս:

Ապրեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց նոցա, եւ փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց թշնամեաց նոցա·

Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա, եւ մի 'ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ:

Հաւատացին բանի նորա, եւ օրհնեցին զօրհնութիւնս նորա:

Վաղվաղեցին եւ մոռացան զգործս նորա, եւ ոչ անսացին խորհրդոց նորա:

Յանկացան ցանկութի՟ յանապատի, և փորձեցին զա՟ծ յանջրդի։
Ետ նց՟ զխնդրուածս նց՟, առաքեաց զլիութիւն յանձինս նոցա։
Բարկացուցին զմովսէս ՚ի բանակի, և զահարոն սուրբ տն՟։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդաթան, և ծածկեաց զբանակն աբիրոնի։
Հուր վառեցաւ ՚ի ժողովս նց՟, և բոց մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին զորթ ՚ի քորեբ՝ և երկիրպա-գին պատկերի, և փոխեցին զփառս իւ-րեանց ՚ի նմանութի՟ որթու խոտակերի։
Մոռացան զա՟ծ կենարարն իւրեանց, որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս, և զս-քանչելիս իւր յերկիր քամայ, և զահ իւր ՚ի վերայ կարմիր ծովուն։
Ասաց սատակել զնս՟, եթէ ոչ մովսէս ընտրեալն կայր առաջի նորա։
Դարձաւ առ տր՟ և անցոյց զբարկութի՟ նորա, զի մի՛ սատակեսցէ զնոսա։
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի, և ոչ հաւատացին բանի նորա։
Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց, և ոչ լուան ձայնի տն՟։

Համբարձ զձեռն իւր ՚ի վերայ նոցա ,
հարկանել զնոսա յանապատի ։
Ցրուեսցէ զաւակ ն͞ց ընդ հեթանոսս.
ցրուեսցէ զաւակ ն͞ց ընդ գաւառս ։
Պղծեցան նոքա ՚ի բեելփեգովր, զի կե-
րին զզոհեալս և զմեռելոտի ։
Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւրեանց
և յաճախեաց ՚ի վ͞ր ն͞ց բեկումն ։
Ապա եկաց ՚ի մէջ փենեհէս , քաւեաց
և արգելաւ մահ . համարեցաւ նմա
յարդարութիւն ազգէ յազգ մինչև
յաւիտեան ։
Բարկացուցին զնա ՚ի վ͞ր ջուրցն հա-
կառակուե . չարչարեցաւ մովսէս վ͞ն
ն͞ց , զի դառնացուցին զհոգի ն͞ր ։
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք , և ոչ
սատակեցին զազգն զոր ասաց ն͞ց տ͞ր ։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս , և ու-
սան զգործս ն͞ց . ծառայեցին կռոց ն͞ց ,
և եղև նոցա ՚ի գայթակղութ͞ի ։
Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւ-
րեանց դիւաց, և հեղին զարիւն անբիծ ։
Արիւն ուստերաց և դստերաց իւ-
րեանց , զոր զոհեցին կռոցն քանանու ։

Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նց̃, և պղծեցաւ ՚ի գործոց նց̃, զի պոռնկե-
ցան ՚ի գնացս իւրեանց ։

Բարկացաւ սրտմտութեամբ տր̃ ՚ի վր̃ ժո-
ղովրդեան իւրոյ, և գարշեցոյց զժա-
ռանգութիւն իւր յոյժ ։

Մատնեաց զնս̃ ՚ի ձեռս հեթանոսաց,
տիրեցին նց̃ ատելիք իւրեանց՝ և թշնա-
միք իւրեանց նեղեցին զնս̃, և խոնարհ
եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նոցա ։

Բազում անգամ փրկեաց զնս̃, և նոքա
դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւր-
եանց, և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց ։

Հայեցաւ տր̃ ՚ի նեղութիւն նց̃, ՚ի լսել
ձայնի աղօթից նոցա ։

Յիշեաց զուխտ իւր՝ և զղջացաւ ըստ
բազում ողորմութեան իւրում. և ետ զնս̃
՚ի գթութիւն առաջի ամ̃ գերչաց նց̃ ։

Փրկեա՛ զմեզ տր̃ ած̃ մեր, և ժողովեա՛
զմեզ ՚ի հեթանոսաց ։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սբյ.
և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո ։

Օրհնեալ տր̃ ած̃ իսէլի, յաւիտեանս
յաւիտենից ։ Եւ ասասցէ ամ̃ ժողո-
վուրդն, եղիցի եղիցի ։

Աղօթք Եզեկիայ Արքային Հրէաստանի ։
Եսայ ․ ԼԸ ։

Ես ասացի 'ի վերանալ յինէն ա-
ւուրց իմոց, թէ գնացի ես 'ի
դրունս դժոխոց ։
Թողի զա̃մ յետերին իմ, եւ ասացի թէ ոչ
ոչ եւս տեսից զփրկութի̃ ա̃ն յերկրին
կենդանեաց ․ եւ ոչ եւս տեսից զմարդ
բնակչօք խուռովք հանդերձ ։
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ ․ այ
սուհետև թողի լքի զա̃մ զկեանս իմ ։
Եւ գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, ո̃պ
զայն որ քակէ զտաղաւար ․ եւ եղէ ես ո̃պ
զոստայն սատարայց մերձ 'ի հատանել ։
Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառա-
ւօտէ ո̃պ 'ի ձեռս առիւծու, այնպէս
խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ ․ զի
յառաւօտէ մինչ 'ի գիշեր մատնեցայ ։
Որպէս ծիծառն այնպէս ձայնեցի, որպ
զաղաւնի այնպէս մնչեցի ․ զի նուաղե-
ցան աչք իմ 'ի տեսանելոյ ։
Հայեցայ 'ի բարձունս առ տ̃ր ա̃ծ իմ,
որ փրկեց զիս ․ եւ փարատեցոյց յինէն
զցաւս անձին իմոյ ։

Տր վս այսորիկ պատմեցաւ քեզ. զար-
թուցեր զանձն իմ, դարձուցեր զհոգի
իմ, մխիթարեցոյ և կեցի:
Ահա ՚ի խաղաղութի դարձաւ դառնութի
իմ. փրկեցեր զանձն իմ, զի մի՛ կորեայց
և ընկեցեր յետոյ զամ զմեղս իմ:
Զի ո՛չ եթէ որք ՚ի դժոխս են, խոստո-
վան առնին առ քեզ, և ո՛չ մեռեալք
օրհնեսցեն զքեզ, և ո՛չ յուսասցին ՚ի
ճշմարտութիւնս քո ամենեքեան, որք
իջանեն ՚ի դժոխս:
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
տր. որպս և ես այսուհետև մանկունս
ծնայց, որք պատմեսցեն զարդարութիս
քո տէր փրկութե իմոյ:
Ես ո՛չ ևս դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութի նոր զամ աւուրս կենաց ի-
մոց յանդիման տաճարիդ տյ:
Փառք հօր և որ":

Յոյս կենդանութե, յոյս և ապաւէն փրկութե տր
յս քս, փրկեա՛ զիս և փարատեա՛ զցաւս ան-
ձին իմոյ: Սա՛րդաւէր տր":
Զչարքացն և զաղօթսն, ՚ի վերջն Եզեկիայ
պատմեն համանիշն գտցես ՚ի 75 երես:

Ծով ետես եւ փախեաւ, եւ յորդանան
անդրէն դարձաւ։

Սաղմոս. 113. 3։

Ալէլուիա։ ՃԶ.

ԽՈՍՏՈՎԱՆԵ

ցարուք տեառն զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ասասցեն փրկեալք տն, զորս փրկեաց ի ձեռաց թշնամւոյն։

Յաշխարհաց ժողովեաց զնս, յարեւելից եւ յարեւմտից ի հիւսիսոյ եւ ի ծովէ։

Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճանապարհի, եւ քաղաք բնակութեան ոչ գտին։

Քաղ

Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք
նոցա ՚ի նոսին նուաղեցան ։
Աղաղակեցին առ տ՟ր ՚ի նեղութ՟ե իւր-
եանց, և ՚ի վշտաց ն՟ց փրկեաց զն՟ս ։
Առաջնորդեաց ն՟ց ՚ի ճանապարհ ուղիղ, զի երթիցեն ՚ի քաղաք բնակութ՟ե իւրեանց ։
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմութ՟եց ն՟ր, և սքանչելեաց ն՟ր որդւոց մարդկան ։
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցելս, և զանձինս կարօտելս լ՟ց բարութ՟ե ։
Որք նստէին ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու, կապեալ էին յաղքատութ՟ե ու՟
յերկաթս ։
Զի դառնացուցին զբանն ա՟յ, և զ-
խորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին ։
Խոնարհ եղեն ՚ի ցաւոց սրտից նոցա, տկարացան, և ոչ ոք էր որ օգնէր ն՟ց ։
Աղաղակեցին առ տ՟ր ՚ի նեղութ՟ե իւր-
եանց, ՚ի վշտաց ն՟ց եհան զն՟ս ։
Փրկեաց զն՟ս ՚ի խաւարէ և ՚ի ստուե-
րաց մահու, և խզեաց զկապանս ն՟ց ։
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմութ՟եց ն՟ր, և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան ։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և զդ-

նիգս

նիգս երկամթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա ՚ի ճանապարհի անօրէնութե՟ իւրեանց. զի վ՟ն մեղաց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ։
Յամ՟ կերակրոց գարշէին սիրտք նց՟. մերձեցան մինչև ՚ի դրունս մահու։
Աղաղակեցին առ տ՟ր ՚ի նեղութե՟ իւրեանց, ՚ի վշտաց նց՟ ապրեցոյց զն՟ս։
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զն՟ս, և փրկեաց զն՟ս յապականութե՟ է իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տ՟ն ողորմութե՟ց նր՟, և սքանչելեաց նր՟ որդւոց մարդկան։
Մատուսցեն նմա պատարագ օրհնութե՟, և պատմեսցեն զգործս նր՟ ցնծութ՟բ։
Որք իջանէին ՚ի ծով նաւուք, և առնէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս։
Նոքա տեսին զգործս տ՟ն, և զսքանչելիս նորա ՚ի խորս անդնդոց։
Ասաց և յարեաւ հողմ և մրրիկ, և բարձրացան ալիք նր՟։ Ելանէին յերկինս և իջանէին յանդունդս, և անձինք նոցա յանձինս իւրեանց մաշեցան։
Խռովեցան սասանեցան ո՟պ արբեալք. և ամ՟ իմաստութի՟ նց՟ ընկլաւ։

Աղաղակեցին առ տր ի նեղութե իւ-
րեանց, ի վշտաց նոցա կեցոյց զնս։
Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ և դադարե-
ցան ալիք նր. ուրախ եղեն զի դադա-
րեցան, և առաջնորդեաց նց ի նաւա-
հանգիստ կամաց իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տն ողորմութեց նր,
և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան։
Բարձր արասցեն զնա ի ժողովս ժողովր-
դոց, և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։
Օի դարձոյց զգետն ի ցամաք, և ըղ
գնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։
Արար զերկիրն պտղաբեր յաղտաղտու-
կըս, վասն չարութե բնակչաց նց։
Արար զանապատն ի ճահիճս ջուրց, և
զերկիրն ծարաւուտ ի գնացս ջուրց.
Բնակեցոյց ի նմա քաղցեալս, և շինե-
ցին քաղաքս բնակութե իւրեանց։
Վարեցին արտս և տնկեցին այգիս, և
արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց։
Օրհնեաց զնս և բազմացան յոյժ, և
անասունք նց ոչ նուաղեցան։
Նուաղեցան նոքա և չարչարեցան, ի
նեղութե չարեաց և ի վշտաց։
Եհեղ

Եկն անարգութի՟ 'ի վ՟ր իշխանաց նց՟. մոլորեցոյց զնոսա յանապատի և ո՛չ 'ի ճանապարհի։
Օգնեաց տնանկին յաղքատութե՟, և ա-ռաջնորդեաց ո՟պ խաշին ազգի նց՟։
Տեսցեն ուղիղք և ուրա՛խ եղիցին, և ա՟մ անօրէն խցցէ զբերան իւր։
Ո՛վ է իմաստուն որ պահեսցէ զայս, և 'ի միտ առցէ զողորմութի՟ս տն՟։

Օրհնութի՟ Սաղմոսաց Դաւթի։

ՃԷ

Պատրաստ է սիրտ իմ ա՟ծ, պատ-րաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։
Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր սաղմո-սիւք և օրհնութե՟, և ես զարթեայց առաւօտուց։
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս տ՟ր, և սաղմոս ասացից քեզ յազգս։
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի՟ քո, մինչև յամպս ճշմարտութի՟ քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ած, և
յամ երկրի են փառք քո։
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո, կեցո՛
աջով քո և լո՛ւր մեզ։
Ա՛ծ խօսեցաւ 'ի սրբութե͞ իւրում, բարձր
եղէց՝ բաժանեցից զսիկեմ, և զհո-
վիտս յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղաադ և իմ է մանասէ, եփ-
րեմ հզօրիւ գլխոյ իմոյ։
Յուդայ թագաւոր իմ, մովաբ աւա-
զան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ, և ինձ
այլազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՛ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր, կամ ո՞վ
առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ։
Ոչ թէ ո՛չ դու ա͞ծ որ մերժեցեր զմեզ.
և ո՛չ ելեր ա͞ծ ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութի͞ 'ի նեղութե͞, զի
սո՛ւտ է փրկութի͞ մարդոյ։
Աստուծով արասցո՛ւք զօրութի͞, և նա
յանօթ արասցէ զթշնամիս մեր։
'Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ ՃԸ.
Ա՛ծ օրհնութե͞ իմոյ մի՛ լռեր, զի բե-
րան մեղաւորի բերան նենգաւորի
բացաւ 'ի վ͞ր իմ։

Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ․ և բանիւ ատելութեան պաշարեցին զիս․

Մարտեան ընդ իս ՚ի տարապարտուց, փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս, այլ ես յաղօթս կայի․

Հատուցին ինձ չար փոխանակ բարւոյ․ ատելութ̃ փոխանակ սիրոյ իմոյ․

Կացո ՚ի վ̃ր նորա մեղաւոր, սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա․

Ի դատաստանել իւրում ելցէ դատապարտեալ, և աղօթք ն̃ր ՚ի մեղս դարձցին․

Եղիցին աւուրք ն̃ր նուազք, և զայցելութի նորա, զայն այլ առցէ․

Եղիցին որդիք ն̃ր որբք և կին ն̃ր այրի․

Տատանեսցին փոփոխեսցին, որդիք նորա մուրացիկ եղիցին, և ելցեն ՚ի բնակութենէ իւրեանց․

Քննեսցէ փոխատու զամ̃ենայն ն̃ր, և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս ն̃ր․

Մի՛ գտցի օգնական նմա, և մի՛ ոք ողորմեսցի ՚ի վերայ որբոց նորա․

Եղիցին որդիք ն̃ր ՚ի սատակումն, և յազգէ ջնջեսցի անուն ն̃ր․

Յիշեսցին մեղք հօր ն̃ր առաջի տ̃ն․

Եւ մեղք մօր ն̅ր մի՛ ջնջեսցին, եւ եղիցին
առաջի Տ̅ն յամ ժամ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ ն̅ր. փոխա-
նակ զի ո՛չ յիշեաց առնել զողորմութի̅։
Հալածեաց զայր աղքատ եւ զտնանկ,
սպանանել զայն որ խոնարհ է սրտի̂։
Սիրեաց զանէծս՝ եւ եկեսցէ նմա. ո՛չ կամե-
ցաւ զօրհնութի̅, հեռի եղիցի ՚ի նմանէ։
Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ,
մտցէ ո̅պ ջուր ՚ի փոր ն̅ր, եւ ո̅պ ձէթ
ընդ ոսկերս նորա։

Եղիցի նմա ո̅պ հանդերձ զոր ագանի,
ո̅պ գօտի՝ որ ածի հանապազ ընդ մէջ։
Այս գործ է այնոցիկ, որք չարախօս
կային զինէն առ Տ̅ր, եւ որք խօսէին
չար զանձնէ իմմէ։

Եւ դու Տ̅ր Տ̅ր՝ արա ը̅ իս ը̅ անուա՛ն
քում, զի քաղցր է ողորմութի̅ քո, եւ
փրկեա՛ զիս. զի աղքատ եւ տնանկ եմ ես։
Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի իմում, եւ
ես ո̅պ ստուե՛ր ՚ի խոտորիլ իմում պա-
կասեցայ, եւ թօթափեցայ ո̅պ մարախ։
Ծունկք իմ տկարացան ՚ի պահոց, եւ
մարմին իմ այլայլեցաւ յիւղոյ։

Եղէ

Եղէ ես նախատ նոցա, տեսին զիս և շարժեցին զգլուխս իւրեանց։

Օգնեա ինձ տ՟ր ա՟ծ իմ, և փրկեա զիս ըստ ողորմութե՟ քում։

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, և դու տ՟ր արարեր զայս։

Նոքա անիծանեն և դու օրհնեսցես. որք յարուցեալ են ՚ի վ՟ր իմ. զամօթ կրեսցեն. այլ ծ՟ռայ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Զգեցցին զամօթ՝ որք չարախօսս կային զանձնէ իմմէ, և արկցեն որ՟պ կրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք։

Բայց ես խոստովան եղէց առ տ՟ր յոյժ բերանով իմով, և ՚ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ։

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս, ՚ի փրկել զիս յոյնցանէ՝ որք հալածեն զանձն իմ։

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ՃԹ.

Ասաց տ՟ր ցտ՟ր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։

Գաւազան զօրութե՟ առաքեսցէ քեզ տ՟ր ՚ի սիօնէ, և տիրեսցես դու ՚ի մէջ թշնամեաց քոց։

Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան . 'ի վայելչութիւն սրբոց քոց յորովայնէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ ։

Երդուաւ Տէր և ոչ եւս զղջասցի , թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի , և Տէր ընդ աջմէ քումմէ ։

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան զթագաւորս . դատէ զհեթանոսս և բազում առնէ զհարուածս , և խորտակեսցէ ըզգլուխս բազմաց յերկրի ։

Ջուրս 'ի ճանապարհի արբուսցէ . վասն այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս ։

Ալէլուիա ։ ՃԺ

Խոստովան եղէց քեզ Տէր բոլորով սրտիւ իմով , 'ի խորհուրդս ուղղոց 'ի ժողովուրդս . Մեծ են գործք Տեառն , և քննեալ են յամենայն կամս նորա ։

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նորա , արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց . ողորմած գթած է Տէր , կերակուր ետ երկիւղածաց իւրոց ։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, զզօրութիւն գործոց իւրոց պատմեսցէ ժողովրդեան իւրում:

Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց. գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրաւունք են:

Հաւատարիմ են ամենայն պատուիրանք նորա, հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից, արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ:

Փրկութիւն առաքեաց Տէր ժողովրդեան իւրում պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր, սուրբ և ահեղ է անուն նորա:

Սկիզբն զգօնութեան երկիւղ Տեառն, իմաստութիւն բարի ամենեցուն որք առնեն զնա, և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Ալէլուիա. ի դարձ ապաշխարութեան, Անգէոյ և Զաքարեայ: ՃԺԱ.

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ի Տեառնէ, զպատուիրանս նորա կամի յոյժ:

Զօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա, և յազգ ուղղոց օրհնեսցի:

Փառք և մեծութիւն են ի տան նորա, արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց, ո-
ղորմած գթած և արդար է Տէր։
Բարի այր ողորմի և տայ փոխ, յօրի-
նէ զբանս իւր ՚ի դատաստանի, զի յա-
ւիտեան ոչ սասանեսցի։
Ի յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն,
՚ի համբաւէ չարէ ոչ երկիցէ։
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ առ Տէր։
Հաստատեալ է սիրտ նորա և ոչ երկի-
ցէ, մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր։
Սփռեաց և ետ աղքատաց․ արդարու-
թիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից և
եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք։
Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի, զա-
տամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի, և
ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ։

Սաղմ․ ՃԺԲ

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զՏէր, և օրհնե-
ցէ՛ք զանուն Տեառն։
Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու,
օրհնեալ է անուն Տեառն։
Բարձր է ՚ի վերայ ամենայն ազգաց Տէր, և
յերկինս են փառք նորա։

Ո՛վ է ոպ տր ած մեր 'ի բարձունս բնա
կեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս
և յերկրի :

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ, և բար
ձրը առնէ զտառապեալս յաղբեւաց :

Նստուցանէ զնա իշխանս, ը իշխանս
ժողովրդեան իւրոյ :

Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան ուրա
խամիտ, ոպ մայր որդւովք բերկրեալ :

Սաղմոս : ՃԺԳ

Յելանելն իէլի յեգիպտոսէ. տանն յա
կոբայ 'ի ժողովրդենէ այլազգեաց :

Եղև Հրէաստան սրբութի նորա, և
իսրայէլ իշխանութի նր :

Ծովն ետես և փախեաւ, և յորդանան
անդրէն դարձաւ :

Լերինք ցնծացեն ոպ խոյք, և բլուրք
որպ գառինք մաքեաց :

Զի՞ է քեզ ծով, զի՞ տեսեր և փախեր,
կամ դու յորդանան զի՞ դարձար անդրէն :

Լերինք՝ ցնծացէ՛ք ոպ խոյք, և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց :

Յերեսաց տն սասանեցաւ երկիր, յե
րեսաց այ յակոբայ :

Դարձոյց զվէմն 'ի վտակս ջուրց, և
զապառաժն յաղբերակունս ։
Մի՛ մեզ տ̅ր մի՛ մեզ, այլ անուան քում
տուր զփառս, վ̅ս ողորմութե̅ և ճշմար-
տութե̅ քո ։ Մի՛ երբէք ասասցեն
'ի հեթանոսս, թէ ո՞ւր է ա̅ծ նց̅ ։
Ա̅ծ մեր յերկինս և յերկրի, զա̅մ զոր
ինչ կամեցաւ և արար ։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են,
ձեռագործք են որդւոց մարդկան ։
Բերան ունին՝ և ոչ խօսին, աչս ու-
նին՝ և ոչ տեսանեն ։
Ականջս ունին՝ և ոչ լսեն, ունչս ու-
նին և ոչ հոտոտեն ։
Ձեռս ունին՝ և ոչ շօշափեն, ոտս ու-
նին՝ և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ 'ի
կոկորդս նոցա ։
Նման նոցա եղիցին որք արարին զն̅ս.
ամ̅ենք որք յուսացեալ են 'ի նս̅ ։
Տուն Իսրայէլի յուսացաւ 'ի տ̅ր, օգ-
նական և ընդունող է նց̅ ։
Տուն Ահարոնի յուսացաւ 'ի տ̅ր, օգ-
նական և ընկերող է նց̅ ։
Երկիւղածք տ̅ն յուսացան 'ի տ̅ր, օգ-
նական և փրկիչ է նց̅ ։

Յիշեաց զմեզ Տէր և օրհնեաց զմեզ · օրհնեաց Տէր զտունն Իէլի · օրհնեաց Տէր զտունն Ահարոնի ։

Օրհնեաց Տէր զերկիւղածս իւր, ըզփոքրկունս և զմեծամեծս ։

Յաւելցէ ՚ի ձեզ Տէր, ՚ի ձեզ և յորդիս ձեր · Օրհնեալ էք դուք ՚ի Տեառնէ, որ արար զերկինս և զերկիր ·

Երկինք երկնից Տեառն են, և զերկիրս ետ որդւոց մարդկան ·

Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ Տէր, և ո՛չ ամենեքին՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս ։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ Տէր՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան ։

Սաղմոս · ՃԺԴ

Սիրեցի զի լուիցէ Տէր զձայն աղօթից իմոց · զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա ։

Պաշարեցան զինև երկունք մահու · և վտանգք դժոխոց գտին զիս ։

Օնե

Զնեղութիւն և զանձկութիւն գտի, և զանուն տն կարդացի ։

Ո՛վ տէր փրկեա զանձն իմ. ողորմած տէր ողորմի և պահէ զտղայս տէր ։

Ես խոնարհ եղէ և տէր կեցոյց զիս, դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո, զի տէր օգնեաց քեզ ։

Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայթակղութենէ, հաճոյ եղէց առաջի տն յերկրին կենդանեաց,

Ալէլուիա ։ ՃԺԵ.

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ ։

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ամ մարդ սուտ է ։

Զինչ տաց տեառն, ընդ ամի զոր և ետ ինձ ։

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն տն կարդացից ։

Զաղօթս իմ տն տաց՝ առաջի ամ ժողովրդեան նորա ։

Պատուական է առաջի տն մահ սբց իւրոց. ո՛վ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո ։

Հատեր զկապանս իմ, քեզ մատուցից պատարագ օրհնութե, և զանուն տն կարդացից:

Զուխտս իմ տն տաց առաջի ամ ժողովրդեան նր, ՚ի գաւիթս տան տն, և ՚ի մէջ քո երուսաղէմ:

Ալէլուիա: ՃԺԶ.

Օրհնեցէ՛ք զտր ամ ազինք· գովեցէ՛ք զնա ամ ժողովուրդք:

Զօրացաւ ողորմութի նորա ՚ի վր մեր· և ճշմարտութի տն մնայ յաւիտեան:

Ալէլուիա: ՃԺԷ.

Խոստովան եղերուք տն զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութի նր:

Ասասցէ տուն իսրայէլի, զի յաւի՛:

Ասասցէ տուն ահարոնի, զի յաւի՛:

Ասասցեն երկիւղածք տն, զի յաւի՛:

՚Ի նեղութե իմումես առ տր կարդացի, և լուաւ ինձ յանդորր:

Տէր է իմ օգնական և ես ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ:

Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ՚ի թշնամիս իմ:

Բարի է յուսալ ՚ի տր՝ քան յուսալ

՚ի

ի մարդիկ, բարի է յուսալ 'ի տր՝ քան յուսալ յիշխանս ։

Ամենայն ազգք շրջեցան զինեւ, եւ անուամբ տն յաղթեցի նց ։

Շրջելով շրջեցան զինեւ, եւ պաշարեցին զիս 'ի միասին, եւ անուամբ տն վանեցի զնոսա ։

Շուրջ եկեալ զինեւ որպէս մեղուք, վառեցան բորբոքեցան որպէս փուշք 'ի հուր, եւ անուամբ տն մերժեցի զնս ։

Ի մերժելն դրդուեցայ, եւ եղէ մերձ 'ի գլորիլ. եւ տր ընկալաւ զիս ։

Օրհնութի իմ եւ օգնութի իմ տր, եւ եղեւ ինձ 'ի փրկութիւն ։

Ձայն ցնծութե փրկութե 'ի յարկս արդարոց ։

Աջ տն արար զօրութի, աջ տն բարձր արար զիս, եւ աջ տն արար զօրութի ։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ եւ պատմեցից զգործս տն ։

Խրատելով խրատեաց զիս տէր, եւ 'ի մահ ոչ մատնեաց ։

Բացէ՛ք ինձ զդրունս արդարութե, զի մտից ընդ այն, եւ խոստովան եղէց տն ։

Այս դուռն տն է, եւ արդարք մտա-
նեն ընդ սա։
Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լուար
ինձ, եւ եղեր ինձ 'ի փրկութիւն։
Վէմն զոր անարգեցին շինողքն, նա
եղեւ գլուխ անկեան։
Ի տնէ եղեւ այս, եւ է սքանչելի առա-
ջի աչաց մերոց։
Այսօր է զոր արար տր, եկայք ցն-
ծասցուք եւ ուրախ եղիցուք 'ի սմա։
Ով տէր փրկեա, ո տէր առաջնորդեա։
օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տն, եւ
օրհնեցաք զքեզ 'ի տանէ տն։
Տր ած մեր երեւեցաւ մեզ, արարէ՛ք
տօնս ուրախութե՛ կանխաւ, մինչեւ յան-
կիւնս սեղանոյ։
Ած իմ ես դու՝ եւ խոստովան եղէց
քեզ, ած իմ ես դու եւ բարձր արա-
րից զքեզ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի լուար
ինձ, եւ եղեր ինձ 'ի փրկութի՛։
Խոստովան եղերուք տեառն, զի քա-
ղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։

Սաղմոս. ՃԺԸ.

Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճանապարհի, և որք գնան յօրէնս Տեառն։

Երանի՛ որք քննեն զվկայութիւնս նորա. բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։

Ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն, ՚ի ճանապարհս նորա գնասցեն։

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝ ՚ի պահել ինձ յոյժ։

Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ, ՚ի պահել ինձ զարդարութիւնս քո։

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի ՚ի զգուշանալ ինձ ՚ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր յուղղութիւն սրտի իմոյ. ուստի ուսայց զիրաւունս արդարութեան քո։

Զիրաւունս քո պահեցից, մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ։

Ո՞վ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր, այլ ՚ի պահել զբանս քո։

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ.

մի՛

մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց:
'Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, ո՟պ զի մի՛ մեղայց քեզ:
Օրհնեալ ես դու Տ՟ր, ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Շրթամբք իմովք պատմեցից զա՟մ իրաւունս բերանոյ քո:
'Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, ո՟պ յա՟մ 'ի մեծութե՟:
'Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և զգուշացայ 'ի ճանապարհս քո:
Զիրաւունս քո խօսեցայ, և ո՛չ մոռացայ զբանս քո:
Հատո՛ ծառայի քում զի կեցից և պահեցից զբանս քո:
Զարթո՛ զաչս իմ և նայեցայց 'ի սքանչելիս օրինաց քոց:
Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո:
Փափագեաց անձն իմ, 'ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յա՟մ ժամ:
Սաստեցեր ամբարտաւանից անիծեալ ո՛յք խոտորեցան 'ի պատուիրանաց քոց:
'Ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս և զարհա-

մար

մարհանս, զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի ։
՚Քանզի նստան իշխանք և չարախօսէին զինէն ․ այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո ։
Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին, և խորհուրդք իմ յարդարութիւն քո ։
Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող, տէր կեցո զիս ըստ բանի քում ։
Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և լուար ինձ ․ ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։
՚Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա զիս, և քննեցից զսքանչելիս քո ։
Տքնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալոյ, հաստատեա զիս ՚ի բանս քո ։
Զճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա յինէն, և յօրէնս քո ողորմեա ինձ ։
Զճանապարհս ճշմարտութեան քո ընտրեցի, և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ ։
Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո, տէր մի՛ յամօթ առներ զիս ։
՚Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ, զի անդորր արարեր սրտի իմոյ ։
Օրէնսդէր արա զիս տէր ՚ի ճանապարհս իրաւանց քոց, և խնդրեցից զնա յամենայն ժամ ։

Իմաստուն արա զիս, և քննեցից զօ-
րէնս քո, և պահեցից զնա բոլորով սըր-
տիւ իմով:
Առաջնորդեա ինձ 'ի շաւիղս պատուի-
րանաց քոց, զի ընդ նմա հաճեցայ:
Խոնարհեցո զսիրտ իմ 'ի վկայութիւնս քո,
և մի' յագահութիւն:
Դարձո զաչս իմ, զի մի' տեսից զնան-
րութիւն, 'ի ճանապարհս քո կեցո զիս:
Հաստատեա ծառայի քում՝ զբան քո
յերկիւղ քո:
Հան յինէն զնախատինս զոր և կարծե-
ցի. զի դատաստանք քո քաղցր են:
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց,
յարդարութեան քում կեցո զիս:
Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո Տէր, և
փրկութիւն քո ըստ բանի քում:
Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս
բանիւք, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Մի' 'ի բացեայ առներ 'ի բերանոյ իմմէ
զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ, զի յի-
րաւունս քո յուսացայ:
Պահեցից զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւի-
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից:

Գնայի ես յանդորրու, զի զպատուի-
րանս քո խնդրեցի ։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագա-
ւորաց, և ոչ ամաչէի ։
Խորհէի ՚ի պտ̅ուիրանս քո զոր սիրեցի ։
Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս
քո զոր սիրեցի, և խորհէի յարդա-
րութեան քում ։
Յիշեա՛ զբան ծառայի քո՝ յոր և յու-
սացուցեր զիս ։
Նա մխիթարեսցէ զիս ՚ի խոնարհութե̅
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս ։
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ,
այլ յօրինացքոց ես ոչ խոտորեցայ ։
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից
տ̅ր, և մխիթարեցայ ։
Տրտմութ̅ի կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց.
և ոյք թողին զօրէնս քո ։
Գովելի են ինձ իրաւունք քո, ՚ի տեղ
ւոջ պանդխտութե̅ իմոյ ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տ̅ր, և
պահեցի զօրէնս քո ։
Այս եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս, զի
զարդարութ̅իս քո խնդրեցի ։

Բ.Լէ

Խէթ :

Բաժին իմ ես դու Տէր, ասացի պահել զօրէնս քո :
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով, ողորմեա ինձ ըստ բանի քում :
Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ, և դարձուցի զոտս իմ ՚ի վկայութիւս քո :
Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ, զի պահեցի զպատուիրանս քո :
Ծուղք մեղաց պատեցան զինև, այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ :
՚Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինել առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քո :
Հաղորդ էի ես ամենեցուն երկիւղածաց քոց, որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո :
Ողորմութեամբ քո լի եղև երկիր, զարդարութիւնս քո ուսո ինձ :
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում Տէր, ըստ բանի քում :
Զքաղցրութիւն զխրատ և զգիտութիւն ուսո ինձ, զի ՚ի պատուիրանս քո ես հաւատացի :
Մինչչև խոնարհեալ էի ես մեղայ, վասն

այսո

այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։
Քաղցր ես դու Տէր, և քաղցրութեամբ քով
ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբար-
տաւանից. այլ ես՝ բոլորով սրտիւ իմով
քննեցի զպատուիրանս քո։
Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա, այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ։
Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս,
որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո։
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան
զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։
Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս իմաս-
տուն արա զիս և ուսայց զպատուիրանս քո
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ
եղիցին, զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ Տէր զի արդարութիւն են դատաս-
տանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։
Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխիթարել զիս.
ըստ բանի քում, զծառայս քո։
Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո և կեցից,
զի օրէնք քո խօսք իմ էին։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որք ՚ի տա-
րապարտուց անիրաւեցան յիս, այլ ես
հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո։

Սրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և
որք ճանաչեն զվկայութիս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութե
քում, զի մի՛ ամաչեցից։
Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութիս քո,
զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Սպասեցին աչք իմ բանի քում, ասացի
երբ մխիթարեսցես զիս։
Եղէ ես ոպ տիկ 'ի պարզի, զի զարդա-
րութիս քո ես ո՛չ մոռացայ։
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո,
երբ արասցես ինձ իրաւունս 'ի հալած
չաց իմոց։ Պատմեցին ինձ անօրէնք ըղ
խորհուրդս, այլ ո՛չ ոպ զօրէնս քո։
Ամ պատուիրանք քո ճշմարիտ են, 'ի
նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ։
Խոքր մի ևս և կորուսանէին զիս յերկ
րի, այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո։
Ըստ ողորմութե քում կեցո՛ զիս, և պա
հեցից զվկայութիս բերանոյ քո։
Յաւիտեան տր բան քո կայ յերկինս,
ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտուի քո։
Հաստատեցեր զերկիր, կայ և մնայ։
Հրամանի քում մնայ տիւ, զի ամքն
ծառայք քո են։

Եթէ ո՛չ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ և ես արդեօք կորուսեալ էի 'ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ո՛չ մոռացայց զարդարութիւնս քո, զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես և կեցո՛ զիս, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի կորուսանել, զի զվկայութիւնս քո ես 'ի միտ առի։

Յա՟մ կատարածի տեսի զվախճան, յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որ՟պ սիրեցի զօրէնս քո, զօր հանապազ խօսք իմ էին։

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր զիս 'ի պատուիրանս քո, զի յաւիտենին իմ էին։

Քան զա՟մ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ. զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։

Քան զծերսն իմաստուն եղէ, զի ըզպատուիրանս քո քննեցի։

Յա՟մ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ, որ՟պ զի պահեցից զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ, զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Որ՟պ

Որպէս զի քա՛ղցր են ՚ի քիմս իմ բանք քո
քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։
՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ատեցի
զամենայն ճանապարհս չարաց, զի դու օրէ-
նսդէտ արարեր զիս ։
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և լոյս
շաւղաց իմոց ։
Երդուայ և հաստատեցի, զի պահեցից
զամենայն իրաւունս արդարութեան քո ։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, Տէր կեցո
զիս ըստ բանի քում ։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեսցիս Տէր,
և զիրաւունս քո ուսո ինձ ։
Անձն իմ ՚ի ձեռս քո է յամենայն ժամ,
և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։
Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ, ՚ի
պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան,
զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զարդա-
րութիւնս քո յաւիտեան, վասն հատուցման։
Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սի-
րեցի ։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես
՚ի բանս քո յուսացայ ։

'Ի բաց եղերուք յինէն չարք, եւ քննե_ցից զպատուիրանս ա̃յ իմոյ ։

Օգնեա՛ ինձ տ̃ր բանիւ քում եւ կեցո՛ զիս, եւ մի՛ յամօթ առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ ։

Օգնեա՛ ինձ եւ ապրեցո՛ զիս, եւ խորհե_ցայց յիրաւունս քո յա̃մ ժամ ։

Անարգեցեր զա̃մն որք ապստամբք ե_ղեն յարդարութե̃ց քոց. զի անիրաւութ̃ էին խորհուրդք նոցա ։

Յանցաւորս համարեցայ զա̃մ մեղա_ւորս երկրի. վ̃ն այսորիկ սիրեցի ըզ_պատուիրանս քո ։

Բեւեռեա՛ ը̃ երկիւղ քո զմարմին իմ, զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ ։

Ային ։

Արարի իրաւունս եւ արդարութ̃ի, մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց ։

Ընկա՛լ զծառայս քո 'ի բարի, զի մի՛ ամբարտաւանք զրկեսցեն զիս ։

Սպասեցին աչք իմ փրկութե̃ քում տ̃ր, եւ բանից արդարութե̃ քո ։

Արա՛ ընդ ծառայի քում ըստ ողորմութեան
քում, զարդարութիս քո ուսո՛ ինձ։
Ծառայ քո եմ ես իմաստո՛ւն արա զիս,
և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զՏէր, խափանեցին
զօրէնս քո։
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո, քան զոսկի և զտպազիոն։
Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան
ինձ, զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց։
Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն այսո
րիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր է, և
իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի և առի զհոգի, 'ի
պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ։
Նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ, ըստ ի
րաւունս սիրողաց անուան քո։
Զճանապարհս իմ ուղի՛ղ արա ինձ ըստ բանի
քում, և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամենայն մեղք։
Փրկեա՛ զիս 'ի զրպարտութենէ մարդկան,
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո, և
ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո։

 Ակ

Ուտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց, զի ոչ պահեցին զօրէնս քո։
Արդար ես դու Տէր, և ուղիղ են դատաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայութեանց քոց, և ճշմարիտ են յոյժ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։
Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո սիրեաց զայն։
Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ, և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւիտենից, և օրէնք քո ճշմարիտ են։
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս, և պատուիրանք քո խօսք իմ էին։
Արդարութիւն են վկայութիւնք քո յաւիտեան. իմաստուն արա և կեցո զիս։
Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով, լուր ինձ Տէր, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։
Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա զիս, և պահեցից զվկայութիւնս քո։
Կանխեցի տարաժամու աղաղակեցի, և ես ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ՚ի խօ-
սիլ ինձ զբանս քո ։

Զձայն իմում լուր տէր ըստ ողորմութե-
քում, և յիրաւունս քո կեցո զիս ։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօ-
րէնութի, զի յօրինացքոց հեռի եղեն ։

Մերձ ես դու տէր, և ամ պատուի-
րանք քո ճշմարիտ են ։

՚Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութեց քոց․
զի յաւիտեան հաստատեցեր զնս ։

Տես զխոնարհութի իմ, և փրկեա զիս,
զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։

Դատեա զդատաստանս իմ, և փրկեա
զիս, և ըստ բանի քում կեցո զիս ։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութի, զի
զիրաւունս քո ոչ պահեցին ։

Գթութք քո բազում են տէր, և ըստ
իրաւանց քոց կեցո զիս ։

Բազումեն որք հալածեն և նեղեն զիս,
՚ի վկայութեց քոց ես ոչ խոտորեցայ․

Հայէի յանզգամսն և մաշէի, զի ըզ
պատուիրանս քո ոչ պահեցին ։

Տես զի զպատուիրանս քո սիրեցի, տէր
ողորմութե քով կեցո զիս ։

 Սկիզբն

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է, յաւիտեան են ամենայն իրաւունք արդարութեան քո ։

Իշխանք հալածեցին զիս տնանկիր, եւ ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ ։

Ցնծացայց ես ՚ի բանս քո, որպէս այն որ գտանէ աւար բազում ։

Զմեղս ատեցի եւ անարգեցի, եւ զօրէնս քո սիրեցի ։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ վասն իրաւանց եւ արդարութեան քո ։

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որք սիրեն զօրէնս քո, եւ ոչ գոյ ՚ի նոսա գայթակղութիւն ։

Սպասեցի փրկութեան քում Տէր, եւ զպատուիրանս քո սիրեցի ։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, եւ սիրեաց զնոսա յոյժ ։

Պահեցից զպատուիրանս եւ զվկայութիւնս քո, զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քո են ։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր, ըստ բանի քում իմաստնացո զիս ։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր, եւ ըստ բանի քում փրկեա զիս ։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն

քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդա–
րութիւնս քո ։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի ամ
պատուիրանք քո արդարութ են ։

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի ։

Ցանկացայ փրկութ քում տր, և օրէնք
քո խօսք իմ էին ։

Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ, և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ ։

Մոլորեցայ ես ոպ զոչխար կորուսեալ,
խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատուի–
րանս քո ես ոչ մոռացայ ։

Օրհնութի Եսայեայ՝ Մարգարէի ։
Եսայ. ԽԲ ։

Օրհնեցէ՛ք զած յօրհնութի նոր,
զի իշխանութի նորա 'ի բար–
ձունս փառաւորի ։

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է 'ի
ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի ։

Այք իջանէին 'ի ծով նաւուք, կղզիք
և ամ բնակիչք նոցա ընդ նոսա ։

Ուրախ եղիցի անապատն եւ ամենայն բնակիչք
ուրախ եղիցին բանակք եւ բակք Կե-
դարու, եւ ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին:
՚Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տացեն
զփառս Այ. եւ զքաջութիւն նորա կղզիք
պատմեսցեն:
Տր ած զօրութեանց դիմեալ գոյ զարթու-
ցանել զպատերազմ, յարուցանել զնա-
խանձ, փող հարկանել եւ գոչել ՚ի վերայ
թշնամեաց իւրոց զօրութեամբ բազմաւ:
Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ,
եւ ամպք ցօղեսցեն զարդարութիւն:
Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն եւ զարդա-
րութիւն առ հասարակ բղխեսցէ:

Աղօթք Յովնանու Մարգարէին:

՚Ի նեղութեան իմում առ Տր կարդա-
ցի, եւ լուաւ ինձ յանդնդոց դժո-
խոց աղաղակի իմում:
Լուր Տր ձայնի իմում, զի ընկեցեր
զիս ՚ի խորս ծովու, եւ շրջանք գետոց
պաշարեցին զիս:
Ամենայն զբօսանք քո եւ ալիք քո անցին
՚ի վերայ իմ, եւ ասացի թէ մերժեցայ ու-
րեմն յերեսաց աչաց քոց:

Ա՛րդ իցէ՞ թէ յաւելից հայել 'ի տա_
ճար սբ. քո, զի հեղան զինև ջուրք մին_
չև յանձն իմ, և անդունդք անհնա_
րինք պաշարեցին զիս.

Մ՛տաւ գլուխ իմ ը̄ փապարս լերանց,
իջի ես 'ի խորս երկրի՛ և տեսի զնիգս
նորա զի էին ոչ աղխք յաւիտենից. և
ելցեն յապականութենէ կեանք իմ.

Ա՛ռ քեզ տր ած իմ, 'ի նուաղել անձին
իմոյ կարդացի, և զքեզ տր յիշեցի. և
մտցեն աղօթք իմ 'ի տաճար սբ. քո.

Ո՛ի ոյք պահէին զունայնութի և զսուտ_
թի, յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան.

Ա՛յլ ես 'ի ձայն օրհնութե խոստ̄ն երգեց
քեզ. մատուցից պատարագս տն, և կա_
տարեցից զուխտ իմ 'ի փրկութե.

Փառք հօր և որ".

Ա՛ղօթանք.

Լ՛ուիցեն աղօթք մեր 'ի տաճար սբ քո. խոնարհես_
ցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր. Ա՛մէն".

Օ՛տարողն և զաղօթս, 'ի վերջն Ա՛ի՛ նախան_
ցեր հանանէին գտցես 'ի 119. երգեան.

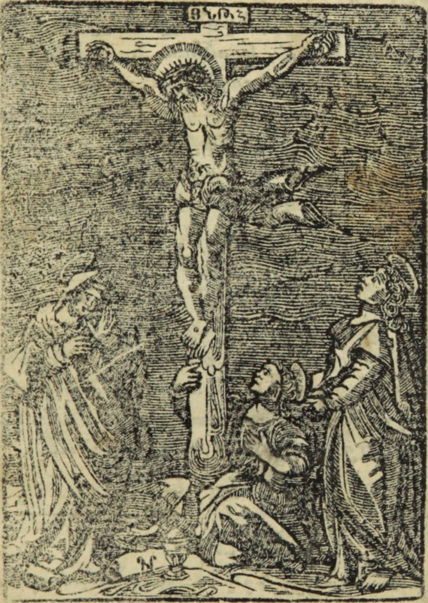

Տէր՝ զլուր քո լուայ և երկեայ. տէր՝
նայեցայ ՚ի գործս քո՝ և զարհուրեցայ։

Ամբա". I. I.

Օրհնութիւն Աստիճանաց ։
ՃԺԹ

Ի ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ իմում ես առ Տէր կարդացի, եւ լուաւ ինձ Տէր ․ փրկեա զանձն իմ ՚ի շրթանց նենգաւորաց եւ ՚ի լեզուէ չարէ ։

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւելցի՝ լեզու նենգաւոր ։

Որպէս նետք հզօրի, զի մխեալ են կայծակամբք կաղնոյ ։

Վա՜յ ինձ՝ զի ը̃ երկար եղեւ պանդխտութիւն իմ, եւ բնակեցայ ես ՚ի վրանս կեդարու ։

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն։

Ես էի խաղաղարար, յորժամ խօսէի, մարտնչէին ընդ իս։

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻ

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութիւն ինձ ՚ի Տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս եւ զերկիր։

Մի՛ տար ՚ի սասանումն զոտս քո, եւ մի՛ նիրհեսցէ պահապան քո։

Ահա ոչ ննջէ եւ ոչ ՚ի քուն երթայ պահապանն Իսրայէլի։

Տէր պահեսցէ զքեզ, եւ Տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով։

Ցերեկին ՚ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, եւ մի՛ լուսինն ՚ի գիշերի։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ, պահեսցէ Տէր զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զմուտ եւ զել քո յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԱ

Ուրախ եղէ ես որք ասէին ցիս, ՚ի տուն Տեառն երթիցուք մեք։

Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո Երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ ո՟պ քաղաք, և բնակութի՟ իւր շուրջանակի։

Անդ ելանէին ազգք ազգք տ՟ն, ՚ի վկայութիւն Իսրայէլի խոստովան լինել անուան տ՟ն։

Անդ արկեալ են աթոռք դատաստանի, աթոռս արկեալ են ՚ի տան Դաւթի։

Հարցէ՛ք զողջոյնս Երուսաղէմի, և ընդ շինութեանց ոյք սիրեն զքեզ։

Եղիցի խաղաղութի՟ ՚ի զօրութ՟ քում, և շինութի՟ յաշտարակս յամուրս քո։

Վ՟ն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութի՟, վ՟ն քո և վ՟ն տան տ՟ն ա՟յ մերոյ խնդրեցաք զբարութի՟ ՚ի քէն։

Օրհնութի՟ աստիճանաց։ ՃԻԲ

Առ քեզ տ՟ր համբարձի զաչս իմ, որ բնակեալդ ես ՚ի յերկինս։

Ո՟պ աչք ծառայի ՚ի ձեռն տ՟ն իւրոյ, և ո՟պ աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Նոյնպէս են աչք մեր առ քեզ տ՟ր ա՟ծ մեր, մինչև ողորմեսցիս ՚ի վ՟ր մեր։

 Ողոր

Ողորմեա մեզ Տէր՝ ողորմեա մեզ, զի
բազում լցաք արհամարհանօք։
Յոյժ առաւել լցան անձինք մեր նա-
խատանօք, որք նախատէին զմեզ և ար-
համարհանօք ամբարտաւանից։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԳ.

Եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ, ասասցէ Իսրայէլ,
եթէ ոչ Տէր էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան ի վերայ մեր, կեն-
դանւոյն կամէին կլանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութեան նոցա ի վերայ մեր.
ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր, անցին
անձինք մեր ընդ ուղխս անդադարս։
Օրհնեալ է Տէր, որ ոչ ետ զմեզ յորս
ատամանց նոցա։ Անձինք մեր ապրեցան
որպէս ճնճղուկ՝ յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք նոցա փշրեցան և մեք ապրեցաք։
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ Տեառն, որ
արար զերկինս և զերկիր։

Օրհնութիւն աստիճանաց։ ՃԻԴ.

Ո՛ յուսայ ի Տէր որպէս լեառն Սիոն, մի՛
սասանեսցի յաւիտեան որ բնակեալն է
յԵրուսաղէմ։

Լերինք շուրջ են զնովաւ, տ՟ր շուրջ
է զժողովրդեամբ իւրով՝ յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան։

Ո՛չ թողու տ՟ր զգաւազան մեղաւորաց
՚ի վիճակս արդարոց, և արդարք մի՛ ձը-
գեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութ՟ի։
Բարի արա տ՟ր բարեաց՝ և այնոցիկ,
որք ուղիղ են սրտիւք։
Իսկ զթիւրեալսն ՚ի յափշտակութ՟ի, տա-
նի զն՟ս տ՟ր ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն
զանօրէնութ՟ի. խաղաղութ՟ի ՚ի վ՟ր իս՟րլի։

Օրհնութ՟ի աստիճանաց։ ՃԻԵ

Ի դարձուցանել տ՟ն զգերութ՟ի սի-
օնի, և եղաք մեք մխիթարեալք։
Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութ՟բ,
և լեզուք մեր ցնծութ՟բ։
Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս, մեծ
արար տ՟ր զառնելն իւր ընդ մեզ, և
մեք եղաք բերկրեալք։

Դար

Դարձո՛ տէր զգերութի̃ս մեր որպ̃ զուղխս
'ի հարաւոյ, որք վարէին արտասուօք'
ցնծութեամբ հնձեսցեն :
Երթալով երթային և լային, որք բար-
ձեալ տանէին զսերմանիս իւրեանց:
Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն, որք
առեալ բերցեն զորայս իւրեանց .

Օրհնութիւն աստիճանաց . ՃԻԶ .

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, 'ի նանիր
վաստակին շինօղք նր̃ :
Եթէ ոչ տր̃ պահէ զքաղաքն, ընդու-
նայն տքնին պահապանք նր̃ .
Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ .
ա՛րդ արիք' մինչև էք ննջեցեալք, որք
ուտէք զհաց ցաւոց :
Ի ժամանակի որժ̃ տացէ քուն սիրե-
լեաց իւրոց . ժառանգութի̃ տան' որդիք
են, որոյ վարձք իւր են, այն է պտուղ
որովայնի իւրոյ :
Որպ̃ նետք 'ի ձեռս հզօրի, այնպէս են
և որդիքն թօթափելոց :
Երանի՛ որ ելից զցանկութի̃ իւր 'ի նցն̃է .
մի՛ ամաչեսցեն յորժամ խօսեսցին թշ-
նամիք նց̃ ընդ նս̃ առ դրանն :

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԷ

Երանի ամենայն որ երկնչին ի Տեառնէ, և գնան ի ճանապարհս նորա. Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի է քեզ, և բարի եղիցի. Կին քո որպէս որթ վայելուչ յանկիւնս տան քո. որդիք քո որպէս նորատունկ ձիթենւոյ շուրջ զսեղանովն քով. Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ որ երկնչի ի Տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ Տէր ի Սիօնէ. Եւ տեսցես դու զբարութիւն Երուսաղեմի զամենայն աւուրս կենաց քոց. Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց, խաղաղութիւն ի վերայ Իսրայէլի.

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԻԸ

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի մանկութենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ. Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի մանկութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին. Զթիկունս իմ հարին մեղաւորք, և երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց. Տէր արդար է, և խորտակէ զուլն մեղաւորաց. Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքին որ ատեն զՍիօն.

Եղիցին նոքա որպէս խոտ տանեաց, որ մինչև ՚ի բուռն եկեալ չորացաւ:
Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն, և ոչ զգիրկս որ զորայն ժողովէր:
Ո՛չ ասացին արքն՝ ոյք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն տեառն ընդ ձեզ, և օրհնեցաք զձեզ յանուանէ տեառն:

Օրհնութիւն աստիճանաց: ՃԻԹ

՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր, տէր լուր ձայնի իմում:
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց:
Թէ զանօրէնութիս իմ քննես տէր տէր, իսկ ո կարէ կալ առաջի քո. զի ՚ի քէն է քաւութիւն:
Վասն անուան քո համբերի տէր, համբերէր անձն իմ բանի քում, յուսացաւ անձն իմ ՚ի տէր:
՚Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ, ՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ իսրայէլ ՚ի տէր:
՚Ի տեառնէ է ողորմութիւն բազում, ՚ի նմանէ է փրկութիւն. և նա փրկեաց զիսրայէլ յամենայն նեղութեանց նորա:

Օրհնութիւն աստիճանաց. ՃԼ.

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ
զբօսան աչք իմ.
Ո՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս, և ոչ ը͞
այնոսիկ որք սքանչելիք եղեն քան զիս.
Բայց թէ խոնարհեցայ ես ոգ͞ւ մանուկ
սաբրառուցեալ ՚ի ստենէ մօր իւրոյ, և
դարձ նորա անդրէն ՚ի նոյն.
Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զան͞
ձըն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն
անձին իմոյ, յուսացաւ Իսրայէլ ՚ի Տ͞ր
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան.

Օրհն. աստ. ՃԼԱ.

Յիշեա՛ Տ͞ր զԴաւիթ, և զա͞մ հե–
զութիւն նորա.
Որպէս երդուաւ Տ͞ն, և ուխտս եդ
Ա͞յ Յակոբայ.
Թէ ո՛չ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ, թէ
ելից յանկողինս մահճաց իմոց.
Թէ տաց քուն աչաց իմոց, կամ նինջ
արտևանաց իմոց, կամ հանգիստ իրա–
նաց իմոց. մինչև գտից զտեղի յարկի
Տ͞ն Ա͞յ Յակոբայ.

Ահա՛ լուաք զնմանէ յեփրաթայ, և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց:

Մտցուք 'ի յարկս նր, երկիրպագցուք 'ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նր:

Արի՛ տր 'ի հանգիստ քո՝ դու և տապանակ կտակի սրբութե քո:

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի, և սրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Վս դաւթի ծառայի քո, մի՛ դարձուցաներ զերեսս օծելոյ քում:

Երդուաւ տր դաւթի ճշմարտութբ և ոչ ստեաց նմա, 'ի պտղոյ որովայնի նր նստուցանել յաթոռ նր:

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ, և զվկայութիս իմ զոր ուսուցից նց. Որդիք նց նստցին յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո:

Հաճեցաւ տր ընդ սիոն, և ընտրեաց բնակել 'ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից. 'ի սմա բնակեցայց զի հաճեցայ ընդ սմ:

Զայրիս նորա օրհնելով օրհնեցից, և զաղքատս նորա լցուցից հացիւ:

Զքահանայս նորա զգեցուցից փրկութի. և սրբք նր ցնծալով ցնծասցեն:

Անդ ծագեցից եղջիւր 'ի դաւիթ, պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ։
Թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ, այլ 'ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

Աւրհ. աստճ. ՃԼԲ

Օի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ զի բնակեն եղբարք 'ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի մօրուսն Ահարօնի, և 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ զի ցօղէ 'ի Հերմոնէ 'ի վերայ լերին Սիոնի։
Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն, և զկեանսն յաւիտենից։

Աւրհ. աստճ. ՃԼԳ

Արդ օրհնեցէ՛ք ամենայն ծառայք Տեառն զՏէր, որ կայք 'ի տան Տեառն, 'ի գաւիթս Աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէ՛ք զձեռս ձեր 'ի սրբութիւն, և օրհնեցէ՛ք զՏէր։
Օրհնեսցէ զքեզ Տէր 'ի Սիոնէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Ալէլուիա ՃԼԴ

Օրհնեցէ՛ք զանուն Տեառն, օրհնեցէ՛ք ծա-

ծառայք տն զտր, ո՛ կայք 'ի տուն տն,
'ի գաւիթս տյ մերոյ ։
Օրհնեցէ՛ք զտր զի բարի է, սաղմոս
սացէ՛ք անուան նր զի քաղցր է ։
Զյակոբ ընտրեաց իւր տր, և զիսրլ
ժառանգութիւն իւր ։
Ես ծանեայ զի մեծ է տր, և տր մեծ
է քան զամ կուռս ։
Զամ զոր ինչ կամեցաւ և արար տր, յեր
կինս և յերկրի 'ի ծովս և յամ խորս ։
Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի, զփայ
լատակունս իւր յանձրևս արար, և հա
նէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց ։
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտացւոց
'ի մարդոյ մինչև յանասուն ։
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր
'ի մէջ քո եգիպտոս, 'ի փարաւոն և
յամ զօրս իւր ։ Եհար զազգս բա
զումս, և սպան զթագաւորս հզօրս ։
Զսեհոն թգւոր ամուրհացւոց, զովգ
թագաւոր բասանու, և զամ թագաւո
րութիւնս քանանացւոց ։
Ետ զերկիր նց 'ի ժառանգութի, ժա
ռանգութի իսրլի ժողովրդեան իւրոյ ։

Տ͞ր անուն քո յաւիտեան․ տ͞ր յիշատակ քո ազգէ մինչեւ յազգ։

Դատէ տ͞ր զժողովուրդս իւր․ եւ'ի ծառայս իւր մխիթարի։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի եւ արծաթ են, ձեռագործ են որդւոց մարդկան։

Բերան գոյ՝ եւ ո՛չ խօսին․ աչք են՝ եւ ո՛չ տեսանեն։

Ականջք են՝ եւ ո՛չ լսեն․ եւ ո՛չ գոյ շունչ 'ի բերանս նոցա։

Նման նոցա եղիցին որք արարին զն͞ս․ ամ͞քն որք յուսացեալ են 'ի ն͞ս։

Տո՛ւն իսրայէլի օրհնեցէ՛ք զ͞տր․ տո՛ւն ահարօնի օրհնեցէ՛ք զ͞տր։

Տո՛ւն ղեւեայ օրհնեցէ՛ք զ͞տր․ երկիւղածք ͞տն օրհնեցէ՛ք զ͞տր։

Օրհնեալ ͞տր 'ի սիոնէ․ որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Սաղմոս։ ՃԼԵ

Խոստովան եղերուք ͞տն զի քաղցր է․ զի յաւիտեան է ողորմութի՛ն ն͞ր։ Խոստովան եղերուք ա͞յն աստուծոց․ զի"

Խոստովան եղերուք տեառն տերանց·
զի յաւիտեան է ող":
Որ արար սքանչելիս մեծամեծս միայն·
զի յաւիտեան է ող":
Որ երկինս արար իմաստութեամբ իւրով·
զի յաւիտեան է ող":
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց·
զի յաւիտեան է ող":
Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս· զի յա":
Զարեգակն արար իշխանական տուն-
ջեան· զի յաւիտեան է ող":
Զլուսին և զաստեղս իշխանական գի-
շերոյ· զի յաւիտեան է ող":
Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդրան-
կօք իւրովք հանդերձ· զի":
Եւ եհան զիէլ ՚ի միջոյ նց· զի յաւի":
՚Ի ձեռն բարձր՝ և բազուկ հզօր· զի":
Որ հերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց յեր-
կուս մասունս· զի յաւի":
Եւ անցոյց զիէլ ընդ մէջ նր· զի յա":
Ընկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր ՚ի
ծով կարմիր· զի յաւի":
Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանպտ· զի"
Որ հար զազգս մեծամեծս· զի յաւի":

Եւ

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս. զի յա″:
զՍեհոն թգ̃ւոր ամուրհացւոց. զի″:
զՈվգ թագաւոր բասանու. զի յա″:
Եւ ետ զերկիր նց̃ ՚ի ժառանգուի. զի″:
Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի
իւրոյ. զի յաւի″:
Յիշեաց զմեզ տ̃ր ՚ի խոնարհութեան
մերում. զի յաւի″:
Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնա֊
մեաց մերոց. զի յաւի″:
Տայ կերակուր ա̃մ կենդանեաց.
զի յաւի″:
Խոստովանեցարուք այ̃ն երկնաւորի.
զի յաւի″:

Սաղմոս Դաւթի. ՚ի ձեռն Երեմիայի. անվերնագիր
Եբրայեցւոց: ՃԼԶ.

Առ գետս բաբելացւոց, անդ նստէաք
և լայաք. որ̃ յիշեցաք մեք անդ ըղ
սիոն:
՚Ի մէջ ուռեաց նց̃՝ կախեցաք զկտա֊
կարանս մեր:
Անդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս
օրհնութե̃. գերեվարք մեր ստիպէին
զմեզ՝ և ասէին:

Օրհնեցէ՛ք մեզ յօրհնութենէն սիոնի. եւ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօրհնութիւնս տն՝ յերկիր օտար։

Եթէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ, մոռասցի զիս աջ իմ։

Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ. թէ ոչ նախ նուագեցից զքեզ եւեթ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ։

Յիշեա՛ տէր զորդիսն եդովմայ՝ յաւուրն երուսաղէմի։

Որք ասէին՝ քակեցէ՛ք քակեցէ՛ք, մինչեւ 'ի հիմն հատուցէ՛ք։

Դուստր բաբելացւոց թշուառական. երանի՛ որ հատոյց զհատուցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։

Երանի՛ որ կալցէ զմանկունս քո, եւ եհար զքարի։

Սաղմոս դաւթի։ ՃԼԷ

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով սրտիւ իմով, առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ։ Երկիրպագից 'ի տաճար սբ քո. եւ խոստովան եղէց անուան քում վսն ողորմութեան եւ ճշմարտութեան քո։

Մեծ արարեր յա̃մի զանուն սբ̃ քո․ յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ․ և բազում արասցես զօրութի̃ս յանձն իմ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ա̃մ թագաւորք երկրի, զի լուան զբանս բերանոյ քոյ, և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

Մեծ են փառք տ̃ն․ բարձր է տէր․ զխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։

Եթէ գնասցից ես ՚ի մէջ նեղութե̃ց, կեցուսցես զիս ՚ի բարկութե̃ թշնամւոյն։

Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո․ և տ̃ր հատուսցէ ընդ իմ։

Տ̃ր ողորմութի̃ քո յաւիտեան․ զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ․

՚Ի կատարած․ Սաղմոս Դաւթի։

ՃԼԸ

Տ̃Ր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար զիս․ դու ծանեար զնստիլ իմ, և զյառնել իմ։

՚Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ՚ի հե-

ռաստանէ . զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ
դու քններեր , և զամ ճանապարհս իմ
յառաջագոյն տեսեր . զի ոչ գոյ նեն-
գութի ՚ի լեզուի իմում ։
Ահա դու տր ծանեար զյետին իմ,
և զառաջին իմ . դու ստեղծեր զիս . և
եդեր զձեռն քո ՚ի վր իմ ։
Սքանչելի եղև գիտութի քո յինէն,
զօրացաւ , և ոչ հանդարտեմ սմա ։
Ուր երթայց ես յոգւոյ քումմէ . կամ
յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց ։
Եթէ ելանեմ յերկինս , դու անդ ես . և
թէ իջանեմ ՚ի դժոխս , և անդ մօտ ես ։
Եթէ առից զթևս իմ ընդ առաւօտս ,
և բնակեցայց յեզերս ծովու ։
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդես-
ցէ ինձ , և աջ քո ընկալցի զիս ։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արգելօք ծած-
կեայց զիս , կամ գիշեր փոխանակ լու-
սոյ փափկութե իմոյ ։
Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարեսցի . և
գիշերն որպ տիւ լուսաւոր եղիցի . և
խաւար նր որպ զլոյս նր ։
Դու ստացար զերիկամունս իմ . և ըն-
կալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ ։

Խոստովան եղէց քեզ Տ̃ր՝ զի ահեղ և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո և անձն իմ սիրեաց յոյժ։

Ո՛չ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր ա-րարեր ՚ի ծածուկ. և կար զօրութե̃ ի-մոյ ընդ ստորինս երկրի։

Զանգործս իմ տեսին աչք քո, և ՚ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։

Ի տուէ մոլորեցան. և ո՛չ ոք էր որ ա-ռաջնորդէր նոցա։

Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարեկամք քո Ա̃ծ. և յոյժ զօրացան իշխանք ն̃ց։

Թուեցից զն̃ս՝ և քան զաւազ բազմա-ցին. զարթեայ՝ և արդ ընդ քեզ եմ։

Թէ սպանանես զմեղաւորս Ա̃ծ, ա՛րք արեան ՚ի բա՛ց եղերուք յինէն։

Ի հակառակութ̃ի և ՚ի նախանձ, առ-ցեն ՚ի նանիր զքաղաքս քո։

Զատելիս քո Տ̃ր՝ ատեցի, և ՚ի վերայ թշնամեաց քոց մաշեցայ։

Յատելութ̃ի կատարեալ ատեցի զն̃ս, և եղեն ինձ թշնամիք։

Փորձեա՛ զիս Ա̃ծ՝ և ծանի՛ր զսիրտ իմ, քննեա՛ զիս՝ և ծանի՛ր զշաւիղս իմ. և

 տես

տես թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ճանա-
պարհս իմ. և առաջնորդեա ինձ ՚ի ճա-
նապարհս քո յաւիտենից։

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԹ

Ապրեցո զիս տէր ՚ի մարդոյ չարէ.
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս։
Խորհեցին զանօրէնութի ՚ի սիրտ իւրեանց.
զօր ամ պատրաստեցան ՚ի պատերազմ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց ոպ զօձի.
և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նց։
Պահեա զիս տր ՚ի ձեռաց մեղաւորի,
և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թա-
քուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ։
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց.
շաւիղ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայ-
թակղութիւն։
Ասացի տր ած իմ ես դու. ունկն
դիր տր ձայնի աղօթից իմոց։
Տր տր զօրութի փրկութե իմոյ. հովանի
եղիրոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։
Մի՛ մատներ զիս տր ՚ի ցանկութի մեղա-
ւորաց, զի խորհեցան վս իմ. մի՛ ընդ-
վայր հարկաներ զիս։

Ու մի՛ երբէք բարձրասցին ։ և խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին ։ վախճան կատարածի նոցա՝ վաստակ շրթանց իրեանց ծածկեսցէ զնոսա ։

Արկցես ՚ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնոսա ։ ՚ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ ։

Այր լեզուանւոյ մի՛ յաջողեսցի ՚ի վերայ երկրի ։ զայր մեղաւոր՝ չարիք իւր որսասցեն ՚ի կորուստ ։

Գիտեմ, զի առնես Տէր՝ դատաստան աղքատի, և իրաւունս տնանկի ։

Արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ ։ և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց ։

Սաղմոս դաւթի ։ ՃԽ

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ ։ Նայեա՛ ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ ՚ի կարդալ իմում առ քեզ ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո Տէր ։ համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի ։

Դի՛ր Տէր պահապան բերանոյ իմոյ, և դուռն ամուր շրթանց իմոց ։ զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան ։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ
մարդս, որք գործեն զանօրէնութի՟,
և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոց նց՟։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութ՟բ՝ և յան
դիման արասցէ. իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ
զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ՚ի կամս նր՟։
Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք
նց՟. լուիցեն բանից իմոց՝ և քաղցրասցին։
Որպ՟ թանձրութի՟ հողոյ՝ զի պատառեալ է ՚ի
վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք նց՟
մերձ ՚ի դժոխս։
Առ քեզ Տր՟ Տր՟՝ են աչք իմ. ՚ի քեզ յու
սացայ, մի՛ հաներ զհոգի յինէն։
Պահեա՛ զիս յորոգայթէ՝ որ թագու
ցաւ ինձ, ՚ի գայթակղութ՟է գործողին
զանօրէնութիւն։
Անկցին ՚ի ցանցս նր՟ մեղաւորք, միայն
եմ ես մինչև անցից։
Իմաստու՟թ դաւթի. Աղօթք, ՚ի ժամանակին՝ զի
էր նա յայրի անդ։ ՃԽԱ.
Ձայնիւ իմով ես առ Տր՟ կարդացի.
ձայնիւ իմով զՏր՟ աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի Տն՟ զաղօթս իմ. և
զնեղութիւնս իմ առաջի նր՟ պատմեցից.

'Ի նուաղել լինել հոգւոյ իմոյ, դու տէր
ծանեար զշաւիղս իմ. 'ի ճանապարհ յոր
և գնայի, թաքուցան ինձ որոգայթ ։
Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանա
չէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ.
և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ ։
Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի, դու ես
յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց.
Նայեա՛ տէր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս 'ի հալածչաց
իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս ։
Տէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ. գոհա-
նալ զանուանէ քումմէ ։
Զիս քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հա-
տուսցես ։

Սաղմոս Դաւթի. 'ի ժամանակին՝ զի հալածէր զնա աբիսողոմ որդի նորա ։ ՃԽԲ

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով.
Լուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի մտաներ
'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ
արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի ։
Հա

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ
արար յերկիր զկեանս իմ. եւ նստոյց զիս
'ի խաւարի որպ̄ մեռեալս յաւիտենից.
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. եւ սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս: Յիշեցի զաւուրսն
զառաջինս. խորհեցայ յա̄մ գործս քո.
յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, եւ
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ
քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տէր, զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ.
Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
նմանեցիմ այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ:
Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմու
թիս քո, զի ես 'ի քեզ տ̄ր յուսացայ:
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր եւ գնացից.
զի առ քեզ տ̄ր համբարձի զանձն իմ.
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց տ̄ր. զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի:
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես ա̄ծ իմ: Հոգի քո բարի՛ առաջնոր
դեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:
Վասն անուան քո տ̄ր՝ կեցուսցես զիս.
արդարութ̄բ քով հանցես 'ի նեղութ̄է
զանձն իմ.

Ողոր

Ողորմութե՟ քով սատակեա՛ զթշնամիս իմ. և կորո՛ զա՟մ նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ:

Սաղմոս դաւթի առ գողիաթ: ՃԽԳ.

Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իմ. որ ուսոյց զձեռս իմ 'ի պատերազմ, և զմատունս իմ 'ի ճակատամարտ:

Ողորմութի՟ իմ և ապաւէն իմ, օգնական իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և ես յուսամ 'ի նա. ո՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև:

Տէր՝ ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա:

Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք նր՟ որպ՟ հովանի անցին:

Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ. մերձեա՛ 'ի լերինս և ծխեսցին:

Փայլեա՛ զփայլատակունս քո, և խռովեա՛ զն՟ս. առաքեա՛ զնետս քո՝ և ցրուեա՛ զն՟ս:

Առաքեա՛ զձեռն քո 'ի բարձանց, և փրկեա՛ զիս 'ի ջուրց բազմաց, և 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան ըզ-

նան

նանրութ՟ի . և աջ նց՟ աջ է մեղաց :
Ած՟ յօրհնութ՟ի նոր օրհնեցից զքեզ .
տասնաղեան սաղմոսարանաւ սաղմոս
ասացից քեզ :
Որ տացէ զփրկութ՟ի թագաւորաց մե-
րոց . որ փրկելոց իցէ զԴաւիթ ծառայ
իւր ՚ի սրոյ չարէ :
Փրկեա զիս՝ և ապրեցո զիս ՚ի ձեռաց
որդւոց օտարաց :
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան ըզ-
նանրութ՟ի . և աջ նց՟ աջ է մեղաց :
Որոց ուստերք իւրեանց որպէս նորա-
տունկ հաստատուն են ՚ի մանկութ՟է
իւրեանց . դստերք նց՟ զարդարեալ և
պաճուճեալ ՚ի նմանութ՟ի տաճարի :
Շտեմարանք նոցա լի՛ են՝ և բղխեն
՚ի միմեանս . խաշինք նոցա բազմածինք
են՝ և բազմանան ՚ի գնացս իւրեանց .
և անդեայք նց՟ պարարտք են :
Ո՛չ գոյ խրամատութ՟ի ցանկոյ նց՟ . և ո՛չ
աղաղակ ՚ի հրապարակս նց՟ :
Երդ՝ երանեցին ժողովրդեան՝ որոյ
այս այսպէս է . նա երանի ժողովրդ՟են .
որոյ տ՟ր ա՟ծ է նց՟ :

 Որ

Օրհնութիւնք Սաղմոսաց Դաւթի. ՃԽԴ

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ, եւ թագա-
ւոր իմ. եւ օրհնեմ զանուն քո յաւի-
տեան՝ եւ յաւիտեանս յաւիտենից:
Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. եւ գո-
վեցից զանուն քո, յաւիտեան եւ յաւի-
տեանս յաւիտենից:
Մեծ է տր՝ եւ օրհնեալ է յոյժ. եւ մե-
ծութեն նր ոչ գոյ չափ:
Ազգք եւ ազգք գովեսցեն զգործս քո,
եւ զզօրութիս քո պատմեսցեն:
Զմեծ վայելչութի փառաց սրբութե
քո խօսեսցին. եւ զսքանչելիս քո պատ-
մեսցեն:
Զզօրութի ահի քո ասասցեն. եւ
զմեծութիս քո պատմեսցեն:
Զյիշատակ բազում քաղցրութե քո բղ-
խեսցեն. եւ արդարութբ քով ցնծասցեն.
Գթած ողորմած է տր, երկայնամիտ
եւ բազումողորմ:
Քաղցր է տր առ ամն, եւ գթութի նր
ի վերայ ամ արարածոց իւրոց:
Խոստովան եղիցին առ քեզ տր՝ ամ
գործք քո. եւ սբք քո օրհնեսցեն զքեզ.

Ազ

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն, և
զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս քո. և զփառս մեծ վայելչութեան արքայութեան քո։

Արքայութիւն քո՝ արքայութիւն ամենայն յաւիտենից. և տէրութիւն քո յազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է Տէր յամենայն բանս իւր, և արդար է յամենայն գործս իւր։

Հաստատէ Տէր զամենայն գայթակղեալս. և կանգնէ զամենայն գլորեալս։

Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա 'ի ժամու։

Բանաս զձեռն քո, և լցուցանես զամենայն քաղցրութեամբ կամօք քովք։

Արդար է Տէր յամենայն ճանապարհս իւր. և սուրբ է յամենայն գործս իւր։

Մերձ է Տէր առ ամենեսեան, որք կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։

Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տէր. աղօթից նոցա լուէ՝ և կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ Տէր զամենայն որք սիրեն զնա. և զամենայն մեղաւորս սատակէ Տէր։

Օրհնութիւն տն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ կենդանի զանուն սբ նր. յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիա. Անգեայ և Զաքարեայ.

ՃԽԵ

Օրհնեա՛ անձն իմ զտր. օրհնե-
ցից զտր ի կեանս իմ, սաղմոս
սասացից այ իմոյ մինչև եմ ես։
Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդ-
կան, զի ոչ գոյ փրկութի ի նսա.
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն ի հող, և յայնմ աւուր կորի-
ցեն ամ խորհուրդք նց.
Երանի՛ այնմ որոյ տր ած յակոբայ օգ-
նական է նմա, և յոյս նր ի տր ած է.
Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով և
զամ որ ի նոսա։
Որ պահէ զճշմարտութի յաւիտեան, և
առնէ իրաւունս զրկելոց.
Տայ հաց քաղցելոց, և արձակէ զկա-
պեալս տէր.

Տէր բանայ զաչս կուրաց, և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս, որ պահէ զպանդուխտս․ զորբս և զայրիս ընդունի տէր, և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տր յաւիտեան, ած քո սիոն ազգէ մինչև յազգ։

Ալէլուիա․ անգեայ և զաքարիայ․ ՃԽԶ․

Օրհնեցէք զտր՝ զի բարի է սաղմոս․ այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութի։

Շինէ զերուսաղէմ տր, և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զամ վէրս նոցա։

Որ թուէ զբազմութի աստեղաց, և զամս զնս յանուանէ կոչէ։

Մեծ է տր մեր և մեծ է զօրութի նր, իմաստութե նր ոչ գոյ թիւ։

Ընդունի զհեզս տր, և խոնարհ առնէ զամբարշտաւանս մինչև յերկիր։

Օրհնեցէք զած խոստովանութբ, սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ։

Ո՛ զգեցոյց զերկինս ամպովք, և պատ-
րաստ արար զանձրև ի վերայ երկրի։
Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս, և զդալարի
՚ի ծառայութիւն մարդկան։
Ո՛ տայ անասնոց կերակուր, ձագուց
ագռաւուց որք կարդան առ նա։
Ո՛չ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամեցաւ
որ, և ոչ ընդ բրանս առն հաճոյ հա-
ճեցաւ։
Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս
իւր, և ընդ այնոսիկ որք յուսան յո-
ղորմութիւն նորա։
Ալէլուիա Անգէայ և Զաքարիայ։ ՃԽԷ
Գովեա Երուսաղէմ զտէր։
Եւ օրհնեա զԱծ քո Սիոն։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և
օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ։
Ո՛ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի,
պարարտութ ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Առաքէ զբան իւր յերկիր, վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա։
Որ տայ զձիւն որպ զասր, և զմէգ որպէս
փոշի ցանեաց։
Արկանէ զսառն որպ պատառս, առաջի
ցրտոյ նր ո՛ կարէ կալ։

Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա, շնչեսցեն հողմք և գնասցեն ջուրք։

Պատմէ զբան իւր Յակոբայ, զարդարութիւն և զիրաւունս Իսրայէլի։

Ո՛չ այսպէս արար ամենայն ազգաց որ, և զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նոցա։

Աղօթք Ամբակումայ Մարգարէին։ Ամբա՛. Գ։

Տէր զլուր քո լուայ և երկեայ, որ նայեցայ ի գործս քո և զարհուրեցայ։

Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու, ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս, և ի հասանել ժամանակին երևեսցիս։

Ի խռովել անձին իմոյ ի ժամանակի բարկութեան զողորմութիւն յիշեսցես։

Աստուած ի Հարաւոյ եկեսցէ, և սուրբն ի Փառան լեռնէ։

Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութիւն փառաց նորա. և օրհնութեամբ նորա լցան տիեզերք։

Ճառագայթք որպէս ի լուսոյ հատան ի նմանէ, և եղջիւրք ի ձեռին նորա գան.

և

և անդ հաստատեցաւ զօրութի̅ փա_
ռաց նորա ։

Յերեսաց նր̅ եղցեն հարուածք, և
զհետ շաւղաց նորա երթիցեն մեծա_
մեծք 'ի թռչնոց ։

Եկաց և չափեաց զերկիր, հայեցաւ և
դիւեաց զհեթանոսս ։

Լերինք հալեցին, և անտառք վատնես
ցին, ճանապարհք որք 'ի սկզբանէն
էին՝ կուրացին. և 'ի նմանէ դողասցի
ամ̅ երկիր ։

Տեսի զբանակս քուշացւոց, խռովե_
ցան բնակիչք վրանացն մադիամու ։

Մի՛ թէ 'ի վր̅ գետոց բարկացաւ դու
տր̅, կամ սրտմտութի̅ քո 'ի վր̅ գետոց,
կամ բարկութի̅ քո 'ի վր̅ ծովու ։

Հեծեր դու 'ի կառս քո, հեծելութի̅դ
քո փրկութի̅ եղև յելանելն քո ։

Զարթեաւ աղեղն քո, զնետս կապար
ճից քոց արբուցեր, զգետս ցրուեցեր,
զերկիր դողացուցեր՝ 'ի տեսութէ̅
անձրևի, որք սնուցանեն ընդ սա ։

Ընդունդք աղաղակեցին մեծամբ. յոյս
փայլմանն արեգականն արգելաւ, և ծա_
գումն լուսնին դադարեցաւ ։

Որ ՚ի հնչման սահանաց քոց գնացես, եւ
որ ՚ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ :
Ահարկուք զարթիցես ՚ի վ՟ր երկրի, եւ
դողուք կասցես զհեթանոսս :
Երեւեցար ՚ի փրկութի ժողովրդեն քո,
՚ի փրկել զընտրեալս քո :
Նետաձիգ եղեր ՚ի գլուխս մարդկան
ամբարտաւանից, մինչեւ յանդունդս
ծովու ընկղմեցան :
Խնդրեցեր զվրէժ զօրութբ քով ՚ի զօ-
րագլխացն մեղաւորաց՝ որք յուսացել
էին յանդգնութիս իւրեանց, զի կերիցն
զաղքատն ՚ի գաղտնիս :
Առաքեցեր ՚ի վ՟ր ծովու զերիվարս քո,
եւ խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց :
Կացի ես եւ դեղան աղիք իմ ՚ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ, եմուտ դողումն յոսկերս
իմ, եւ ես յանձն իմ խռովեցայ :
Զայս պահեսցես յաւուր նեղութե
ածել ՚ի վ՟ր ազգի ամի, որք մարտնչին
ընդ ժողովրդեան քում :
Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, եւ յայգ-
ւոջ բեր մի՛ գտցի. ձիթենիք սնասցին,
եւ երկիր մի՛ բուսուսցէ զդալարի :

 Պա

Պակասեսցին հօտք 'ի ճարակաց, և ե-
զինք մի՛ գտցին առ մսուրս։
Իսկ 'ի Տր յուսացայ. ցնծացայց և ու-
րախ եղէց յԱծ փրկիչ իմ։
Տր Տր ես ինձ զօրութի, և կացոյց զոտս
իմ 'ի հաստատութե. 'ի վր պարանոցի
թշնամւոյն կացոյց զիս, և հանգոյց զիս
երագ երագ։

Փառք Հօր և որ"։

Մաղթանք։

Լուր Տէր Տր լո՛ւր Տէր, Ածային ողորմութե և գը-
թութե քո խնայեա՛ յարարածս քո։ Ամէն"։

Քարոզն և աղօթքն 'ի վերջն Սաղմոսարանին գտցես 'ի 157 երեսն։

Ի չէրութեա. անգեայ և զատարկեայ։

ՃԽԸ

Օրհնեցէ՛ք զՏր յերկնից, օրհնե-
ցէ՛ք զնա 'ի բարձանց։
Օրհնեցէ՛ք զնա ամ հրեշտակք նր, օրհ-
նեցէ՛ք զնա ամ զօրութիք նր։
Օրհնեցէ՛ք զնա արեգակն և լուսին,

օրհ

օրհնեցէ՛ք զնա ամ աստեղք և լոյս։
Օրհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից, և ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեսցեն զանուն տն։
Զի նա ասաց և եղեն, հրամայեաց և հաստատեցան։
Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտենից, սահման եդ՝ և ոչ անցանեն։
Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկրէ վիշապք և ամ խորք։
Հուր և կարկուտ ձիւն և սառն, հողմ և մրրիկք, որք առնեն զբան նր։
Լերինք և ամ բարձունք, ծառք պտղաբերք և ամ մայրք։
Գազանք և ամ անասունք, սողունք և ամ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց, իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք օրհնեցէ՛ք զանուն տն։
Բարձրացաւ անուն նր միայն, խոստովանութի նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տր զեղջիւր ժողովրդեն իւրոյ, օրհնութիւն նմա յամ սրբոց

նորա

նր, յորդւոցն իէլի ժողովրդեան՝ որ մերձ
է առ նր.

Ալէլուիա. անգէայ և զաքարիայ. ՃԽԹ.

Օրհնեցէ՛ք զտր յօրհնութի ՚ի նոր, օրհ
նութի նմա յեկեղեցիս սրբց.
Ուրախ եղիցի իէլ յարարիչ իւր, որդիք
սիոնի ցնծասցեն ՚ի թգւորն իւրեանց.
Զանուն նորին օրհնելով սաղմոսիւք
և օրհնութբ սաղմոս երգեսցեն նմա.
Զի հաճի տր ընդ ժողովուրդ իւր տր, և
բարձր առնէ զհեզս ՚ի փրկութի.
Պարծեսցին սրբքն փառօք, և ցնծաս-
ցեն ՚ի հանգիստս իւրեանց, և բարձր
արասցեն զած բերանովք իւրեանց.
Սուր երկսայրի եւ ՚ի ձեռս նց, առ-
նել վրէժխնդրութիւն ՚ի հեթանոսաց, ՚ի
յանդիմանութի ամ ժողովրդոց.
՚Ի կապել զթգւորս նց կապանօք, զզօ-
րաւորս նց ձեռնակապօք երկաթեօք.
Առնել նց դատաստանս ըստ գրոց. և
փառք այս են ամ սրբց նր.

Ալէլուիա. անգէայ և զաքարիայ. ՃԾ.

Օրհնեցէ՛ք զած ՚ի սրբութի նր, օրհնե-

ցէ՛ք զնա ՚ի հաստատութեան ՚ի զօրութեան իւր։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի զօրութեան նր, օրհնե-
ցէ՛ք զնա ՚ի բազում մեծութեան նր։
Օրհ՛՛ զնա ՚ի ձայն օրհնութեան, օրհնեցէ՛ք
զնա սաղմոսիւք և օրհնութբ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութբ, գովեցէ՛ք
զնա ուրախութբ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բանս քաղցր, գովե-
ցէ՛ք զնա ՚ի բարբառ լսելի։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի ձայն գոհութեան. ամ
հոգիք օրհնեցէ՛ք զՏր։

Որ Սաղմոսն՝ 56 Պարբերայ է։
150 Փոխ է։ և 2460 Տուն է։

Այս սաղմոս ինքնագիր Դաւթի արտաքոյ
թուոյ։ ՚Ի ժամանակին զի եղ նա նահատակ ընդ
դէմ Գողիաթու, առանձին ասացաւ։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր ՚ի տան հօր իմոյ, արածէի
զխաշինս հօր իմոյ։

Ձեռք

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան, և մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեան ։

Իսկ արդ՝ ո՛ պատմեսցէ զայս տեառն իմում, ինքնին տ̅ր ա̅մի լուիցէ զայս ։

Նա առաքեաց տ̅ր զհրեշտակ իւր, և համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ, և եօծ զիս յօծութեան իւղոյ իւրոյ ։

Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք, և ո՛չ հաճեցաւ ընդ նոսա տ̅ր ։

Ելի ես ընդ դէմ այլազգւոյն, և նզովեցի զկուռս նորա ։ հանի զսուսերն ՚ի նմանէ՝ և հատի զգլուխ նորին, և բարձի զնախատինս յորդւոցն իսրայէլի ։

Օրհնութիւն Երից Մանկանց.

Գլուխ. Է.

Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան.

Յիրաւունս ածցուցեր զայս ամենայն ի վերայ մեր. արդար ես դու Տէր, և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամենայն դատաստանք քո արդար են.

Դատաստան արդարութեան ածեր ՚ի վերայ մեր, ըստ ամենայնի զոր ինչ ածեր ՚ի վերայ մեր՝ և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց Երուսաղեմի.

Արդարութեամբ և իրաւամբ ածեր զայս ամենայն ՚ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբել լինել ՚ի քէն, մեղաք յամենայնի, և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք.

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գտցուք մեք ՚ի քէն։

Արդ՝ զամենայն զոր արարեր և զոր ինչ ածեր ՚ի վերայ մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց. անօրինաց խստաց և ապստամբողաց։

՚Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր, զի յամօթ և նախատինք եղաք ծառայից քոց պաշտօնէից:

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վ͞ն անուան քո, մի՛ ցրեր զուխտս քո, և մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութիւն քո ՚ի մէնջ:

Վ͞ն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայելի ս͞րբ քո:

Խօսեցար նոցա և ասացեր. բազմացուցից զզաւակ ձեր ո͞րպ զաստեղս երկնից բազմութ͞ և ո͞րպ զաւազ առ եզր ծովու:

Եւ արդ՝ տէր նուաղեցաք մեք քան զամ͞ ազգս, և եմք տառապեալ յամ͞ երկրի, այսօր վասն մեղաց մերոց:

Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզ պատարագաց, ոչ խունկ օրհնաց. և ոչ տեղի պատարագս մատուցանել առաջի քո, և զողորմութ͞ գտանել ՚ի քէն:

Այլ անձամբ խոնարհեալ և հոգւով տառապանաց, ընդունելի լիցուք մեք ո͞րպ զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և ո͞րպ զբիւրաւորս գառանց պարարտաց:

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առ͞ջի քո, զի կատարեալ գացուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամ͞ սրտիւք մեր, երկնչիմք ՚ի քէն և խնդրեմք զերեսս

 քո

քո Տ՟ր, մի՛ յամօթ առներ զմեզ ։

Այլ արա՛ առ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում․ փրկեա՛ զմեզ վ՟ս սքանչելեաց քոց Տ՟ր, և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան ։

Ամօթ լիցին ամենեքեան, որք չարչարեն զծառայս քո․ ամաչեցեալ լիցին բռնութիւք ն՟ց, և ամ՟ զօրութիւք ն՟ց խորտակեսցին ։

Եւ ծանիցեն զի դու ես Տ՟ր ա՟ծ միայն, որ փառաւորեալդ ես ՚ի վ՟ր ամ՟ տիեզերաց ։

Օրհնեալ ես դու Տ՟ր ա՟ծ հարցն մերոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան ։

Եւ օրհնեալ է անուն ս՟բ փառաց քոց, գովեալ և առաւել˝ ։

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սրբութե՟ն քո, գովեալ և առա˝ ։

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ արքայութե՟ն քո, գովեալ և առա˝ ։

Օրհնեալ ես որ նստիս ՚ի քրոբէս՝ և հայիս յանդունդս, գովեալ և առա˝ ։

Օրհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատութե՟ն երկնից, գովեալ և առա˝ ։

Օրհնեցէ՛ք ամ՟ գործք Տ՟ն զՏ՟ր․ օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան ։

Օրհնեցէ՛ք երկինք զՏ՟ր․ օրհնեցէք և բար˝ ։

Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք Տ՟ն, և ջուրք որ ՚ի վերոյ երկնից զՏ՟ր․ օրհ˝ ։

Օրհ

Օրհնեցէ՛ք զօրութիւնք Տն, արեգակն և լուսին զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից, անձրևք և ցօղք զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք ամ հողմք հուր և ջեր զՏր":

Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ՝ ցօղ և ձիւնաբեր զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք սառն և պաղ՝ եղեամն և ձիւն զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք տիւք և գիշերք՝ լոյս և խաւար զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք և երկիր զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք լերինք բլուրք և ամ բոյսք երկրի զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք ծովք և գետք զ":

Օրհնեցէ՛ք կէտք և ամ կայտառք, որ ՚ի ջուրս, և թռչունք երկնից զ":

Օրհնեցէ՛ք գազանք և անասունք և որդիք մարդկան զՏր. օրհ":

Օրհնեսցէ՛ իսրայէլ զՏր. օրհնեսցէ՛ և":

Օրհնեցէ՛ք քահանայք զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք ծառայք Տն զՏր. օրհ":

Օրհնեցէ՛ք անձինք և շունչք արդարոց զ":

Օրհնեցէ՛ք սուրբք և խոնարհք սրտիւք զ":

Օրհնեցէ՛ք անանիա ազարիա և միսայէլ զՏր. օրհ":

Օրհնութի՛ Մարիամու Ա͞ծածնին ։

Կուձ․ է ։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏ͞ր, և ցըն-ծացէ հոգի իմ աստուածով փրկչաւ իմով ։

Ակն արար ՚ի վ͞ր խոնարհութե՛ աղախնոյ իւրոյ, այսուհետև երանիցեն ինձ ա͞մ ազգք ։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն, և ս͞րբ է անուն նորա ։

Ողորմութի՛ արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց, արար զօրութի՛ բազկաւ իւրով ։

Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի մտաց սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց ։

Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութ͞բ․ և զմեծատունս արձակեաց ունայնս ։

Պաշտպանեաց Իսրայէլի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութի͞ իւր ։

Ո͞պ խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու, և զաւակի նր͞ յաւիտեան ։

Օրհնութի՛ Զաքարիայ՝ հօրն Յովհաննու Մկրտչին ։

Կուձ․ է ։

Օրհնեալ Տ͞ր Ա͞ծ իՂ͞լի, որ յայց ել և արար փրկութի͞ ժողովրդեան իւրոյ ։

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե՛ ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ․ ո͞պ խօսեցաւ բերանովք ս͞րբցն՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին ։

Փրկութի͞ ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ա͞մ ատելեաց մերոց ։

Առնել զողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։

Զերդումն զոր երդուաւ Աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա՝ զամենայն աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի Տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա։

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան իւրոյ, ՚ի թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց։

Վասն գթոյ ողորմութեան Տեառն Աստուծոյ մերոյ, որով երևեցաւ մեզ արեգակն ՚ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր։

Ծագել լոյս ՚ի վերայ այսոցիկ որ նստէաք ՚ի խաւարի և ՚ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան։

ԱՂՕԹՔ ՍԻՄԷՕՆԻ ԾԵՐՈՒՆԻՈՅՆ։ Պ[illegible]. Է։

Արդ արձակեա զծառայս քո Տէր ըստ բանի քում ՚ի խաղաղութիւն. զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց։

Լոյս յայտնեցեր հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի։

Աղօթք Մանասէի թագաւորին։

Տր ամենակալ Ած աբրահամու իսա-հակայ յակոբայ և զաւակի նց արդարոց. ամենակալ տր թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր և զամ զարդ-նոցա. ամենա"։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փա-ռաւորեալ անուամբ քով. ամե"։

Որ ամ ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահի զօրութե քո. ամենա"։

Անբաւ է մեծ վայելչութի փառաց սրբութե քո, սաստիկ է բարկութի սպառնալեաց քոց ՚ի վր մեղաւորաց, անչափ և անքննին են ո-ղորմութիք աւետեաց քոց. ա"։

Դու տէր բարձրեալ գթած երկայնամիտ բազումողորմ, և զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց մարդկան. ամենա"։

Դու Ած ոչ եդեր ապաշխարութի վս արդա-րոցն աբրահամու իսահակայ և յակոբայ, որք ոչ մեղան քեզ. ամե"։

Այլ եդեր ապաշխարութի վս իմ մեղաւորիս, զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու, և բազ-մացան անօրէնութիք իմ. ամե"։

Չե՛մ արժանի հայիլ և տեսանել զբարձ֊
րութիս երկնից 'ի բազմութէ անօրէնութէ
իմոյ. ամէ"։
Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութէ կապանաց եր֊
կաթից, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ա"։
Բարկացուցի զարտմտութի, և չար առաջի քո
արարի. կանգնեցի պատկեր և բազմացուցի
զցասուցմս անձին իմոյ. ամէ"։
Իսկ արդ տէր՝ խոնարհեցուցանեմ զծունր
սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի քաղցրութէ քումմէ.
ամենակալ"։
Մեղայ՝ տր մեղայ, և զանօրէնութիս իմ ես
ինձէն գիտեմ. ամէնա"։
Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող ինձ տր,
թող ինձ, և մի՛ կորուսաներ զիս ընդ անօրէ֊
նութեան իմոյ. ամէնա"։
Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տր, և մի՛ յի
շեր զչարիսն իմ, և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ
իջեալս 'ի ներքոյ երկրի չարեօք. ա"։
Զի դու ած ած ապաշխարողաց ես, և յիս
ցոյց զքաղցրութի քո, որ անարժան
եմ. ամէնա"։
Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան
քում, և ես օրհնեցից զքեզ զամ աւուրս
կենաց իմոց. ամէնա"։
Զի քեզ տր օրհնեն ամ զօրութիւնք երկնից.
և քո են փառք յաւիտեանս. ամէն։
Փառք հօր և որդ"։ Այժմ և միշտ և"։

Աղա

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն Տր՝ Թող ինձ զմեղս իմ։

Բազումողորմ Տր ողորմեա ինձ։

Ընդ քաւեա զիս զմեղաւորս 'ի մեղաց, և կեցո։

Ընդ գթա յիս 'ի մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս։

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս Ածա-ծին Մարիամ՝ բարեխօսեա առ Տր վն մեր։

Ամենայն սբք Այ բարեխօսեցէք առ Հայր 'ի յերկինս վն մեր մեղաւորացս։

Սբ որդի Այ անոխակալ՝ ընկալ զաղաչանս մեր, զի 'ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր։

Յաղթօղ զօրութբ Տր և կենդանարար և պատուական խաչի քո տէր պահպանեա զմեզ։

Առաքեա Տր զհրեշտակ խաղաղութե քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ և 'ի գիշերի։

Նու մարդասիրութբ քով յիշեա զմեզ Տր յիշեա զմեզ՝ յորժամ գաս արքայութբ քով, և ողորմեա մեզ։

Նա

ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԽՐԱՏԱԿԱՆ ՇԱՂԱԳՍ ԱՂՕԹԻՑՆ, ԶՈՐ ԱՐԱՐԵԱԼ Է ՏԵԱՌՆ ՆԵՐՍԷՍԻ ԵՂԲՕՐՆ ԳՐԻ-ԳՈՐԻՈՅ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ:

Աղօթք հասարակաց քրիստոնէից մեծաց և փոքունց, զոր պարտին ուսանիլ ամենեքեան՝ և ուսուցանել զմիմեանս. քահանայք զժողովուրդս, հարք զորդիս, մարք զդստերս, և ընկեր զընկերն իւր: Եւ աղօթեսցեն սովաւ յաւուրն հինգ անգամ՝ երկոտասան ծնրադրութբ 'ի ժամուն. այսինքն յառաւօտուն, 'ի ճաշուն, 'ի հասարակ աւուրն, յերեկոյին, և 'ի հանգստեան. Ապա թէ պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայ ըզ հինգ ժամ աղօթս կատարել, աղօթեսցէ չորս անգամ, կամ երեք անգամ, կամ երկու անգամ, կամ մի անգամ յաւուրն. որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնեայ է, և զինքն ծանիցէ թէ արարած եմ այ և երկրպագու նր. Եւ թէ զամ բանս աղօթիցս հեղգայ ուսանիլ, (որք և զաշխարհական երգս բազում փութով ուսանին,) ուսցի զկէս սր, կամ այլ նմանագ. զի թէ տունս երիս ուսանիցին 'ի սմանէ, և աղօթեսցեն երիս ծնրադրութբ 'ի ժամուն, ընդունելի է առաջի այ: Ապա թէ ոք 'ի քրիստոնէիցն անփոյթ առնէ զսա յուսանելոյ և յաղօթելոյ, յանդիմանեսցի և 'ի միջոյ ժողովոյն այլազգեաց. որք զաղօթսն զոր ուսոյց նր, 'ի պատերազմունս անգամ ոչ խա-

փա-

փանեն՝ թող թէ ՚ի խաղաղութե. Իսկ մեր
ժողովուրդք արտաքոյ աղօթից տեղւոյ ըն-
նաւ ոչ յիշեն զանունն Այ. զի ոչ ունին փոյթ
՚ի կարգս աղօթից որպ զանձապաշտս, այլ սի-
րեն զդատարկաբանութի քան զաղօթս: Եւ
թէ երբեմն գան ոմանք յաղօթել առ քահա-
նայն, կամ բակէլ բերանով կանգնին, կամ
զրուցատրութիս առնեն ընդ միմեանս. զի ոչ
ինքեանք գիտեն բանս աղօթից, և ոչ քահա-
նայից միտ դնեն սաղմոսաց և պաշտմանց:
Արդ այսր պատճառի արարաք զաղօթս զայս
պարզ և յստակ բառիւ վասն տխմարաց դիւ-
րահաս լինելոյ. որ է սակաւ Ը բանից՝ տունս
քսան և չորս, Ը ժամուց տունջեան և գի-
շերոյ, և ըստ տառից սրբց մարգարէիցն, և
զօրաւոր ըստ մտաց. զի պյոլովագոյն պէտս
խնդրուածոց մերոց որ յԱյ՝ ունի յինքեան.
և տուեալք ժողովրդեան մերում յուսումն.
զի ամ անձն քրիստոնէի ուսցի զսա. և ուր
հանդիպեսցին ՚ի ժամ աղօթիցն, խօսեսցին
սովաւ ընդ Այ. թէ յեկեղեցի, թէ ՚ի տան,
թէ յանդի, թէ ՚ի գործ ինչ, թէ ՚ի ճանա-
պարհի. Եւ որք ուսանին զսա և աղօթես-
ցեն մտադրութբ՝ ջերմեռանդ սրտիւ և ար-
տասուօք, ամ խնդրուածք որ գրեալ են ՚ի
սմա, կատարեսցին ՚ի կենդանութե և յետ
մահու. Իսկ որք արհամարհեն և ոչ ուսանին
և ոչ աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն զվնաս

անձանց իւրեանց . մեք հատուք 'ի մէնջ զպատճառն՝ առնելով զաղօթս զայս . զի մի՛ այլ ևս պատճառեսցեն թէ ոչ գիտեմք բանս աղօթից , վասն այնորիկ ոչ կամք յաղօթս: Բայց ծանիցեն այնպիսիքն , թէ սատանայ ոչ այնչափ ջանայ զայլ բարեգործութիւնս մեր խափանել որչափ զաղօթս . զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն՝ ինքն հալածի 'ի մէնջ , և աստուած բնակէ 'ի մեզ: Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զբարերարն աստուած բանալ զաչս մտաց ձերոց . յօժարութիւն ուսանելոյ զսա և աղօթել , և այսպէս սիրելի լինել:

Իսկ յաղօթելն , զԳրիգորիս կաթողիկոս Հայոց , և զեղբայրն նորին զՆերսէս զաղօթիցս յօրինողն յիշեցէ՛ք 'ի Քրիստոս: Իսկ որք զսա օրինակէք 'ի գիրս զաղօթս , գրեցէ՛ք և զխորատական բանս զայսոսիկ . և որք գրեն զսա՝ գրեսցին 'ի դպրութիւն կենացն յաւիտենից: Իսկ որք ուսանին և աղօթեսցեն , ողորմութիւն ընկալցին 'ի Քրիստոսէ . և որք ուսուցանիցեն զընկերս , վարձս առցեն յԱստուծոյ: Իսկ որք գրենն , մի՛ առաւել քան զօրինակս՝ բան կամ գիր խառնեսցեն , և մի՛ նուազ գրեսցեն , զի մի՛ այլ և այլ լինիցին բանքն , այլ հաւասար լիցին ամենքն ուր և գրեսցին : Իսկ տխմարքն 'ի գիրս՝ ուղիղ գրողացն տացեն գրել . և Քրիստոսի փառք յաւիտեանս , ամէն .

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատացելոյ ՚ի Քրիստոս. Աղօթարար Շնորհալի Ներսիսի Հայոց Կաթողիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ՝ Հայր և Որդի և Սուրբ Հոգի. անեղ և անմահ բնութիւն. արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամենայն եղելոց։ Ողորմեա քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական Սուրբ Երրորդութիւն և մի Աստուածութիւն. արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի. հալածեա ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութեան. և լուսաւորեա զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս. և ընդունել ՚ի քէն զխնդրուածս իմ։ Ողորմեա քո արար"։

Հայր երկնաւոր՝ Աստուած ճշմարիտ, որ առաքեցեր զՈրդին քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին զոր մերկացայ մեղօք։ Ողորմեա քո արար"։

Որդի Աստուծոյ՝ Աստուած ճշմարիտ, որ խոնարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյ, և առեր մարմին ՚ի Սրբոյ կուսէն Մարիամայ վասն մերոյ փրկութեան, խաչեցար և թաղեցար և յարեար ՚ի մեռելոց, և համ-

բար-

բարձար փառօք առ Հայր · մեղայ յերկինս և
առաջի քո · յիշեա զիս որպէս զաւազակն յոր-
ժամ գաս արքայութ՟ քով: Եւ ողոր՟:

Հոգի՛ այ՟՝ ած՟ ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի յորդա-
նան և ՚ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս
մկրտութ՟ սբ՟ աւազանին · մեղայ յերկինս և
առաջի քո · մաքրեա զիս վերստին ած՟ային
հրով քով, որպէս հրեղէն լեզուօք սբ՟ զառա-
քեալսն: Եւ ողորմեա քո արար՟ ·

Անեղ բնութի՟, մեղայ քեզ մտօք իմովք, հոգ-
ւով և մարմնով իմով · մի՛ յիշեր զմեղս իմ
զառաջինս վ՟ն անուան քում սբ՟յ: Եւ ո՟:

Տեսող ամե՟, մեղայ քեզ խորհրդով՝ բանիւ
և գործով · ջնջեա զձեռագիր յանցանաց
իմոց, և գրեա զանուն իմ ՚ի դպրութե՟ կենաց:
Եւ ողորմեա քո ա՟:

Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և
ակամայ, գիտութ՟ և անգիտութ՟ · Թողութի՟
շնորհեա մեղաւորիս · զի ՚ի ծննդենէ սբ՟ ա-
ւազանին մինչև ցայսօր մեղուցեալ եմ առա-
ջի ածութ՟եդ քո զգայարանօք իմովք, և ամ՟
անդամօք մարմնոյս: Եւ ողոր՟:

Ամենախնամ տր՟, դիր պահապան աչաց իմոց
զերկիւղ քո սբ՟ ոչ ևս հայիլ յարատ · և ա-
կանջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չա-
րութե՟ · և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստութի՟ · և
սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութի՟ · և ձեռաց ի-
մոց՝ ոչ գործել զանիրաւութի՟ · և ոտից իմոց՝

ոչ

ոչ գնալ ՚ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղղեա՛ զշարժումն սոցա լինել միշտ ըստ պատուիրանաց քոց յամենայնի ։ Տէր ողորմեա ։

Հուր կենդանի Քրիստոս, զհուր սիրոյ քո զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձին իմ, զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զլոյս գիտութեան քո ՚ի սրտի իմում ։ Տէր ողորմեա ։

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ զիմաստութիւն՝ զբարիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առաջի քո յամենայն ժամ, ՚ի չար խորհրդոց ՚ի բանից և ՚ի գործոց փրկեա՛ զիս ։ Տէր ողորմեա ։

Կամեցօղ բարեաց, Տէր կամարար, մի՛ թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ, այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց ։ Տէր ողորմեա ։

Արքայ երկնաւոր, տուր ինձ զարքայութիւն քո զոր խոստացար սիրելեաց քոց և զօրացո՛ զսիրտ իմ ատել զմեղս, և սիրել զքեզ միայն, և առնել զկամս քո ։ Տէր ողորմեա ։

Խնամօղ արարածոց, պահեա՛ նշանաւ խաչի քո զհոգի և զմարմին իմ ՚ի պատրանաց մեղաց, ՚ի փորձութեանց դիւաց, և ՚ի մարդոց անիրաւաց, և յամենայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ ։

Տէր ողորմեա քո արարածոց ։

Պահապան ամենի Քրիստոս, աջ քո հովանի լիցի ՚ի վերայ իմ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի՝ ՚ի նստել ՚ի տան՝ ՚ի

գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և 'ի յառնել, զի
մի՛ երբէք սասանեցայց ։ Եւ ողոր″ ։
Տէր իմ, որ բանաս զձեռն քո և լնուս զամենայն
արարածս ողորմութեամբ քով, քեզ յանձն առ-
նեմ զանձն իմ. դու հոգա և պատրաստեա
զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմհետէ
մինչև յաւիտեան ։ Եւ ողոր″ ։
Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո զիս 'ի չար սո-
վորութենէ իմմէ 'ի բարի սովորութիւն և բևեռեա
'ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուան, և զերկիւղ
գեհենին, և զսէր արքայութեան, զի զղջացայց
'ի մեղաց և գործեցից զարդարութիւն ։ Եւ ո″ ։
Աղբիւր անմահութեան, աղբերացո 'ի սրտէ իմ-
մէ զարտասուս ապաշխարութեան որպէս պոռնկին,
զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յառաջ քան
զելանելն իմ յաշխարհէս ։ Եւ ողոր″ ։
Պարգևիչ ողորմութեան, պարգևեա ինձ ուղղա-
փառ հաւատով և բարի գործովք, և սրբով մարմնոյ
և արեան քո հաղորդութեամբ գալ առ քեզ ։ Եւ″ ։
Բարերար Տէր, հրեշտակի բարւոյ յանձն ա-
ռասցես զիս՝ քաղցրութեամբ աւանդել զհոգի իմ,
և անխռով անցուցանել զչարութիւն այսոցն՝
որք են 'ի ներքոյ երկնից ։ Եւ ողոր″ ։
Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս, արժանաւորեա զհոգի
իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոց
'ի կոչման աւուրն և հանգչել յուսով բա-
րեաց յօթևանս արդարոց մինչև յօր մեծի
գալստեան քո ։ Եւ ողոր″ ։

Դատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա՛ զիս 'ի յաւիտենական հրոյն. և լսել տուր ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութեանդ: Եւ ողորմ":

Ամենողորմ Տէր, ողորմեա՛ ամենայն հաւատացելոց 'ի քեզ՝ իմոց և օտարաց, ծանօթից և անծանօթից, կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութիւն որ առ իս յանցանաց. և դարձո՛ զնոսա 'ի չարեացն զոր ունին վասն իմ, զի ողորմութեան քում արժանի եղիցին: Եւ ողորմ":

Փառաւորեալ Տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս իմ՝ բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ Աստուածածնին, և յովհաննու մկրտչին, և սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց առաքելոց, և մարգարէից, և վարդապետաց, և մարտիրոսաց, և սրբոց հայրապետաց, և ճգնաւորաց, և կուսանաց. և ամենայն սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկրպագութիւն անբաժանելի սուրբ երրորդութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Մաղթանք շօրհաւորք ընդդէմ արհաւրաց գիշէ-րայնոյ. Սբ՛ին Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ։ ԺԲ.

Բնակեալ քաղցրութիւն ի՛ր սբ՛ Հօր, զդառնացողիս զաղաչանս. մատի՛ր գթութիւն՝ առ պատկառեալս դիմօք. փարատեա՛ ամենապարգև, զամօթական տըխրութիւնս. բարձ յինէն՝ ողորմած, զանբերելի ծանրութիւնս. անջրպետեա՛ Զօ՛րաւոր, զմահացու կրթութիւնս. աւարեա՛ մի՛շտ յաղթօղ, զխաբողին հաճութիւնս. բացադրեա՛ վերնային, զմոլեգնոյն մառախուղ. կնքեա՛ կեցուցիչ, զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեա՛ ծածկատես, զմրռնողին չար գտմունս. խորտակեա՛ անքննին, զմարտողին դիմեցմունս։ Տեառնագրեա՛ քո անուամբդ զլուսանցոյց երդյարկիս. պարփակեա՛ քո ձեռամբդ զառաստաղ տաճարիս. գծագրեա՛ քո արեամբդ զմուտ սենեկիս. կերպացո՛ զքո նշանդ ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո՛ քո աջովդ զհանգստեանս խշտի. մաքրեսցես ի հաղբից զծածկարան անկողնոյս. պահեսցես քո կամօքդ զտառապեալ անձն հոգւոյս. անխարդախ արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս. կացուսցես շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոյ. կարգեսցես ի դիմի ընդ դէմ դիւացն դասու։ Տո՛ւր հանգիստ բերկրութեան մահահանգոյնս նիրհման ի խորութեան գիշերիս

րիս․ բարեխօսութ̃բ հայցուածոց մ̃րյ ա̃ծած-
նիդ՝ և ա̃մ ընտրելոց ։ Ամփոփեալ պարուրեա՛
զպատուհան տեսութ̃ց զգայարանացս իմաս-
տից անզօրհուրելի զետեղմամբ՝ ՚ի ծփա-
կան խռովութ̃ց, կենցաղական զբաղմանց,
անրջական երազոց, խաղականաց ցնորից, յե-
շատակաւ քո յուսոյդ՝ անվնասելի պաշտպա-
նեալ ։ Եւ սթափեալ վերստին ՚ի ննջմանէ
ծանրութ̃ ամենազգաստ արթնութ̃բ, հոգեւո-
րոգ զուարթութ̃բ ՚ի քեզ արձանացեալ, զայս
ձայն մաղթանաց բուրմամբ հաւատոց քեզ
ամենօրհնեալ թագաւոր փառաց անճառից,
փառաբանողաց երկնագումար խմբից եր-
գանցեալ՝ յերկինս առաքել ։ Ո՜վ դու փա-
ռաւորեալ ես յա̃մ արարածոց յաւիտեանս
յաւիտենից․ ամէն ։

ԱՂՕԹՔ ԶՕՐԱՒՈՐ՝ ՆՈՐԻՆ ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈ-
ՐԻ ։ ՂԴ ։

ՈՎ յաւիտենական, բարերար և ամենա-
կալ․ ստեղծիչ լուսոյ, և յօրինիչ
գիշերոյ․ կեանք ՚ի մահու, և լոյս ՚ի
խաւարի․ յոյս ակնունողաց, և երկայնմտութի̃
տարակուսելոց ։ Որ ամենարուեստ իմաս-
տութ̃բ քո դարձուցանես յայգ զստուերս
մահու, աննուաղ ծագումն և անմուտ արե-
գակն․ քանզի ոչ զօրէ ծածկել զփառս տէ-

րութե̃ քո՝ խաւար գիշերոյ։ Որում կրկնի
ծունր երկրպագութե̃ ա̃մ եղելոց՝ երկնաւո-
րաց և երկրաւորաց, և սանդարամետականաց։
Որ լսես զհեծութի̃ կապելոց, և հայիս յաղօթս
խոնարհաց, և ընդունիս զխնդրուածս նց̃.
ա̃ծ իմ և թագաւոր իմ. կեանք իմ և ապա-
ւէն իմ, յոյս իմ և վստահութի̃ իմ. յս̃ քս̃
ա̃ծդ ա̃մի։ Ընդ հանգուցե̃լ 'ի հոգիս ո̃ց
մխիթարութի̃ վշտաց և քաւարան մեղուցելոց.
որ գիտես զա̃մ յառաջ քան զլինել նց̃. ա-
ռաքեա զպահպանողական զօրութի̃ աջոյ քո,
և փրկեա զիս յերկիւղէ գիշերի և 'ի դիւէ
չարէ։ Ա̃յ զի զյիշատակ սոսկալի և ո̃ք քո
անուանդ՝ միշտ համբուրել շրթամբք հոգ-
ւոյ ըղձանաւ̃ շնչոյ, կեցից պահպանեալ ընդ-
այնոսիկ որք կարդան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ։
Եւ 'ի դրօշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ զոր ա̃ծայինն
արեամբ քո ներկեալ նորոգեցեր, և 'ի նոյն
շնորհ որդեգրութե̃ զմեզ մկրտեցեր, և 'ի փառս
պատկերի քո նկարեալ յօրինեցեր. այսու
պարգևօք ա̃ծականօք ամաչեսցէ սատանայ.
քակտեսցին մեքենայքն. բարձցին որոգայթ
քն. պարտեսցին մարտուցեալքն. պակա-
սեսցին զէնքն սայրասուրք. մերժեսցի մէգն.
փարատեսցի խաւարն. մեկնեսցի մառախուղն
Բազուկ քո հովանասցի, և աջ քո կնքեսցէ.
վս̃ զի գթած ես և ողորմած, և անուն քո
կոչեցեալ է 'ի վ̃ր ծառայից քոց։ Եւ քեզ

 ընդ

ընդ հօր՝ հոգւովդ սրբով՝ փառք և իշխա–
նութիւն յաւիտեանս յաւիտենից .
ամէն .

ԻՉԵՐՈՐԴ ՉՈՐԵՔՏԱՍԱՆՈՐԴ՝ ՆՈՐԻՆ ՍԵՐՈՅՆ ԳՈՐԾՈՐԴԻ ։ ԽՕՍ ։

Որդի այ կենդանւոյ օրհնեալ յամի, հօրդ ահաւորի անքննին ծնունդ . որ տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ ։ Որ 'ի ծագել անստուեր նշուլից ողորմութե քո փոյց, հալին մեղք . հալածին դևք . ջնջին յանցմունք . խզին կապանք . խորտակին շղթայք . կենդանանան մահացեալք . բժշկին հարուածք . ողջանան վէրք . բառնին ապականութիք . տեղի տան տխրութի . նահանջին հեծութի . փախնու խաւարն . մեկնի մէգն . մերժի մառախուղն . փարատի մռայլն . սպառի աղջամուղջն . վերանայ մութն . գնայ գիշերն . տարագրի տագնապն . չքանան չարիքն . հալածին յուսահատութիք . և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար՝ քաւիչդ ամի ։ Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան հոգիս , այլ կեցուցանել . թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութբդ . զի դու միայն ես յերկնի անճառ , և յերկրի անքննին . 'ի տարր գոյի՝ և յեզրս ծագաց տի . սկիզբն ամի՝ և յամի , տմ լրմամբ օրհնեալ 'ի բարձունս ։ Եւ քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ տեղ փառք՝ յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն ։

Գովասանութիւն Սաղմոսացն Դաւթի :

Բանք սաղմոսիս՝ է պատուա   կան .
լցեալ հոգւովն՝ սրբա   կան .
և որք յասեն՝ յօժարա   նան .
արքայութեն՝ արժանա   նան :
Սաղմոսըն հայց՝ է երկնայ   յին .
տեղուն կազմեալ՝ մեծի դաս   Թին .
որք 'ի հայցես՝ այս կերակ   րին .
աստուածային՝ սիրովն յա   գին :
Սաղմոսըն գանձ՝ է անըս   պառ .
այնմ որ ստանայ՝ մտօք պայ   ծառ .
ճշմարտեր հոգւոյն՝ պահէ 'ի   վառ .
և միանէ՝ 'ի փառս ան   ճառ :
Սաղմոսն աղբիւր՝ կենդանա   րար .
Ողղայ քաւիչ՝ և սրբա   րար .
և որ ասէ՝ զսա մեղմա   բար .
նա սբ հոգւոյն՝ լինի տա   ճար .
Իսկ որք չասեն՝ և քուն լի   նին .
և սաղմոսին՝ ոչ փափա   գին .
յանմահական՝ հացէն սո   վին .
յաւուր մեծի՝ դատաստա   նին .
Եւ որք ասեն՝ զսա կիսա   տուն .
միտս առնեն՝ խուրեանց հոգ   ւոյն .
Թէպէտ և կան՝ զգիշերն ար   թուն .
դատարկ մընան՝ 'ի սբ վար   ձուն .
Իսկ որք ասեն՝ ծայրատե   լով .
անմըտաբար՝ շաղփաղփե   լով .
վայ է նոցա՝ պահեալ յո   լով .
'ի յաստուծոյ՝ են ամօ   թով :
Իսկ որ ծայրատ՝ զսաղմոսն ա   սէ .
և կիսատուն՝ յաւարտ ա   ծէ .
նա յաստուծոյ՝ զամօթ կրե   ցէ .
և'ի բարեացն՝ անմասն ել   ցէ :

Ե՛րգայր ինձ մի՛տ՝ դիր դու հոգ ւով·
տեսի տաճար՝ մի լի՛ լու սով·
շինած կազմած՝ ոսկին անկլի նով·
և աստիճանքն՝ խոր համա րով:
Վաթսուն ու չորս՝ ոսկի դրո նով·
հարիւր քսուն՝ պատուհա նով·
առ նա կուսանք՝ ըն գան լա լով·
բողքն և պոռնիկք՝ պարեն հոգ ւով:
Այլ որ կամի՝ յօժար սըր տով·
խըմէ ըղնա՝ ոսկի թա սով·
ուրախանայ՝ ինքըն հոգ ւով·
յարքայութեան՝ ըն պարե լով:
Ութըն մախաղ՝ ես ու նէի·
և ամէն մէկն՝ ութ քըսա կի·
որն որ պխտէր՝ ղայն բա նայի·
նա ինձ բուրէր՝ հոտ կընդըր կի:
Ութ փարչ տեսի՝ կաթմամբ լը ցած·
գունովլէնին՝ քան զհուր վա ռած·
յորոց արբի՝ ես անքօ թած·
ոչ լիացայ՝ զերթ ծարա ւած:
Շընորհալի՝ մին աղխա սակ·
ունի հազար՝ լեառն ըսպի տակ·
Նոյա մազերքն՝ են սևա րակ·
խուրեանց հովիւքն՝ ո՛չ հրեշ տակ:
Մօրն խուր արգանդ՝ էր սևայ ին·
հօրըն բարակ՝ ամէնև ին·
որդիքըն սեաւ՝ ծընանէ ին·
դաշտ մըսպիտակ՝ բընակէ ին:
Դաշտ մի տեսայ՝ և պատառեա կան·
լցեալ ծաղկօք՝ յոյժ զանա զան·
ոչ յեղանակս՝ միայն գա նան·
այլ անթառամ՝ ժամն ամե նայն:

Ցանկ տաղիցս՝ ըստ կարգի այբուբենի ։

Աղաղակեցէ՛ք առ ած տէր երկնից ։ լթ ։
Աղաղակեցէ՛ք առ տէր տէր երկնի ։ ղէ ։
Ապրեցո՛ զիս տէր՝ զի նուաղեաց տր ։ ժա ։
Ապրեցո՛ զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ ։ ճլթ ։
Առ գետս բաբելացւոց, անդ նըս ։ ճլգ ։
Առ քեզ տէր կարդացի ած իմ, մի ։ իէ ։
Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ ։ իդ ։
Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ ։ ճիբ ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում ։ ժգ ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում ։ ծբ ։
Ասաց տէր ցտէր իմ, նի՛ստ ընդ աջ ։ ճթ ։
Ասացի՝ թէ պահեցից զճանապարհս ։ լբ ։
Ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ընդ միտս ։ լե ։
Ած ականջօք մերովք լուաք ։ խգ ։
Ած ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ ։ կբ ։
Ած ած իմ՝ նայեա՛ց առ իս ընդէ՞ր ։ իա ։
Ած աստուածոց տէր խօսեցաւ, և կո ։ խթ ։
Ած եկաց 'ի ժողովս աստուածոց ։ ձա ։
Ած զիրաւունս քո արքայի տուր ։ հա ։
Ած մեր ապաւէն և զօրութի, օգնա ։ խե ։
Ած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ ։ ծթ ։
Ած՝ մտին հեթանոսք 'ի ժառանգութի ։ հբ ։
Ած յանուն քում կեցո՛ զիս, և 'ի ։ ծդ ։
Ած յօգնել ինձ նայեաց ։ և տէր յըն ։ կթ ։
Ած ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ ։ կգ ։
Ած ո՞ քեզ նմանեսցի ։ մի՛ լռեր և ։ ձբ ։
Ած վրէժխնդիր, տէր ած՝ վրէժ ։ ղդ ։
Ած օրհնութե իմոյ մի՛ լռեր ։ զի բե ։ ձը ։

Ա[...]սա օրհնեցէք ամ ծառայք տն · ՃԼԳ ։
[...]ազում անգամ մարտեան ընդ իս · ՃԻԸ
Բայց միայն այ հնազանդ լեր · ԿԱ ։
Բանից իմոց ունկնդիր տր, և՛ ի · Ե ։
Բարի է խոստովան լինել տն · ՂԱ ։
Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ · ՃԽԴ ։
Բարձր առնեմ զքեզ տր, զի ընկալա · ԻԹ ։
Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս քո · ԽԴ ։
Գոհացայց զքեն տր բոլորով · Թ ։
Գովեա երուսաղէմ զտր · ՃԽԷ ։
Դատ արա ինձ ած · և իրաւ արա · ԽԲ ։
Դատ արա ինձ տր՝ զի ես յանմեղ · ԻԵ ։
Դատեա տր զայնոսիկ՝ որք դատեն · ԼԴ ։
Եթէ ոչ տր էր առ մեզ, ասաս · ՃԻԳ ։
Եթէ ոչ տր շինէ զտունն, ՛ի նա · ՃԻԶ ։
Եկայք ցնծասցուք ՛ի տր · աղաղա · ՂԴ ։
Երանեալ են անբիծք ՛ի ճանապար · ՃԺԸ ։
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՛ի տնէ · ՃԺԱ ։
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց ՛ի խոր · Ա ։
Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին ՛ի տնէ · ՃԻԷ ։
Երանի որ խորհի զաղքատն և զտն · Խ ։
Երանի՞, ում թողութի եղև մեղաց · ԼԱ ։
Երկինք պատմեն զփառս այ · ԺԸ ։
Զի՞ բարի կամ զի՛ վայելուչ, զի · ՃԼԲ ։
Զի՞ պարծի ՛ի չարութեն հզօրն · ԾԱ ։
Զողորմութիս քո տր յաւիտեան · ՁԸ ։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք · և ժո · Բ ։
Ընդէ՞ր մերժեցեր այ իսպառ · ՀԳ ։
Թէ արդարև զարդարութի խօսէիք · ԾԷ ։

[illegible]բրև զի բարի է իէլի ած. հբ
Ի դարձուցանել տն զգերութի. ճիե
Ի խորոց կարդացի առ քեզ՝ տր. ճիթ
Ի կարդալ իմում լուար ինձ ած. դ
Ի նեղութե իմում ես առ տր կար. ճժթ
Ի տր յուսացայ. ո՞պ ասիցէք ցանձն. ժ
Ի քեզ տր յուսացայ. մի՛ ամաչեցից յա. լ
Ի քեզ տր յուսացայ. մի՛ ամաչեցից. հ
Լուարուք զայս ամ ազգք, ուկն. խը
Լուիցէ քեզ տր յաւուր անձ. ժթ
Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչել. կգ
Լուր ած աղօթից իմոց. և նայեա տր. կ
Լուր տ՛ր արդարութե. և նայեա. ժզ
Խոնարհեցո տր զունկն քո՝ և լուր. ձե
Խոստովան եղերուք տն՝ և կար. ճդ
Խոստովան եղերուք տն՝ զի բարի է. ճժէ
Խոստովան եղերուք տն, զի բարի է. զի. ճլե
Խոստովան եղերուք տն՝ զի քաղցր է. ճզ
Խոստովան եղերուք տն՝ զի քաղցր է. ճե
Խոստովան եղէց քեզ տր բոլորով. ճլէ
Խոստովան եղէց քեզ տր՝ բոլորով. ճժ
Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած. հդ
Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղ. խզ
Կեցո զիս ած, զի հասին ջուրք. կը
Հաճեցար տր ընդ երկիր քո, և. ձդ
Համբարձի զաչս իմ ի լերինս, ուս. ճի
Համբերելով համբերի տն, և նայե. լթ
Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես. ճժե
Հիմունք նր ի լերանս սրբ նր. ձզ

Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի · հզ ։
Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդա · ճխա ։
Մատուցէք Տն որդիք աստուծոյ · մա · իը ։
Մեծ է Տր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի · խէ ։
Մի նախանձիր ընդ չարս · և մի ընդ · լզ ։
Մինչև յերբ Տր՝ մոռանաս զիս · ժբ ։
Յայտնի է ՚ի Հրէաստանի Աստծ · և · հե ։
Յարիցէ Աստծ՝ և ցրուեսցին թմ. կէ ։
Յելանելն Իէլի յեգիպտոսէ · ճժգ ։
Յիշեա Տր զԴաւիթ, և զամ հեզ · ճլա ։
Յողորմութի՝ և յիրաւունս օրհնեցից · ճ ։
Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս · հէ ։
Ողորմեա ինձ Աստծ, զի կոխեաց զիս · ծե ։
Ողորմեա ինձ Աստծ՝ ողորմեա ինձ · ծզ ։
Ողորմեա ինձ Աստծ ըստ մեծի ողոր · ծ ։
Ո՛ յուսայ ՚ի Տր, ոչ լեառն սիօն · ճիդ ։
Որ բնակեալն է յօգնութի բարձրե · ղ ։
Որ հովուեսդ Իէլի՝ նայեաց, որ ա · հթ ։
Որչ սիրելիք են յարկք քո Տր զօրու · ձգ ։
Ոչ փափագի եղջերու յաղբերս · խա ։
Ունկն դիր Աստծ աղօթից իմոց · և մի · ծդ ։
Ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին ցիս · ճիա ։
Պահեա զիս Աստծ իմ, զի ես ՚ի քեզ · ժե ։
Պատրաստ է սիրտ իմ Աստծ, պատ · ճէ ։
Սիրեցի՝ զի լուիցէ Տր զձայն · ճժդ ։
Սիրեցից զքեզ՝ Տ՛ր, զօրութի իմ · ժէ ։
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով · իգ ։
Տր՝ ապաւէն եղեր մեր ազգէ · ձթ ։
Տր Աստծ իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փրկեա · է ։

Տէր Աստուած փրկութեան իմոյ, 'ի տուէ. ՁԷ :
Տէր՝ զի բազում եղեն նեղիչք իմ. Գ :
Տէր թագաւորեաց, բարկասցին ժողովուրդք. ՂԸ :
Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութիւն զգեցաւ. ՂԲ :
Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ՛ երկիր. ՂԶ :
Տէր 'ի զօրութեան քում ուրա՛խ եղիցի. Ի :
Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յում. ԻԶ :
Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր. ՃԽԲ :
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ. ՃԱ :
Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. ՃԽ :
Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ. ԻԲ :
Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ. ԼԷ :
Տէր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմանա. Զ :
Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. և ոչ. ՃԼ :
Տէր՝ ով կացցէ 'ի խորանի քում. ԺԴ :
Տէր տէր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն. Ը :
Տէր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար. ՃԼԸ :
Ցնծացէ՛ք առ Աստուած, օգնականն է մեր. Ձ :
Ցնծացէ՛ք արդարք 'ի տէր՝ ուղղոց. ԼԲ :
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց Աստուած. ԾԸ :
Քեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած 'ի սի. ԿԴ :
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. տէր Աստուած իմ. ՃԳ :
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, և ամենայն ոս.
Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր. օրհնեցից. Ճ[illegible]
Օրհնեալ տէր Աստուած իմ, որ ուսոյց.
Օրհնեցէ՛ք զանուն տեառն. օրհնեցէ՛ք. ՃԼԴ :
Օրհնեցէ՛ք զԱստուած 'ի սրբութեան նորա. ՃԾ :
Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն ազինք. ՃԺԶ :
Օրհնեցէ՛ք զտէր՝ զի բարի է սաղ. ՃԽԶ :

Օրհնեցէ՛ք զՏր յերկնից. օրհնեա. ՃԽԸ
Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր. օրհնեա. ՂԷ :
Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր. օրհ. ՂԵ :
Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութիւն նոր. ՃԽԹ :
Օրհնեցէ՛ք մանկունք զՏր. և օրհ. ՃԺԲ :
Օրհնեցից զՏր յամ ժամ, յամ. ԼԳ :

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ.

Արդ՝ արժանի եմ զծառայս քո Տր. 321 :
Այս ասացի ՚ի վերանալ յինէն. 236 :
Զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի բարկութէ. 115 :
՚Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առ. 199 :
՚Ի նեղութեան իմում ես առ Տր կար. 274 :
Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի Տր, և. 155 :
Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր. և ցն. 320 :
Նայեցարուք երկինք. և խօսեցայց. 71 :
Տր զլուր քո լուայ՝ և երկեայ. 308 :
Տր ամենակալ Տծ աբրահամու. 322 :
Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտ. 314 :
Օրհնեալ ես Տր Տծ հարցն մեր. 316 :
Օրհնեալ Տր Տծ իէլի, որ յայց ել. 320 :
Օրհնեսցուք զՏր, զի փառօք է. 31 :
Օրհնեցէ՛ք զՏծ յօրհնութիւն նոր. 273 :

Կարգն Սաղմոսաց ՚ի Հաղորդութէ.

Տր ի սրտմտութէ քով յանդիմա. Զ :
Երանի, ում թողութի եղև մեղաց. ԼԱ :
Տր մի սրտմտութէ քով յանդիմաներ. ԼԷ :
Ողորմեա ինձ Տծ ըստ մեծի ողոր. Ծ :
Տր՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ. ՃԱ :
՚Ի խորոց կար. ՃԻԹ. Տր՝ լուր աղօ. ՃԽԲ :

1884 [illegible] 8. 2

առաջն [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]